

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III

XIV

G

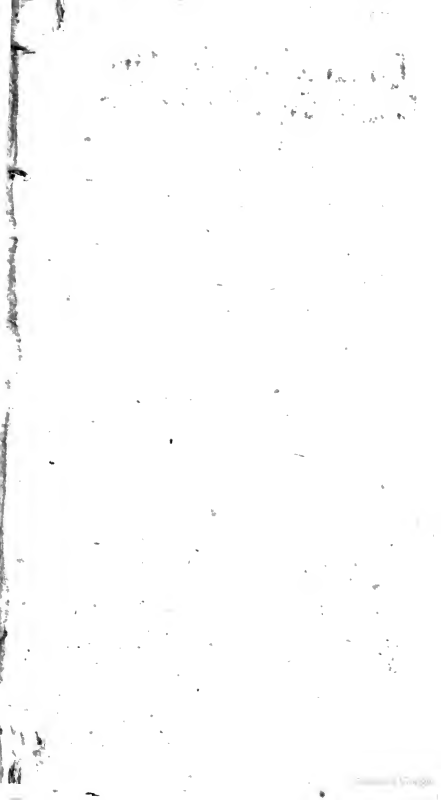
69

NAPOLI

XIV

G

69

Pertinet ad Conventum S. Marię
Carmeli Terrę S. Anthonii.

PRAXIS PROCURATORUM.

J. V. D.

JOANNE
DE STEFANO,

Auctore.

Causidico in Tribunalibus hujus
Civitatis.

*Olim Consultore Ill. Curiae Bajuli
eiusdem Civitatis.*

Et nunc Lectore in Regiis
Gymnasiis.

Cum noviss. Auctoris additionibus

NEAPOLI, A. D. MDCXIV.

Sumptibus Nicolai, & Vincentii Rulphi.

Superiorum Permissu, & Privilegio.

ILLUSTRISS. DOMINO
DOM. D. DOMINICO
DE AGUIRRE;

In Sacro Supremo Aragonum
Consilio Regenti; Præsi-
denti meritissimo
S.R.C. Vicequæ
Prothonota-
rio, &c.

FOrus æquipara-
tur Bello. Enim
verò in Bello mi-
lites requiruntur. In
a 2 Fo-

Foro Jurisperiti . In Bello arma sunt necessaria . In Foro actiones , & exceptiones . In Bello milites pugnant inter se ipsos . In Foro Actor , & Reus . En in forenfi Paleſtra Actor , & Reus ! Actor habet arma . Reus habet arma . Actoris arma ſunt Actiones . Rei arma ſunt Exceptiones . Arma Actoris deſerviunt ad Reum invadendum , Arma Rei ad ſe ipſum defendendum contrà Actorem . *Ecce Forus ! Ecce*

ce

ce Bellum! Attamen in
Foro magis experiuntur
Militem vires. Etenim
in Bello Ense; Judice
Virtute certatur. In Fo-
ro Doctrina; Judice
competente Justitiæ stre-
nuè pugnatur. Et Justi-
tia est omnis valor, cum
sit constans, & perpetua
voluntas. Et Imperato-
ratoria Majestas Legi-
bus oportet esse armata,
ut Calumniatorum ini-
quitates expellat. Qua-
proptèr pro instrumen-
to Pacis inter Actorem,
& Reum; Anno Æræ

Christianæ 1688. *Au-*
ctor; magnus Practicus
Typis mandavit Practi-
cam S. R. C. & postea
Practicam Procurato-
rum; Et nunc, Deo auspi-
ce, eandem Procurato-
rum Praxim, cum Au-
reis Additionibus; illius
Marte elaboratis . At
quia Ea novo indiget
Patrocinio, diu mente
contrectavi, sub cujus
auspicio illam esse in lu-
cem edendam; Et re-
ctum post judicium, sub
Palladis vestræ clypeo
typis mandandam de-
cre-

crevi. Nam ubi manere
securiùs poterat, nisi sub
Sole Sapientiæ, & Digni-
tatis Tuæ ; dùm Sacri
Confilii Sanctæ Claræ
meritissimus es Præses ;
Et inter hos bellantes
Explinator Optimus ;
verùm etiam Excellen-
tissimus doctrina. Inte-
gerrimus Justitia. Nulli
secundus Prudentia. In-
comparabilis Magnitu-
dine . Candidissimus
Moribus. Sanguine cla-
ritate Præstantissimus .
*Teste Fama ! Teste Ex-
perientia ! Quaderè Opus
hoc*

boc, quaecunque sit, Ti-
bi porrigo, dedico, con-
facro . Animo igitur re-
gio illud defende. Dùm
è Cœlo felicitatem, ac
Nestoris deprecor annos.
Æternum Vale.

Datum Neap. die 1. mensis
Martii 1714.
Dom. Tuæ Ill.

Humillimus Servus Addict.
Nicolaus Rispoli

PRaxis Procuratorum Joannis de Stefano Juris Consulti Neapolitani.

Ad Dominum Canonicum Rota,
die 18. mensis Januarii 1708.

Septimius Palutius Vic. Generalis.
D. Petrus M. Giptius Can. Dep.

ILLVSTRISIME DOMINE.

ORdinatione Dom. Tuæ Illustr. attentè perlegi Praxim Procuratorum, Auctore Joanne de Stefano Juris Consulto Neap. & nihil quod sit contrà Immunitatem, Jurisdictionemquè Ecclesiasticam, ac bonos mores reperi; proindè posse Typis dare censeo, si ità Dominationi Tuæ Illustrissimæ videbitur, datum Neap. die 16. mensis Februarii, 1708.

Additissimus Servus.

D. Nicolaus Canonicus Rota.

Attenta supradicta relatione, imprimatur. Neap. die 17. Febr. 1708.

Septimius Palutius Vic. Gen.
D. Petrus M. Giptius Can. Dep.

EC-

ECCELLENTISS. SIGNORE.

Giovanni de Stefano Dottore
Napoletano , Supplicando es-
pone à V. E. come desidera dare alle
Stampe un suo Trattato, intitolato.
Praxis Procuratorum . Per tanto
supplica V.E.restar servita ordinare
la visione di esso , à chi parerà all'
E.S.e l'haurà à gratia , quàm Deus.

Magnificus V.J.D.Ignatius Termi-
ne videat, & in scriptis referat.

Gascon R.Ulloa R. Gaeta R. Cito R.

Lombardus.

Speet. Regens Andrea impeditus.

EX-

EXCELLENTISS. DOMINE.

Perlegi jussu E. V. Opusculum ,
cui titulus est *Praxis Procura-*
torum . Auctore Joanne de Stefano
V.I.D.in quo nihil inveni,quod bo-
nis moribus, & Regiæ Jurisdictioni
adversetur, imò Opus singulari bre-
vitate compositum , ad communem
in præctica disciplina Tyronum uti-
litate luce dignum existimo . Si ità
E.V.videbitur.

Datum Neap.die 12.mensis Mar-
tii 1708.

E.V.

Humillimus Servus.
Ignatius Termine

Visa retroscripta relatione,imprimatur;verùm in publicatione serve-
tur Regia Pragmatica.

Gascon. R. Ulloa R.Gaeta R.Cito R.

Prov. per S.E.die 14.Martii 1708.
Lombardus.

Spest. Reg.Andrea impeditus.
IL

I L D O T T O R

CIRIECO LEGGIADRI

della Città d'Ariano.

AL DOTTISSIMO LETTORE

Gl'è sapete, che l'Autore della presente Opera diede alla luce la Pratt. Civile; E poi la Pratt. de Procuratori, il Tirocinio Retorico, il Passatempo Retorico, e li quattro libri dell'Istitutioni Civili, ad mentem Justiniani. Tutte cinque le dette Opere per la Dio gratia universalmente acclamate; E come che la detta Prattica de' Procuratori da molto tempo, che si v'è con grandissima anzia in busca, e non si trovava, per esserò finite le copie stampate. Che però il Sig. Nicold Rispoli, prò bono publico, à sue proprie spese l'have fatta ristampare, cum aureis Additionibus ejusdem Auctoris, magni Practici, in Suprem. Tribunalibus, ab anno Domini 1674. Per tanto gradisci, Candidissimo Lettore, il buon genio d'ambidue; & si quid boni in ea videbis; Deo redde gratias, & diu Vale.

PRA-

P R A X I S

PROCURATORUM

A U C T O R E

JOANNE DE STEFANO
J. C. Neapolitano.

DE PROCURATORIBUS.

C A P. I.

Officium Procuratoris in
supremis Tribunalibus
honorarium est. *Reg.
Rovit. in comment. super
Pragm. de Procurat.*

Procurator est, qui alterius negotiū,
vel litem cum mandato exercet, *l.*
1. ff. de Procurat. Alius generalis,
alius specialis, alius mistus, *l. 3. &
4. ff. eod. tit.* Generalis est, qui om-
nia negotia, vel lites cum manda-
to exercet. Specialis est, qui tale
negotium, aut litem exercet. Mi-

A

stus

stus est, qui utrumque cum mandato exercet . Ut constituo Te Procuratorem meum ad omnia negotia, ad omnes lites, & signantèr ad tale negotium, vel ad talem litem, *l.pratered, ff.mandat. l.si Procurator, C.de procur.* Datur etiam Procurator in rem propriam ; Et est, qui percipit aliquam utilitatem ex lite, aut negotio ad ius Domini, *leg.29. ff.mandati.*

Procurator docere debet de mandato, licèt per plures annos se gessit uti procuratorem Titii, nam mandatum est facti, quod in dubio non præsimitur . *Bart. in l.i. C.de procuratoribus.*

Quilibet constituere potest plures Procuratores in una causa ; Et tunc auditur unus ex Procuratoribus constitutis, ut lites citius terminentur, quod expedit Reip. *Gratian. 10.2. forens. cap.201.*

Actor personahitèr comparens non tenetur procuratorem constituere, nam nullo jure ad id ligatur, *Rit. M.C. hē si quis. Petra, rit. 230.*

Exceptio falsi Procuratoris admittitur

tur ante, & post sententiam. *Cons. Affl. dec. 148. de Simone, tract. Legales abusus, tit. 11.*

Procurator patrocinare nequit causas injustas, nec dilatare, aut pacisci de quota lite. Examini subditur; & jurat de non calumniando, *Pragm. 4. §. 28. de dilat. Pragm. 21. c. 79. de offic. S. R. C.* Et admissus ad Procuratoris officium per unam ex Regiis Audientiis, ubique officium exerceri valet, exceptis Tribunalibus hujus Civitatis, *Pragm. 78. Ducis de Alcalá, cit. tit.*

Mandatum Procuratoris morte mandantis extinguitur, lite tamen non contestata, sc. termino in causa minime concessio, *mandatum, C. mand. dat.* Favore pacis mandatum non finitur, *de Angelis, de habitat. Reorum, c. 52. num. 5.* Unus Procurator accedit in partibus cum Commissario causæ, pro accessu faciendo, *Pragm. 64. eod. tit.* Procurator, Advocato præsentem, nihil dicere potest in Aula, sed tantum memorare valet factum Advocato, sub poena arbitrio S. C. *Pragm. 21. cit. tit.*

A 2

Pro

Procurator Fiscalis curare debet depositionem testium infra terminum Reo concessum ad faciendas suas defensiones, secùs proceditur ad causæ expeditionem, *pragm. 2. de citat.* Pœnæ statutz contrâ Procuratores calumniosos locum obtinent in Procuratorem Fisci, *prag. 38. eod. tit.* Procuratoris confessio facta in iudicio ad unum finem, non potest allegari in alio iudicio, in præjudicium Domini etiam inter easdem personas, *Honnedeus, conf. 66. num. 74. de Amatis. dec. 46.*

Procuratori cum provisione statuta debetur integrum salariûm; si in principio anni jam cœpti moriatur. aut infirmetur, quia per Procuratorem tunc non stetit; Et in favorabilibus annus cœptus pro completo habetur, *leg. 15. ff. de adv. divers. judic. ibi; Totius anni salariûm, ex quo officium peragere cœpit, Petra, rit. 58. num. 11.* Similiter debetur ei integra merces, si nullam eodem anno occurrerit defendere causam, *Reg. de Marin. lib. 2. quotid. cap. 15.*

Man-

Mandati revocatio esse debet Procuratori nota, aliàs per ipsum gesta valent, & debetur ei salarii merces. *Tuscb. pract. concl. 861. nu. 2. lit. P. Rov. in pragm. 1. de procur. num. 48.* Procurator ab initio renunciare potest procurationis mandato, sed illo suscepto nequit renunciare, nam renunciatio esset tunc in tertii præjudicium, *l. 14. ff. de procur. Pœnæ statutæ in prævaricationis crimine locum non habent contra Procuratorem, quia contra ipsum non inveniuntur expressæ in textu leg. 1. §. caterum, ff. de prævaricator.* Et in odiosis de persona ad personam extensio non fit, *Codia, de reg. jur. in 6.*

C A P. II.

De origine Praxis judiciariæ.

PRaxis judiciaria originem habuit ex lege veteri testamenti. *Deuter. cap. 19. ibi; Non stabit unus testis contra aliquem, &c. sed in ore duorum, aut trium stabit omne verbum.*

burn. Definitur Judicium, est actus legitimus trium personarum, nempe Judicis, Actoris, & Rei, *Glos. in c. forus, de ver. signif. Doctis. & Ill. D. Franciscus Verde*, olim Episcopus Vici Equens. b. m. benemeritus Præceptor meus, *lib. 4. instit. civil. sub tit. de offic. Judicis, num. 1656. Ricca, in prax. civ. nu. 124.* Vel dic, est actus legitimus Personarum coram iudice competente contententium. Vel dicas cum *Langel. lib. 3. inst. canon. tit. 1.* Est causæ discussio inter Actorem, & Reum, quæ ritè sit in foro coram Iudice. *Adverte*; omnes has definitiones synonymas esse. Judicium *dividitur* in Ecclesiasticum, & Seculare. Ecclesiasticum est, quod coram Ecclesiastico iudice, inter personas Ecclesiasticas *regularitèr* agitur. Dixi regularitèr, nā Laicus actor comparere tenetur in foro Ecclesiastico. Actor enim Rei forum sequi debet, *cap. 1. & 2. de for. compet.* Seculare iudicium est, quod coram Iudice seculari, inter seculares personas regularitèr agitur, quia

- quia Clericus actor, per eandem regulam; *Actor sequitur forum Rei*, in Laicali foro comparere tenetur. Dividitur insuper iudiciū, in ordinarium, & summarium. Ordinarium est, in quo secundum ordinem juris proceditur. Summarium est, in quo proceditur ordinario juris ordine minimè servato, sed de plano, & sola facti veritate inspecta, quo ad ordinem, *Cap. tuos, de sponsa. l. prolatam, C. de sent. & interloq. Mantica. dec. 254.* Dividitur etiam iudicium in Petitiorium, Possessorium, & Mistum.
- * Primum est, in quo de titulo, aut proprietate agitur. Secundum est, in quo agitur de possessione, seu quasi. Tertium est, in quo de utroque agitur. *Cap. 1. de cau. poss. & propriet.* Tandem iudicium, ratione causæ finalis, dividitur in
 - * Civile, Criminale, & mistum. Civile est, in quo de partis interesse agitur. Criminale est, in quo de Reo puniendo agitur. Mistum est, in quo de utroque agitur, ut est causa furti, nam fur tenetur resti-

tuere Domino valorem rei ablatae,
 & punitur criminaliter pro delicto
 furti, ut in dies *practicatum* vidi
 in visitatione Carceratorum M.C.
 cum decreto; Satisfacta parte exu-
 let, & c. *leg. 2. ff. de publ. judic. l. capi-*
talem, ff. de pœn. Calà, de modo ar-
ticulandi, glos. 2. nu. 1. Jul. Clar. in
practic. crimin. qu. 64. Crimen in-
 juriarum dicitur etiam iudicium
 mistum, cum respiciat publicam,
 & privatam utilitatem, scilicet Fi-
 sci, & Partis offensæ, *secundùm*
Borrell. p. 1. summæ dec. tit. 63.

Adverte, quod dicitur iudicium cri-
 minale, si pœna pecuniaria pro de-
 licto applicetur Regio Fisco, nam
 subrogatus sapit naturam illius,
 pro quo subrogatur, *Franc. decis.*
162. Boer. decis. 394. Diximus pro
 delicto, quia si pœna Fisco appli-
 cetur vi pacti inhihi inter partes,
 in casu controventionis transactio-
 nis, & c. tunc dicitur iudicium ci-
 vile. *Reginald. cons. 336. Cartar.*
dec. 130. num. 18.

Similiter adverte, quod Tribunal M.
 C. Vicariæ in criminalibus cogno-
 scit

scit *de omni crimine*, etiam de crimine falsi patrati coram iudice civili, *Anna, cons. 107. Et pragm. 2. de jurisd. invicem non turb.* de anno 1515. locum habet tantum inter Barones habentes divisas jurisdictiones, puta si unus habeat jurisdictionem civilem, alter criminalem, ait *Marcian. lib. 2. forens. disp. 64.* Vel dicas; locum obtinere inter Barones *in d. Reg. Pragm. expressos* per Catholicam Majestatem, ita mandantem uti Regem, & Dominum, ibi, *Declaramus casus, culpas, & crimina, pro quibus pena mortis naturalis, seu civilis, vel membri abscissione principaliter infligenda non venit, pertinere ad jurisdictionem civilem, & per consequens ad ipsum Hospitale Congregationis Montis Oliveti, siti in Castro S. Petri in Galatina.*

Item animadvertite; Laicum à Laico
 * conveniri debere coram seculari Iudice, nisi causa spiritualis sit, vel quando Laicus Ecclesiasticæ personæ creditor est. *Lancell. loc. cit. §. laicus, & §. quod si, per text. in d.*

Judicium de ipsius natura est individuum, *l.in hoc judicio, ff.fam.erc.*
Locus judicii dicitur forus, unus competens, alius incōpetens. *Cap Moyses, dist.7.*

Curiales habent privilegium trahendi alios ad ipsorum Tribunalia, maxime pro satisfactione patrocinii, *Rit.M.C. 232. & 233.* Et ita fuit provisum per M. C. V. in anno 1707. in causa vertente inter me ex una, & D.Eleonoram Severino ex altera, apud acta Actuarii Maturantii, quod decretum fuit confirmatum per S.R.C. etiam in gradu reclamationis, unde memor esto; à *Cliente lite pendente.*

C A P. III.

De Judice.

JUDEX est persona publica secundum leges jus dicens, §. *superest, lib.4.inst.civ.rubr.de offic.judic.* Est legis exequutor, *cap.judicet, qu.7.*
Debet esse gravis, severus, mitis,
& do-

& doctus, *pragm. 2. de off. S. C.* Ob imperitiam malè judicans tenetur ad litis extimationem, *l. imperium, ff. de reg. jur.* Debet habere manus puras, §. *siquis autem, auth. ut judic. Reg. Petra, rit. 14. num. 1.* Ubi adducit præceptum Dei ad Moysen: *Non accipies munera, quæ etiam excæcant prudentes, & subvertunt verba justorum.* Qui citatus author dicit eodem loc. quod *apud Thebanos Judicum imagines sine manibus proponebantur.* Hinc infertur, quod judex esse debet sine manibus, vel habere manus, sed puras, ut dictum est. Judex alius competens, alius incompetens. Judex incompetens est duplex, unus prorogabilis, alius improprorogabilis. *Capyc. latr. decis. 137.* Alius ordinarius, alius delegatus, & alius subdelegatus. Judices M. C. Vicariæ, & Assessores examini supponuntur, *prag. 2. de officialib.* Tribunal S. C. procedit in illis causis, in quibus Fiscus interesse non habet, *prag. 27. de offic. S. C.* Et Pragmaticæ pertinentes ad S. C. sunt

etiam observandæ à Reg. Camera
 Summaria, & à M.C. Vic. *prag.* 4.
 §. 5. *cod. tit.* Judex in partibus de-
 bet officium exercere usquè ad
 successoris adventum, sub pœna
 unc. 6. & inhabilitatis perpetuæ ad
 aliud officium, *Cap. Regni, incip.*
Scire. Non potest à Barone re-
 moveri durante integro anno; Et
 Baro nequit se intromittere in ju-
 risdictionis exercitio. *Franc. dec.*
 216. *Rov. in prag.* 2. *de suspic. offic.*
 Judex nequit in loco ejus officii
 negotiis insistere, nec dare, aut
 mutuum recipere, *l. 16. C. si cert. pe-*
ta. Citare debet per edictum reum
 absentem à suo territorio, *pragm.*
 1. *de citationibus.* Expedire debet
 causas priùs conclusas, secùs tene-
 bitur in syndicatu, *pragm.* 60. *de*
offic. S. C. pragm. 4. §. 22. *de dilation.*
 M.C. procedit in causis contentis
 in *pragm.* 82. *de offic. S. C.* In obliga-
 tionibus pœnès acta non admitti-
 tur præventio, quando cessit dies
 solutionis, *pragm.* 44. *de offic. Ma-*
gistri Justit. Judex nequit fidem
 præstare cuilibet provisioni; extra
 Re-

Regnum factæ sine Regio Reci-
piatur, *pragm. 4. sub tit. de Citatio-
nibus*. Judex solet ad domum egre-
giarum personarum Examina-
torem mittere, *leg. ad egregias, ff. de
jure jur.*

C A P. IV.

De Judice suspecto.

Totum Tribunal cum causa re-
cusari valet. *Reg. de Ponte, dec.
30.* Judex suum propalans votum,
est suspectus, secus si in aliquo
tractatu per Judicem typis man-
dato, suam fundaverit opinionem,
quia non dicitur tunc prolatum suum
votum, & in causam votando, po-
test suam mutare sententiam. *T'hor.
in compend. decis. ver. suspicio, p. 2.
Amat. dec. 14.* Observa *prag. Comi-
tis Sancti Stefani, ut infra.* Quan-
do Judex est suspectus, non potest
interesse in aula, etiam *in relatione*
Comissarii causæ, *pragm. 40. §. 4. de
offic. S. C.* Recusatio est in scriptis
proponenda, *Affl. dec. 354.* Et cau-

sa suspicionis à recusante probanda est; Et illam non probans, tunc amittit depositum factum, *pragm. 40. de dilat.*

Non recusatur Judex ab illo, qui expressè, aut tacitè suspicioni renunciavit. Quapropter appellans à Judice à quo, ad Judicem ad quē; recusare nequit Judicem ad quem, quia per appellationem tacitè renunciavit suspicioni Judicis ad quem, *leg. apertissimi, C. de judic.*

Est suspectus Judex inimicus, si vè inimicitia sit, si vè non sit capitalis, si vè sit vera, si vè præsumpta; Nam in suspicionibus officialium attenditur *æquitas*, & non rigor juris, quæ æquitas displicere non debet Judici, quia relevatur ab assiduis laboribus. *Reg. de Marin. to. 1. c. 211. Reg. de Ponte, dec. 30.* Similiter est suspectus judex cōsanguineus, aut affinis partis, usquē ad *tertium gradum* consanguinitatis, & usquē ad *secundum gradum* affinitatis inclusivè, numerādū secundū jus Canonicū, *prag. 25. de off. S. C. pragm. 3. & 5. de muneri. offic. pragm.*

pragm. Comit. S. Stefani, ut infrà.
 Excipe, judicem consanguineum,
 vel affinem utrique parti, in æqua-
 li gradu, *de Ponte. l. cit.*

Judex est suspectus in causa, pro qua
 consuluit, aut advocavit, *l. fin. C.*
de assessor. Sanfel. dec. 80. nu. 11.
 Est suspectus etiam in illa causa,
 in qua est Advocatus ipsius filius,
 frater, nepos, patruus, aut gener,
pragm. 1. §. 4. de cau. decid. prag. 23.
de offic. S. C. prag. 5. de munc. off.

Quando Præsidens S. R. C. est sus-
 pectus, tunc supplicationes in cau-
 sa occurrētes decretantur à *Deca-*
no S. C. in ejus Aula, & Magister
 actorum notat per S. C. fuisse fa-
 ctam decretationem, *pragm. 27. de*
offic. S. C.

Adverte, quod prò suspicionibus offi-
 cialium in anno 1689. sub die 2.
 mensis Septembris, promulgata
 fuit *Reg. Prag. Excell. Comit. San-*
cti Stefani, tunc Proregis hujus
Regni, in qua inter alia disponi-
tur, quod suspicionum Capita tan-
tum subscribi debent ab Advocato
ordinario causæ, quæ præsentari
de-

debent pœnes acta à *principalibus* litigantibus, vel ab eorum *Procuratoribus*, cum *speciali mandato*. Disponitur etiam; *Officialium recusationes proponi debere dumtaxat in tribunalibus ubi agitur lis.*

C A P. V.

De Judice adjuncto.

Datur Judex adjunctus; quando vota sunt paria, aut singularia. Similiter per defectum Judicum, vel si unus ex votantibus est suspectus, *pragm. 4. de dilation.* Et in his casibus suspectorum lista minimè datur. A' judicis adjuncti datione non appellatur, sed Judex adjunctus allegari potest suspectus cum deposito, *cit. pragm. 40. §. 4. & 5. d. prag. Comit. S. Stefani.* Conceditur adjunctus à Prorege. A' Collaterali Consilio. A' Præsidi S.C. A' Regente M.C. Vicariæ in eorum Tribunalibus. Et Judex adjunctus petitur post conclusum
in

in causa , dicta pragmat. 2. §. 2.

C A P. VI.

De Aëtore.

A Ctor est prosequutor actionis sibi competentis in iudicio , *l. nihil, ff. de aët. & oblig.* In civilibus aëtore. In criminalibus accusator dicitur *l. qui prior, ff. de iudic. l. 2. ff. de accusat.* In principio litis tenetur Aëtore prestare cautionem expensarum , *Carav. rit. 200.* Eligens (absque protestatione) viam ordinariam sibi præjudicat in via exequutiva , *Mastrill. dec 157.* Aëtore à Reo cogi valet ad suam edendam actionem, ad hoc ut possit se defendere, *l. non est novum, C. de eden.* Et in prosequendo iudicio aëtore potest, ante contestationem litis, mutare actionem ab ipso deductam, si adsit in libello clausula; *cum potestate variandi, &c.*

Agere non possunt omnes, quibus in jure agere prohibetur . Quaderè agere non valent excommunicati,

ma-

majori excommunicatione , *Cap.8. de sent.exco. in 6. l.placet, C.de sacros. Eccles.* Hinc, excommunicati reconvenire non possunt , nam agerentur . *Cap. cum inter, de except.* Item, non conceduntur monitoria excommunicatis, *Genuens. in prax. Archiep.c.1. num.9.* Infames similiter agere non possunt , *l. unica, C.de insam.lib.10.* Perjuri, *l.si quis. C.de transact.* Decocti, *l.idem, ff. de arbitr.* Pupilli, Minores, Prodigii , quibus administratio interdicta fuit, *§.prodigus, inst. qui testam. l.1. ff. de admini. tuto.* Et excommunicationis exceptio opponi valet in qualibet parte judicii , inquit *Muscattell. in prax. civ.p.3. gl. similes, num.2.* Potest vassallus (venia non petita) in jus vocare Dominum, quia in jure hoc prohibitum non invenitur, *Clar.lib.4. §.feudū, qu.25.* Neapolitanus actor, ex privilegio trahit , & non trahitur, *pragm.2. de immu. Neapolitanor.* Et uti Neapolitanus reputatur ducens uxorem Neapolitanam , & emens, aut ædificans domum Neapoli.

poli, *prag. 1. eod. tit.* Agens ex una causa, & aliam probans causam, non obtinet in illo iudicio. Dilatio ad probandum concessa Actori, est etiam Reo concessa, nam ad imparia non iudicatur, *ut infra dicemus, leg. Publius, ff. de pact. dota.*

Actor deservit ad substantiam iudicii, nam iudicium constare debet ex actore, iudice, & reo, *glo. in c. forus, de verb. signif. Ricca, in prax. civ. nu. 124.* Nequit actor vocare in iudicio moribundum, nè afflictio addatur afflicto, *ut diximus in anno 1688. in pract. civ. c. 3. n. 94.* Invitus agere non cogitur, *tit. Cod. Nemo invitus, &c.* Minor quatuordecim annorum (sine Tutore) agere nequit, *cap. ex parte, de appellat. l. 1. ff. de admini. tuto.*

Animadversiones.

Absoluto Reo in iudicio criminali, non potest actor ex eadem causa civiliter agere, nisi protestatus fuerit. *Marant. in pract. pag. mihi 21. n. 1.* In criminalibus spontè comparēs, delictum commisisse non presumitur,

tur, & tunc fit decretum; *Stante spontanea præsentatione, recipiatur depositio, & relaxetur cum mandato per civitatem, per palatium, vel domi, arbitrio Judicis.* Postea idem Judex, si ei *justè* videbitur, providet, *Visa depositione Titii, non procedatur, & tollatur mandatum.* Accusator non potest iterum accusare inquisitum *diffinitivè* absolutum, nam sententia diffinitiva finem ponit judicio, *l. 1. ff. de re judic. Jason, in l. properandum, Cod. de judic. Verde, in optic. juris, numer. 835.* Accusatus accusare nequit, etiam sine purgatione canonica, nam *hodiè* purgationes canonicæ (pro innocentia probanda) sunt improbatæ, *Cap. 8. de purgat. cano. cap. fin. de præsumpt. cap. consulisti, 2. qu. 5.* Accusatus dare fidejussorem (in Curia morari) non compellitur. *Cap. Regni 47.* Accusatio fieri nequit per Presonerios, vel eorum familiares, nisi delictum sit publicum, *Cap. Regni, 119. Regis Caroli II. B.M.* In actione negatoria, Actor solùm probare debet

bet *dominium* prædii, stante quod prædium liberum præsumitur, *leg. altius, C. de serv. & aqu.* Actor nequit ad imparia cum Reo judicari, *l. fin. C. de fruct. & lit. expens. C. non licet, de reg. jur. in 6.* Actor (sine libello) non admittitur ad agendum, *cap. 1. de libell. oblat. l. de unoquoque, ff. de re judic. prag. 1. de ord. judic.* Secus in causis minimis, *Const. Regni, incip. Dilationes.* Actor reconventus renunciare nequit ipsius conventioni, ad reconventionem impediendam, cum sit reo jus jam quæsitum. *Bald. in l. petenda, C. de temp. in integr. restit.* Actore non respondente reconventioni, ei denegatur audientia super conventionem. *Cap. 1. & 2. de mutuis peti. Spec. in rubr. de reconventionem, §. videndum.*

C A P. VII.

De Reo.

Eus dictus à re, quæ ab actore petitur. In criminalibus dicitur

tur inquisitus ; à reatu. Deservit ad substantiam iudicii , nam iudicium constare etiam debet ex reo, *Cap. forus, de verb. sign. leg. 29. ff. de judic. de Arnono, in præf. civ. cap. 3.* Reus habet causam favorabiliorē quàm actor , adeoquē in dubio favēdum est Reo. *Dec. cōf. 546.* Hinc , reus opponere potest plures exceptiones , licet contrarias, inter se ipsas. *Affl. dec. 134. num. 3.* Reus excommunicatus respondere valet, nam responsio est defensio, quæ excommunicatis non denegatur. *Cap. 7. de judic.* Non tenetur reus comparere in loco non tuto: nemo enim potest se exponere periculo vitæ , nam nemo est dominus ipsius vitæ. *Affl. dec. 29.* Nec tenetur declarare quantitates exactas , nec ostendere titulum suæ possessionis. Etenim arma non sunt sumenda à domo Rei. Non potest trahi extrà suam Civitatem , *Cap. si quis, 3. qu. 6.* Actore non probante reus absolvitur , *Faabin. contr. jur. lib. 2. cap. 26.* Additio Auctoris

* Inquisitus ex ratione jam ad
du-

ducta, non tenetur edere Fisco instrumenta contra se facientia, *l. 2. §. item divus, ff. de jur. fisc. Clar. lib. 5. sententiarum, §. fin. qu. 27. num. 2.* Prò causa criminali mulier carcerari valet, secùs prò causa civili, si honestè vixerit, *§. necessarium, auth. ut nulli judic. leg. 3. C. de custod. reor.* Reo confesso, & convicto sunt etiam concedendæ defensiones, ut veritas (magis) pateat. *Put. de syndic. v. tortura.* Pro condemnando inquisito (pœna ordinaria) probationes esse debent luce meridiana clariores, & de necessitate concludentes, *l. qui sententiam, C. de pœn. Angel. in l. 2. ff. de furt.* Hinc est, quod Reus convictus indiciis, aut præsumptionibus condemnatur pœna extra ordinaria, *leg. fin. Cod. de probat. Marsill. cons. 96. nu. 10.* Reus convictus de uno crimine, de alio interrogari nequit. *Nazar. de restit. cap. 4. num. 170.* Interrogari potest de consociis, si legitima adsint indicia; & in illis delictis, in quibus etiam de consociis non interrogatus, consocios denun-

cia.

ciare tenetur , nam injuria tunc
 ejus sociis non fit , ut in crimine
laesæ Majestatis, falsæ monete, assas-
sinii, grassationis viarum, & re-
ceptionis Proditorum, scilicet Forja-
dicatorum, leg. fin. C. de accus. c. 1.
de confess. Gram. dec. 28. Peguer. de-
cis. 5. Inquisitus se defendit, si pro-
 cessus sit *nullus*: si de corpore deli-
 cti non constet: si condemnatus
 fuerit *indefensus*. *Abb. in cap. deli-*
cti, de judic. Murf. cons. 13. Reus
 probat se innocentem, ostendendo
 tempore delicti se *absentem* fuisse à
 loco patrati criminis , vel proban-
 do *adhuc vivum* , quem dicunt à
 se occisum ; Et hæc dicitur proba-
 tio per *evidentiam facti* , *Clar. §.*
fin. qu. 52. Inquisitus dans testes
 prò *repetitis*, excipere valet contrà
 ipsos , & eorum dicta , aliter esset
 renunciare defensioni , scilicet re-
 pulsæ, contrà jus naturale, *Bajard.*
ad Clar. qu. 45. num. 38. Et *testium*
repetitio est, si testes iterùm depo-
 nant, parte tamèn citata. *Guid. Pa-*
pa, decis. 215. Testes mortui , ante
 ipsorum repetitionem , non pro-
 bant

bant, mors enim omnia solvit, l.2.
*& fin. Cod. de probat. Farinac. q. 72.
 nu. 133. Guazzin. defens. 24.* Quan-
 do proceditur ad modum Belli,
 etiam testes sunt *repetendi*, quia
repetitio testium est defensio (ut
 dictum est) tendens ad veritatem
 indagandam, adeoque nunquam
 deneganda, sed semper conceden-
 da, l. 1. ff. de *quæstion. l. 19. ff. de pen.
 Pragm. 10. §. 51. de offic. jud. Merlin.
 tom. 1. contr. 42.* Defensiones à
 Reo renunciari nequeunt, cum
 sint juris naturalis præceptivi: ne-
 mo enim (ut diximus) est dominus
 ejus vitæ, nam unusquisq; est usu-
 fructuarius ipsius vitæ. Deus Crea-
 tor, est Dominus directus vitæ no-
 stræ, l. *liber homo, ff. ad l. Aquil. Go-
 mez, to. 1. var. c. 13.*

Quotuplex sit judicium?

Dividitur judicium in possessorium,
 & petitorium. In ordinarium, &
 summarium, in civile, criminale,
 & mistum, ut *suprà dictum est.* Ad-
 verte, quod possessor est melioris
 conditionis, quàm petitor; unde

B

ma

manutenendus est in possessione, in qua reperitur, sola facti veritate inspecta, *prag. 1. de conserv. prag. 77. de offic. S. C. Franc. dec. 596. nu. 4.* Dicitur possessor, si quis *fundo* culturam fieri mandavit. Si *fundi fructus* collegerit: Si *capta possessionis* instrumentum exhibuerit, *leg. 49. ff. de acq. possess.* In summa-rio judicio reiciuntur exceptiones; altiore requirentes discussionem. Hinc est, quod in Salviano, aut in interdicto, *Quorū bonorum*, vel in remedio *legis fin. Cod. de edict. div. Adrian. toll.* Executio minimè retardatur, *l. fin. C. quo. bon. Affl. dec. 119. Additio*) Possessio continua-
 * ta probatur, si testes dicant, quod quis possedit per tot annos, & per totum ipsum tempus possedit, *Bar. in l. Celsus, ff. de usucap.* Similiter, si testes deponant, quod Titius pos-sedit tali anno, & alii dicant de sequenti anno, & alii de sequenti, &c. *glo. in l. ob carmen, §. fin. ff. de tes-tib.* Judicium factum coram iudice incompetente, nisi appareat de prorogatione, est nullum, *tot. tit. Cod.*

Cod. si à non compet. judic. Similiter, judicium est nullum, quando judex formiter recusatus (puta, cum comparitione, & per capita, cum deposito) procedit ad ulteriora in causa. *Alex. cons. 89. vol. 1.* Item, est nullum judicium, quando cum falso procuratore agitatum fuit. *Bart. in leg. licet, C. de procur.* Similiter, quando vir, sine uxoris mandato, agit uti procurator. *Roman. cons. 446.* Denique, dilatione pendente, *Bald. in l. si vè pars, Cod. de dilation.*

C A P. VIII.

De citationibus.

Citatio est defensio, à jure divino proveniens. *Gen. cap. 3. ibi; Adam ubi es?* Est vocatio Rei in judicio, *auth. offeratur, C. de lit. contest.* Partes substantiales citationis sunt tres, nimirum. *Commissio de citando*, à Judice facta, cum expressione causæ citationis. *Executio cōmissionis*, facta per Nuncium, seu

Porterium. *Relatio ipsius Nuncii.*
Gallap. p. 3. prax. c. 2. A nuncio re-
latio facienda est eodem, vel se-
quenti die citationis, sub pœna
privationis officii, *prag. 28. §. 3. de*
offic. S. C. Extrà Civitatem Nun-
cius citare debet coràm duobus te-
stibus, *prag. 2. de ordi. judi.* Citatio,
alia verbalis, alia in scriptis, alia
domi, alia personalis, alia per ædi-
ctum, *Tusc. v. citatio, conclus. 253.*
Reus in Regno citatur domi, vel
personalitèr, *excepta prima cita-*
tione, cit. prag. 2. Dies termini non
computatur in termino. Ultimus
verò dies citationis computatur
in termino. *Rit. M. C. 119.* Procu-
ratore absente, aut non reperto,
vel mandato procurationis non
acceptante, tunc est citandus prin-
cipalis, ut se defendat; secùs om-
nia acta essent nulla. Citatus ex-
trà *jurisdictionem* Judicis citantis
comparere non tenetur, *lextrà ter-*
ritorium, ff. de jurisd. omn. judic. In
citatione noctu facienda, tria sunt
adhibenda luminaria; Et noctu di-
citur: Ave Maria pulsata, *leg. 1. §.*
tria,

tria, ff. de ventr. in spi. In omni actu judiciali, citatio requiritur. *Rit. 46. Navar. in pragm. 1. de citat.* Secus in incusatione obligationis apud acta Curiae. *Carav. rit. 128. Franc. dec. 118.* Universitas citatur per syndicum, qui representat suam Universitatem, *Ang. in l. 1. §. in omnibus, ff. quod cujusque.*

Additio) Reus si praesens esset in judicio, tunc à judice cogi valet ad respondendum, nam vocatio in judicio non requiritur, quando Reus est praesens in judicio. *Excipe,* si reus dixisset; promptus non sum ad respondendum, quia conventus sum tanquam hæres extraneus, qui praesumitur defuncti factum ignorare, vel quia factum est valde antiquum. *Jo: Andr. in cap. fin. de elect.* Eo fortius judex monere valet (pro tali die) reum in judicio praesentem; & hæc dicitur citatio *vivæ vocis*, & majorem inducit effectum. *Rota, decis. 37.* Quæres, *utrum citatio verbalis fieri possit in Ecclesia, ubi citandus reperitur?* Citatio verbalis est, quæ tantum

reum monet, ut veniat coram iudice, ad dicendum, quæ pro sua defensione voluerit. Hinc ad *quesitum* dico; Duplicem esse sententiam; prima asserit, posse fieri in Ecclesia; & est opinio *Bar. in l. præfenti, C. de his, qui ad Eccles. consu. Rov. in pragm. 1. de jurisd. in v. non turb. Sanfelic. decis. 17. Altimar. de nullitat. tit. 12. qu. 10. nu. 126.* Secunda sententia sustinet; non posse fieri, quia Ecclesia non est territorium iudicis citantis, *l. extra territorium, ff. de jurisd. omnium jud. Ricc. collect. 109. Barbosa. de potest. Parochi, cap. 13.* Ego tamen *remitto me juri.* Attamen citatio facta Reo *in vinculis* tenet, nam carcer non est locus exemptus, licet sit mala mansio, *Bart. in leg. 3. ff. de in jus vocan.* Reus ut condemnetur ad litis expensas, citandus est, ut se defendat, utrum *temerè*, vel vel *non temerè* litigavit, & ita *in dies practicatur.* Citatio continere debet *competentem terminum* ad comparandum; & in citatione *extra Regnum* erit tempus *competens*

tens spatium sexaginta dierum; Et in Regno remittitur tempus arbitrio judicis. *Const. Regni: Edictorum*. Si desit in citatione terminus ad comparendum, adhuc reus comparere tenetur intra terminum juris, juxta *stylum Curiae*. *Sanfelic. in prax. sect. 4. num. 5.* Requiritur in citatione, ut exprimatur locus, ubi reus comparere debet: Et locus (ubi) reus citatur attenditur, adeoque si dies feriata (ibi) currat, tunc citatio est nulla. *Clem. 1. de foro compe. l. si locus, ff. de judic. Rit. M.C. 116. Masell, ad Cappyc. dec. 79. Guazzin. defen. 12. c. 1.* Teret citatio Tutoris, licet in citatione non exprimatur, quod Titius citetur tutorio nomine, nam ex *subiecta* materia id demonstratur, *Giurba, dec. 98.* Citatis principalibus interesse habentibus, sunt etiam citandi secundario habentes interesse, puta substituti fideicommissarii, quando substituti sunt Ecclesie, quæ dicuntur semper vivere; cum ipsorum interesse *semper certum, indubitatumque* est.

Mastrill. dec. 122. Castell. decis. 61.
 Quando citatio ab initio fieri possit
 domi? Prima citatio est facienda
 personalitèr, ut practicatur quoc-
 tidie in Regiis Tribunalibus hu-
 jus Civitatis; Et ità recepta est
 in praxi, cit. pragm. 2. de ordin. ju-
 dic. Nunc ad quesitum responde-
 posse citationem ab initio fieri do-
 mi, si citandus fraudulentèr se la-
 titet. Non enim dolus à reo pa-
 trocinari debet, cum actoris præ-
 judicio, l. Fulcinius, ff. ex qui. car.
 in poss. eat. Similitèr, si causa mo-
 ram non patiatur, l. 2. ff. de appellat.
 Tandem, si citandus permanere te-
 neatur in aliquo loco certo, ut est
 Gabellarius, &c. Rota, dec. 1. in no-
 vis, de dolo, & contu.

Judicium sine citatione, etiam coràm
 Principe redditur nullum; nam ci-
 tatio, ut diximus, est de substan-
 tialibus causarum, & est defensio;
 proveniens à jure divino; & Prin-
 ceptis nunquàm tollere intendit ea,
 quæ à jure divino proveniunt.
*Rit. M. C. 46. Suarez de Paz, in
 prax. sub tit. de citatione, n. 9. pa. 34.*

Citatio in scriptis est, quæ in scriptis fit, copia relicta Reo, *cap. cum parati, de appellat. Const. Regni; Edictorum; sub tit. de litter. citator.* Citatio per edictum est, quæ parieti affigitur. *Clem. 1. de jud. prag. incip. Quilibet agere.* Et fit quando reus, *ut citetur*, inveniri nequit. *C. fin. de dolo, & contu.* Citatio per Proclama est, quādo Nuncius legendo alta, & intelligibili voce, & per *tubam* citat ad comparendum. *Tusch. in verbo citatio, concl. 259.* Practicatur in confectiōe inventarii contrā Creditores hæreditatis defuncti, *l. fin. C. de jure delibe.* Quæ citatio est duplex, una *generalis*; Et fit, quando Creditor citandus incertus est; Alia *specialis*; Et fit, quando Creditor citandus est certus, sed non reperitur, quia absens est. *Bart. in l. de etate, ff. de minoribus.*

Citatio per Campanam est, si tali instrumento quis citetur. Fit pro Capitulo cōgregādo, aut pro convocanda Universitate ad consiliū, vel pro convocando populo ad

persequendum Bannitos, aut Tur-
chas. *Abb. in cap. 1. de offi. custo.* Fit
etiam Citatio per Tabellionem,
nempè per Actuarium, vel Scri-
bam causæ; Et tunc actuarium, vel
scriba facit actum *in scriptis* de
tali citatione, ut quotidie in cau-
sis criminalibus practicatur. In
Regno, citatio continere debet *pe-
remptorium*; & peremptorium con-
tinebit, si fiet una citatio pro om-
nibus, secus citatio non valeret.
Fit in citatione per edictum, & in
citatione pro censura ecclesiastica
ferenda, *l. ea, qua, C. quomo. & quan.
iudex. Constit. edictorum, §. citatio.*
De Leonard. in pract. offic. c. 12. Si
ultimus comparitionis dies incide-
ret in diem feriatum, tunc citatio
valeret, & citatus comparere te-
nebitur *sequenti die* non feriato,
l. ex quacunque, ff. si quis in jus,
&c. Rit. M.C. 232. Ultimus verò
dies computatur in termino, nam
à principio tenuit, *l. 1. ff. de edilit.
edict. cap. cum dilecti, de dolo, &
contum. Rit. M.C. incip. Item, quod
tam in civilibus.* Citatio facta in
die

die feriata est nulla ; valet tamen præsentatio citationis apud acta in die feriato , *Rit. 82.* Valet citatio in die feriato facta, pro recuperatione processus, pro notificatione decreti, quod non alienet , pro inhibitione iudicis , nè inferatur præjudicium aliquod per sequestrum; & ità in dies rationabiliter practicatum Ego vidi.

Cujus occasione scias , quod *Feria* triplex est, nimirum *Solemnis*, *Repentina*, & *Rustica*. *Solemnis*, est instituta ab Ecclesia in honorem Divinum, *cap. conquestus, de feriis.* Et huic *Feriae* non licet partibus renunciari; & omnia acta iudicialia tunc facta sunt nulla , *l. fin. C. de feriis, cap. fin. de fer.* ità ut instrumentum , etiam quarantigiatum, tunc exequi non valet. *Alex. lib. 5. cons. 78. Menoch. de arbitr. qu. 5. num. 14.* *Feria repentina*, est instituta ab Homine ; ob repentinum aliquod incidens , puta ob victoriam , aut nativitatem Principis , in qua repentina feria , nec etiam fit actus iudicialis validus;

duſ, leg. ſed, & ſi, §. ſi feria, ff. ex qui. cau. ma. Peguera, dec. 14. Theſaur. dec. 37. Ruſtica feria, eſt inſtituta à lege, favore Annonæ, ſc̃li invigilantium rebus ruſticis, puta frumenti, olei, &c. l. omnes, Cod. de feriis. Excipe cauſas delegatas, & ſiſcales, vel cauſas, quæ moram non patiuntur; in quibus cauſis proceditur, feriis non obſtantibus, l. ſolent, ff. de fer. l. publicas, C. de feriis. Iſtis feriis partes renunciare valent, quia ſunt introductæ ad eorum favorem, l. 6. ff. eod. Cap. fin. de fer. Theſaur. dec. 39. Et renuncians feriis, nequit poſteà ferias allegare, ex reg. quod ſemèl placuit, &c.

In Regno, feria eſtiva comprehendunt ferias ruſticas, à die 14. Julii, uſquè ad diem 4. Octobris, niſi adſit Prorogatio feriarum, faciendæ à Prorege. In quibus eſtivis feriis (ex Conſuetudine) excarcerantur debitores, præſtita tamen cautione; de ſe cōcordando, vel redeundo ad carceres, feriis terminatis, prag. 2. de feriis. In iſtis feriis eſtivis proceditur ad compilationem proceſſus,

fus, etiam parte *reluctante*, scilicèt discrepante, & non consentiente, prèvia tamen dispensatione Excellentissimi Domini, per Segretarià justitiæ, aut per Regium Collaterale Consilium, quod *procedatur, feriis non obstantibus. R. Petra, rit. 208.* Tempore feriato, carcerari licet Flagitiosos, verùm etiam Debitores de fuga suspectos; nè detur anxia ad delinquendum; Et nè Creditor, propter ferias, suum feriet creditum, *l. 10. C. de fer.* Similitèr, omnis actus ad bonum publicum, vel voluntariæ jurisdictionis fieri valet in die festivo, ut est adoptio, emancipatio, &c. *leg. 5. Cod. eod. Rebuff. de privileg. Scholar. privi. 4. Marant. in prax. civ. par. 4. nu. 86.* Demùm, exceptio feriarum opponi valet in qualibet parte judicii. *Menoch. de arbitr. casu 140.*

Et nè occasione feriarum ferientur, etiam citationes, ideoquè *reducitur sermo ad Citationes.* Creditor citare valet ejus debitorem antè solutionis diem, ut deindè debitor exequatur, adveniente solutionis tē-

pore ; nàm per talem citationem debitori nulla fit injuria , & effet cautela creditoris ; & hoc modo lites citiùs finirentur , & ita sentit *Surd. dec. 151. Vivius, decis. 403.* Actor si citare vellet aliquem actû Procuratori Rei ; qui procurator non inveniatur , vel sit absens à loco judicii , tunc actus ille citandus est principali , ut se defendat, *ut in dies practicatur.* Quando agitur de amittendo commoda possessionis, tunc reus *personalitèr* citari debet , cum agatur de re gravis præjudicii, *Bald. in litem illa, ff. de consti. pecu. Innoc. in l. fin. de eo, qui mitti. in posses.* Tandem ; quando comparet conjuncta persona Rei citati domi, tunc à Judice concedi debet reo terminum competentem ad comparendum . *Parisi. in prax. civ. p. 3. cap. 10.*

Actuarii provinciales diligentes esse debent in missione citationum ad informandum , & ad forjudicandû *M.C. V. sub pœna unciaurum auri 50. prag. 6. de citation.* Citatus ad forjudicandum ; post annum fit cõ-
tu-

tumax ; nisi fuerit citatus cum abbreviatione termini , ut in ictu scopictæ, & in raptu virginum, sub colore matrimonii, *cit. pragm. 6. & cap. Regni 262.* Relationes in dictis citationibus solum faciendæ sunt per Alguzeros M.C. notatos, in matricula scriptos , & scribere scientes , *pragm. 7. Comitis de Lemos, de citat.* Barones non possunt reos citare , nequè exercere merù, & mixtum imperium, nisi à Rege eis concessum fuerit ; Et habentes prædictum imperium , si eo malè utantur, possunt illo privari, *prag. incip. Mandantes etiam.* Tandem, in criminalibus causis citari possunt decem personæ , quæ constituere valent eorum procuratorem, *cap. Reg. 232. & cap. incip. Studio prosequentes, & cap. Statuimus.*

Effectus Citationis.

Primus effectus est , quod iudicis jurisdictionis perpetuetur, *cap. gratum, de offic. jud. deleg.* Il. est, quod præscriptio interrumpatur, nam per citate.

tationem inducitur mala fides, *l. fr-
cut, Cod. de præscript. 30. vel 40. an-
no. cit. cap. gratum. Petra, ad Gram.
dec. 65.* Intelligas, de citatione non
circumducta: nam circumducere,
per text. in l. post edictum, ff. de judi.
est rem cancellare. III. est, quod
forum *variare* actori prohibetur,
glo. in cap. quoniam, de probat. IV.
est, quod citatus, nisi compareat
contumax efficiatur, *l. contumacia,
ff. de re judic.* V. effectus est, quod
*inducatur litis pendencia, cum præ-
venta sit jurisdictio judicis citan-
tis, l. per. ff. de jurisd. omn. jud. Affl.
dec. 220. num. 3. Cagnol. in l. diffi-
mari, Cod. de ingen. & manu.*

De Citatione circumducta.

Circumducere est rem cancellare, ex-
tinguere, seu expirare, *per d. leg.
post edictum*, ideoque circumductio ci-
tationis est idem, ac cancellatio,
extinctio, seu expiratio citationis.
Extinguitur citatio facta in hac
Civitate per 30. dies, & contra
existentes extra Civitatem hanc,
cir-

circumducitur 60. dierum spatio. *Rit.* 126. & 129. Similiter, circumducitur citatio contumacia non inculcata die, quo cadit. *Rit. M.C. incip. Item servat, de pract. super citat.* Extinguitur etiam Citatio, quando actor contumax est; Et hoc casu ad expēsas tenetur actor, & cavere debet de comparendo in posterum, *cit. l. post edictum, Const. Regni, Spontè volentes.* Citatio circumducta reviviscit per comparitionem Rei. *Carav. rit.* 166. *num.* 34. *Ill. Verde,* benemeritus Preceptor meus, *lib. 3. inst. civ. nu.* 1423. Qui dat auream cautelam, nè citatio comparitione reconvalescat, & est; ut reus mittat alium Procuratorem ad opponendum de citationis circumductione, nam tunc reus non renunciat tacitè juri suo.

Additio) Similiter circumducitur citatio, si citationem impetrans, tenuerit eam per sex menses, absq; illius notificatione; & tunc renovabitur citatio per novam citationem, *cit. Rit. M.C. Item servat.*

Diximus, quod citatus, nisi compareat,

reat, reddatur contumax, adeoque nè nos contumaces in hoc simus, agamus.

De contumaciis.

Contumacia dicta à *Con*, & *tumeo*, quasi quod Contumax tumeat; nempè inflatur, & sit Superbus, non parendo mandatis Judicis. Undè contumax dicitur, qui contendit judici parere, & judici parendum est, juxta *Catonis* dictū, *Pare foro*. Hinc, non efficitur contumax, citatus non comparens propter ipsius gravem infirmitatem, apparentem ex fide authentica probi Medici, quia tunc citatus certò certius non inflatur, sed potiùs humiliatur; Et per ipsum non stat, quia non potest, *leg. questum, ff. de re jud. l. 2. ff. si quis cau. Rit. M.C. 176*. Citatus, nisi compareat in termino in citatione statuto, dicitur contumax, *ut dictū est*; Nam præsumitur judicem cōtendere, *pragm. 3. de ordin. judic.* Et hic est contumax præsumptus.

Da-

Datur etiã contumax verus; Et est, si personalitè citatus, non cõparet. Actore instante; contumaciã incusantur. Nãm contumaciã sunt favore actorum, & unusquisque renunciari valet tacitè, aut expressè favori suo. Et in casu nostro renunciatio esset *tacita*. *Rit. M.C.82.cit.prag.3.ibi: Et actor ejus contumaciam in termino accusaverit*. Contumax dicitur de fuga suspectus, *Galter.in prax. instrum. vers.personalitè, num.12*. Prò confesso hebetur. *Cap. decernimus, 3.q.9. leg. 53. ff.de re jud.* In civilibus contumax non auditur, expensis non reffectis; purgando prius contumaciam per medicinam expensarum: *salubre remedium hujus morbi. Ursill. ad Affl. dec.133. num.4*. Secus si de justo impedimento doceret. *Afflict.dec.29.num.3*. Et judex tunc restituit tempus decursum impedito; in cõparèdo, *d.prag.3.de ordi. judic.* Adversus contumacem oportet; judicem esse rigorosum, *l.1.ff.de appe. cit. prag.3. ibi; procedatur ad primi decreti inter-*

terpositionem. Contumax (in pœnam) fori privilegium amittit. *Affl. l.c.* Contrà cōtumacem (absque alia citatione) proceditur ad ulteriora in causa, usquē ad conclusionem. Monitio tamēn ad dicendum personalitēr est contumaci notificanda, *pragm. 39. de offic. S. R. C.* Et in praxi itā servatur.

Incusatur prima cōtumacia; post lapsum termini statuti in citatione. Sed si feriatuſ ultimuſ eſſet dieſ, tūnc in ſequenti die non feriato, contumacia incuſatur. Secūnda contumacia incuſatur; poſt lapſum tridui (non feriatuſ) primæ contumaciæ, *pragm. incip. Relatione, de ordin. judic. ibi; triduo poſt primam contumaciam elapſo, contumax habeatur.*

Additio) Inſupēr datur contumacia formalis, & virtualis. Formalis eſt propriē contemptuſ, lacerando ſcilicet commiſſionem Judicis. Et hæc contumacia *punitur criminalitēr, arbitrio judicis*. Virtualis eſt impropriē contemptuſ, ut eſt in citatione non comparente. *Doctiſſ. & Ill. Verde,*

Verde, olim Epif. Vici equens. B. M. in ejus florida opt. juris, nu. 970. Syndicus, Procurator, Tutor, & Curator dicuntur præsumpti contumaces, quia non conveniuntur eorum propriis, & privatis nominibus. Quando citatio tres cōtinet terminos, ut in citatione *per edictū*, tūc citatus non dicitur contumax, si compareat in ultimo, & peremptorio termino. Etenim citatio hæc, confundendo omnes tres terminos, censetur (favore rei) unica citatio, & unicus terminus. Favorabiliores enim sunt causę Reorum. *Cap. certum, l. i. qu. 3.* Contumax pro præsentē habetur in sui præjudicium. Patitur sequestrum fructuum, & amittit beneficium appellandi, aut reclamandi. *Auth. qua in provincia, Cod. ubi de crim. Marant. in prax. par. 6.* Contumax reputari non potest, adversa valetudine sua, aut suorum Consanguineorum impeditus. Et Pauper excusatur à contumacia. *Marant. in prax. civ. p. 6. num. 2. 3. & 5. pag. mibi 329.*

C A P. IX.

De Libello.

Libellus est brevis, & clara scriptura actoris continens intentionem, *cap. 1. de lib. oblat. prag. 1. de ordin. judic.* Si Libellus obscurus esset, tunc instare poterit reus, quod actor declaret libellum in partibus obscuris. *Affl. in constit. Regni, incip. Exceptiones, num. 37.* Libellus debet in scriptis offerri, cū brevis sit scriptura, *cit. prag. 1. ibi; dum tamen prò libello præcedat talis qualis petitio, ex qua Reus, deliberari possit, an velit cedere, vel contendere. Clar. in præct. crim. lib. 5. §. fin. nu. 7.* Continere debet causam, ratione cujus libellans aliquid petat. *Rationem, cur Judicē adeat. Quid actor pretendat; unde carmen illud. Quis, quid, coram quo judice petatur, & à quo.* Libellus formatur contra Officialem in ejus syndicatu actione civili, & criminali, instando illum puniri secundum

dum formam juris Communis, Capitulum Regni, & Regiarum Pragmaticarum. Sustinetur *absque conclusionem*, quando in libello ponitur aliquod verbum conclusioni *equipollens*. Similiter, si agatur interdicto recuperandæ possessionis, aut quando in libello apposita est clausula; *Super quibus omnibus. Soccin. regula, 231.*

Libellus; unus conventionalis, & est; qui ab actore contra reum fit, in causis civilibus. Alius reconventionalis, & est; qui à reo contra actorem fit in eodem iudicio. *Adverte*, quod in causis criminalibus libellus *quærela* vocatur. Ineptus dicitur libellus, si agendi ius minimè concludat, aut si nimiam cōcludat generalitatem. *gl. in l. 1. ff. de edendo.* Exceptio *ineptitudinis libelli*, *utrum locum habeat in Regno?* Affirma, licet in Regno procedatur summarie; Nam de jure Comuni, per *text. in l. ampliore, §. in refutatoriis, C. de appe.* libelli ineptitudo est in magna consideratione. Ergo talis exceptio locum obtinet, etiam in
Re-

Regno, secùs nec etiam esset in Regno in consideratione aliqua.

Et ly *magna*, aliquid operari debet, & operatur èt quādo dicimus; *magna synodus*, hoc est Concilium universale, generale, OEcumenicum. Et quando in Evangelio dicitur; *Dies magna*, & amara valdè. *Alia ratio*. Judex in proferenda sententia (in Regno) respondere, èt debet libello. Sed quando libellus non concludit jus agentis, Judex non potest respondere libello; ergò libellus etiam in Regno nequit esse ineptus. Major probatur, per *text. in l. de unoquoq; ff. de re judi.* per *C. 1. de libe. obla. per const. Regn. Dilationes*, & tandèm per *pragm. 1. de ordin. judic.* Minor patet ex se. Consequentiā se tenet à forma. *Scias tamen*, quod clausula salutaris (fortassè) in libello apposita; *Super quibus omnibus petit jus, & justitiam sibi ministrari*, salvat libellum à tali ineptitudine, secundùm *Abb. in cap. cum dilecti, de ordin. cognit.* Et tunc doctus Judex magnoperè elaborat.

borare debet super facto litis, ut possit secundum leges jus dicere; in sententia per ipsum proferenda, nam ex facto jus oritur, *l. 10. ff. de justit. & jur.*

In libello cumulari simul possunt plures actiones, inter se ipsas, non contrariæ, per clausulam; *Deducens, &c.* Non admittitur libellus alternativam continens petitionem, *l. Prætor, §. quod autem, ff. de injur.* Quot in libello sunt capita, tot sunt petitiones, *l. etiam, ff. de minorib.* A judice potest libellus emendari, *cap. dilecti, extrâ, de rescript.* Ante litem contestatam libellus, per clausulas in illo appositas, potest corrigi, minui, & alterari. *Afflict. dec. 173.* Non exigitur libellus in causa appellationis, quæ ab apertura processus inchoatur, *Rit. M.C. 253.* Et ita *in dies practicum vidi.* In Tribunalibus hujus inclytæ, & fidelissimæ Civitatis non datur Reo copia primi libelli actoris, secus in Curii Ecclesiasticis, & in Curii laicalibus extrâ urbem hanc; *Cap. 1. de lib.*

lib. oblat. pragm. 5. de ordin. judic.
 Et Actoris sumptibus, *l. 2. ff. de ap-
 pe. Ricca, in prax. civ. num. 66.* In
 causis sūmariis, & privilegiatis in
 Regno sufficit talis qualis petitio,
 loco libelli, *cit. pragm. 1. de ordin.
 judic.* Et in M.C. Vicariæ manda-
 tum justificatum, seu pœnale suc-
 cessit loco talis qualis petitionis.
De Leon. in pract. offic. cap. 1.

Additio) Libellus in scriptis offeren-
 dus non est in illis Curijs, ubi
 adest Consuetudo in contrarium;
 Nam Consuetudo derogat legem,
 & stylum Curiae, *l. 3. §. fin. ff. de te-
 sti. Soccin. regu. 223.* Quo ad sub-
 stantiam libellus mutari nequit,
 post litis contestationem, scilicet
 post termini dationem. Et quo ad
 substantiam mutaretur libellus, si
 actor (via executiva) petiisset in
 iudicio census decursos, & postea
 intentaverit viam ordinariam (ab-
 què protestatione) devolutionis ex
 causa eorundem canonum, *l. edita,
 C. de eden.* Libellus, & talis qualis
 petitio solum differunt quo ad
 formam, nam in libello forma à
 No-

Nobis antedicta servanda erit, aliter in tali quali petitione, cum forma in tali quali petitione sit ad modum *memorialis*, v3. Al Signor Giudice di Vic. Michele Velli supplicando espone à V.S. come sotto li, &c. gratiosamente improntò à N.N. docati cinque, per quelli doverceli restituire frà giorni otto; E perche sono elassi detti 8. giorni, e non cura quelli restituirceli, benche più volte richiesto. Pertanto supplica V. S. ordinare à detto N.N. che restituiscchi al supplicante detti doc. cinque, altrimenti sia astretto, ut juris est, e l'havrà à gratia dà V. S. quàm Deus, &c. Diximus suprà; Quot sunt capita in libello, tot sunt petitiones, *C. cum prò causa, de sentent. exco.* Adeoque iudex respondere valet super uno capite petitionis, salva provisione facienda per ipsum, vel per ejus Tribunal super alijs capitibus, ut in *dies practicatur.*

Clausulæ, quæ apponi solent in fine libelli sunt, v3. *Deducens omne jus,*

52 [*Procuratorum*

omnemque actionem. Hæc clausula operatur, ut libellus extendatur ad cumulationem plurium actionum, l. 11. ff. de iurisd. om. iud. Martia, de clausu. p. 1. claus. 256. Non se adstringens, &c. Operatur, ut actor minimè adstringatur ad probandum omnia in libello contenta. Osasc. dec. 144. *Omni modo meliori,* &c. Operatur, ut actus valeat eo modo, quo valere valet. Ursill. de Afflict. dec. 149. num. 5.

Additio) Aliæ clausulæ; Super quibus, &c. Hoc est; Super quibus omnibus, & eorum singulis petit jus, & iustitiam sibi ministrari. Operans, ut non solum censeatur intentatum remedium magis utile ipsi libellanti, verum etiam censeatur intentata omnis actio, quæ colligi potest ex narrativa, idcirco salvat litem ab ineptitudine libelli, ut supra dictum est.

Cum potestate, &c. Hoc est cum potestate addendi, vel minuendi. Operans exclusionem doli, & facultatem addendi, aut minuendi. Et quando aliquid in libello additur,

tur, tunc novus dicitur libellus in illo capite addito, & ita sentit *Surd. dec. 228. per text. in l. edita, Cod. de edendo.*

Et ita, &c. hoc est; Et ita instat, & provideri petit. Operans repetitionem verborum præcedentium in libello. Est enim, clausula hæc, Epilogus Juristarum, *Honde.conf. 45. vol. 2.*

Protestans se, &c. Hoc est; protestans se de omnibus expensis. Operans, ut iudex condemnare debeat in expensis Victum (temerè litigantem) Victori, *glo. in C. fin. de re. script. Bart. in l. properandum, Cod. de judic.* Et in practica datur etiã Cautio expensarum, pro Victoris cautela.

Demùm, dicta clausula; *Omni modo meliori*. Operans etiam, ut cesset pœna dupli; petenti plus debiti. *Bal.conf. 478. Ludovic. dec. 117.* Similitèr, ut Iudex ferre debeat sententiam pro libellante, licèt libellans in libello aliquid expressum non deduxit. *Ursill. ad Afflict. l. c.*

De Peremptione instantiæ.

In Civilibus triennio instantia perimitur ; Quod currit à die litis contestatæ, nam à tali die instantia incipit. *pragm. Exordiens, de instant. restit. Carav. rit. 243. nu. 5.* Secus si Procurator ex adverso dilatet, *Alex. cons. 42. col. 3. vol. 3.* Triennium hoc nequit à Partibus prorogari; Quia naturalia propter publicam utilitatem introducta, à partibus prorogari minime possunt. *Riccus, collect. 1350.* In Regia Camera Summaria, ob interesse Fisci, non perimitur instantia, *Capyc. dec. 11.* Nec in Curijs Ecclesiasticis perimitur instantia, in quibus terminanda lis est infra biennium, à die causæ motæ, *Cap. fin. de iudic. Trident. sess. 24. c. 20. de reform.* Item, non perimitur instantia in Curijs Laicalibus, quando pro expeditione causæ processus existit pænes causæ Commissarium, nam tunc actor non est in mora. *Statib. lib. 1. for. resol.*

15. Perimitur instantia in causis summarijs. *Rov. in prag. 2. de instant.* Ac etiam perimitur in causis coram iudice delegato, vel coram Arbitrio. *Sanfelic. in prax. sect. 35. Specul. lib. 1. de arbitris, §. 4.* Perempta instantia, extinguuntur omnia acta ordinatoria iudicii tantum. *Felin. in C. causam, de testi.* Reus, instantia perempta, ab observatione iudicii absolvi-
tur, *Bald. in l. properandum, Cod. de judic.* Et sententia lata, perempta instantia, est nulla. *Franc. dec. 593.* Reviuiscit instantia per restitutionem in integrum, aut per adhibitionem Præsidenti S. C. qui nomine Regis, *refectis expensis* reo, insufflat usque ad tertiam vicem spiritum vitæ, *prag. 1. de instantia causæ, &c.* ibi; *prædicta omnia non habeant locum in personis, quibus per beneficium restitutionis in integrum subvenitur.*
Capyc. dec. 165.

Additio) In causis criminalibus libellus extinguitur biennio. Sed cur in civilibus causis perimitur

spatio trium annorum, ut supra dictum est? Responde, quia expedit reip. magis lites criminales (ad aliorum exemplum) finire, quam civiles; & concedendo minus tempus causis criminalibus, celerit̃ illæ terminantur. Reg. Tappia, dec. 38. Instantia cum defuncto incoep̃ta continuatur cum ipsius hærede, qui defuncti personam representat, l. si hæres absens, ff. de iudic. Et tunc additur in decretatione Præsidis S. C. Translato iudicio in hæredes, sc. contra hæredes. Expensæ supradictæ deponuntur p̃ænes actorum magistrum, & ab eodem solvuntur Reo, petenti expensas depositas, ut in dies praticatur. Instantia causæ in iudicijs, si culpa iudicis decursa fuerit, tunc restituta (ipso jure) intelligitur, prag. incip. Instantia causæ; ibi; Et intelligatur per iudicem stetisse, si per duos menses ante lapsum instantiæ, processus conclusus ipsi iudicijs fuerit præsentatus, cum petitione, & protestatione, ut ad expeditionem causæ procedere debeat. Ordinatio

ria

ria judicij sunt; libellus, litis contestatio, citationes. Decisoria verò sunt Probationes. *Bal. in l. prope-
randum, Cod. de judic. Formula*
supplicationis pro dicta insuffla-
tione erit. S. R. M. Supplicat hu-
militer M. V. fidelis N. N. dicens
in causa, quam habet in vestro
S. C. cum M. M. super deductis in
actis, ob lapsum temporis à jure
statuti, instantia causæ prædictæ
perempta reperitur. Idcirco sup.
M. V. mandare, quod Sacrum Cō-
siliū, insufflato prius vitæ spiri-
tu, in causa prædicta procedat in
terminis, in quibus causa reperi-
tur, omni modo meliori. Regia
decretatio erit v3. S. R. C. lapsu
temporis non obstante, insufflato
vitæ spiritu, procedat in terminis,
in quibus causa reperitur, habita-
tione expensarum, quæ de jure
habenda erit. *Adverte, quod in-
sufflatio prædicta solum concedi-
tur à Præfide S. C. etiam in Re-
gijs Audientijs, in Curijs Regijs,
& Baronalibus hujus Regni, ut
practicatum pluries Ego vidi.*

C A P. X.

De litis contestatione.

Contestatio litis est principalis negotij ad competentem judicem narratio. Duplex est, una expressa, alia tacita. Expressa; Est principalis negotij ad competentem judicem narratio, & sequuta ad illam responsio, animo litigandi. Tacita fit per processum ad ulteriora, *C. 2. de elect. l. 1. cod. de lit. contest. ibi*; lis enim tunc contestata videtur, cum iudex per narrationem negotij causam audiri coepit, &c. *Soccin. in rubr. de litis contestat.* Et cum persona legitima lis contestari debet, *Soccin. l. c.* Et contestata cum pupillo non valet, *l. fin. Cod. qui legiti.* Effectus litis contestatae sunt, v3. quod procurator, tanquam dominus litis, potest alium procuratorem loco sui substituere. *Petra, rit. 107. nu. 108.* Quod principali noceat procuratoris dolum, *l. procurator, ff. de doli*

doli exception. Quod mortuo principali, usquè ad sententiam proceditur cum procuratore in actis constituto, *Capic. latr. dec. 82. n. 20.* Et ita practicum vidi. Quod Actori non liceat actionem mutare, cum jus reo quæsitum sit. *Affl. dec. 60. nu. 2.*

Additio) Lite contestata, si ambæ partes statim petant juramentum calumniæ, debet ad invicem præstari, *C. cum causa, de juram. calumn. Marant. in ejus prax. c. 6. tit. de juramento.* Adverte, quod nunquam in Regijs Tribunalibus juramentum hoc practicum vidi; vel quia recessit ab usu, vel quia nescitur hæc practica, tempore doctissimi Marantæ. Similiter, ut præcludatur via exceptionibus dilatorijs, quæ opponendæ sunt ante litis contestationem, aut *illicite* lite contestata, nam quæ statim fiunt censentur inesse. *C. inter Monasterium, de sent. & re judi.* Item, ut à causa desistere Actori minime liceat, cum sit quæsitum jus reo. Et causa à casu dicta, nam ca-

su aliter evenit in eventu litis, ideoquè dici solet: Habent sua sydera causæ. Dubius litis eventus. Vel à Chaos, propter confusione in procedendo in causa absque ordine judiciario. Nam, sicuti forma dat esse rei; ita ordo dat esse iudicio, ut in hoc anno 1714. diximus in nostra lectione; de causis, in Regijs Studijs, hor. 18. Sprentis hyemis rigoribus. At quia in Regno lis contestatur per dationem termini. *Mastrill. dec. 101. agamus hinc.*

C A P. XI.

De Terminis in Causa.

Est tempus, quod à iudice conceditur partibus, ad probandum eorum incumbencia. Unus est terminus ordinarius, alius Summarius. Olim tempus ad probandum erat viginti dierum spatium, *l. 1. ff. si quid cant.* Hodiè est iudici arbitrium. Hinc, formula decreti termini est, v3. In biduo audiantur partes, vel infra quatuor dies

audiantur partes. Terminus currere incipit, à die intimatæ electionis Examinatoris. *Sarn. in prax. v. à die intimata*. Conceditur parte instante, *rit. 90*. Termino in causa omisso, processus est nullus, quia terminus est de substantialibus judicii. *Rov. in pragm. 11. de cau. decid. Præceptor meus, in ejus aurea juris opt. num. 851*. Quando de mero juris articulo disputatur, terminus in causa non conceditur. Sed à Judice ordinatur, *quod præcedatur ad decisionem articuli absque termino*: Quo decreto intimato, biduo elapso, fit monitio super expeditione causæ. Tandem, deciditur articulus juris, *ut practictum vidi in S. C. in patrimonio Philippi Trentenaro, à Consiliario D. Francisco Marciano, viro doctissimo, & integerrimo B. M. postea meritissimo Regente; in banca Custoli, pœnes Scribam Favone*. Termino in causa dato, si aliquid objectum fuerit, tunc terminus non currit; nec etiam currit, donec fiat depositio principalis.

Additio) Terminus summularum
 est extremum cuiuscumque rei,
 intrà quod habetur omnia, extrà
 quod nihil. Mors dicitur termi-
 nus vitæ; meta nostrarum viarum.
 Omnia solvit. *Fine d'ogni prigione*
oscura. Terminus in causa est co-
 munis actori, & reo. Actori, ad
 probandam ejus actionem. Reo,
 ad fundandam ejus exceptionem,
l. 5. ff. de judic. Petra, rit. 70. Dici-
 tur terminus ordinarius, quando
 Judex jubet; in biduo, vel infrà
 quatuor dies audiantur partes.
 Dicitur summarius, quando jubet;
 Capiatur summaria informatio,
 testes habeantur prò citatis, & re-
 cipiantur per, &c. Et conceditur
 terminus summarius, quando cau-
 sa est summaria, undè.

C A P. XII.

De Causis Summariis.

CAusa summaria, causa brevis di-
 citur, *leg. fin. ff. de exerc. action.*
 Cau-

Causæ summariæ sunt causæ Possessorum, aut Mercatorum. Similiter, causæ salarii, affectus ruris, vel domus, & causæ modici momenti. *Auth. nisi brevior, C. de sent. ex brev. reci.* Item, summariæ sunt causæ, quando agitur de damno infecto, aut de Tutoris, vel Curatoris datione, aut de testibus; ad futuram rei memoriam examinandis, *l. qui habet, ff. de tutor. Bart. in l. si fidejussor, ff. mandati.* In M. C. Vicariæ causa infra summam ducatorum 12. est summaria. In Curia Bajuli, causa carulenorum triginta similiter est summaria; & ita in practica servatur. Et pro Curia prædicta, observa *Pragm. sub tit. de officio Bajuli.*

Additio) Dicitur causa brevis, nam verbum summarium idem sonat, ac summatim, seu breviter. Dicitur etiam aliquid summatim fieri, quando aliquid cognoscitur sine libello. *Bart. loc. cit.* Similiter, quo ad probationes, constando scilicet debitum summarie, per juramentum actoris, *l. thesaurus, ff. de exhibit.*

Const.

Const. Regni. Quaestiones Jurisp. In causis Summarijs requiritur Rei citatio, quæ est solemnitas juris divini. *Vant. de nullit. ex defectu proces. nu. 5.* Citatio testium non exigitur, nam testes habentur pro citatis, ut dictum est, At si in notificatione decreti termini Summarij instatum fuerit, v3. N. instat describi testes per nomina, & cognomina, aliàs de nullitate dicit, & protestatur, tunc sunt subscribendi testes, & iterum est notificandum decretum termini, cura subscriptione testium, & interim ad actum aliquem non proceditur, ut pluriès in Regijs Tribunalibus practicavi.

- Formula Cause Summarie in M.C.

* Vicarie. *Nella G. C. della Vicaria compare Francesco Percuoco, e dice; come deve conseguire da N. N. doc. diece per causa di alcuni visi venduteli, e consegnateli per detta somma; E ricusando pagarla, in danno, & interesse del comparente. Che però fa istanza astringersi detto N. a pagarli detti doc.*

10. una con tutti danni, spese, & interessi, salvis, &c. Omni modo M.&c.Die,&c.Per,&c. provisum est, quod capiatur Summaria informatio super expositis in supradicta comparitione, testes habeantur præ citatis, & recipiantur per Scribam causæ, ad finem providendi, hoc suum, &c. Invitti. De Vivo actuarius. In calce decreti ab actore dicitur. Actor offert deponere. Requisitoria Scribæ erit. Quoniam subscriptus Scribe causæ, & examinador electus intendit procedere ad receptionem testium ad instantiam, &c. examinandorum, ideò moneantur partes, quatenus prima die juridica, cum sequentibus compareant coram eo, ad videndum iuramenta testium, aliàs &c. Neap. die, &c. Montanus scriba causæ, & examinador electus. Replicatio Procuratoris Rei erit. Persecus acceptat oblatam depositionem, instando audiri tempore receptionis testium, aliàs de nullitate protestatur. Examinatis testibus super Articulis ab actore præsen-

sentandis, fit *Facultas*, v3. *In causa, &c. Die, &c. Per, &c. fuit in presenti causa facta facultas cum termino juris, ad acta percontandum, hoc suum, &c. Invitti. De Vivo. Biduo elapso, & actis percontatis, devenitur ad interpolationem decreti. Die, &c. Per M.C. V. facto verbo, provisum est, quod N.N. solvat in beneficium Francisci Percuoco ducatos decem, pro causa, ut ex actis, hoc suum, &c. Invitti. Moles. De Vivo actuaris. Postea fiunt duo praecepta pro solutione praedicta, & tandem expediuntur litterae exequutoriales realiter contra dictum debitorem, vigore quarum fit exequutio in bonis debitoris praedicti.*

Cujus occasione scias, quod iudicium *Assistentiae, Devolutionis; ex causa censuum non solutorum, Reivindicationis, Nullitatis, & Rescissionis contractuum, &c. Sunt causae Ordinariae, in quibus, ut diximus, Ordo juris servandus est.*

De Electione Examinatoris.

Examinatoris electio est quidam actus, quo mediante, eligitur aliqua Persona publica, ad testium depositionem recipiendam. Fit electio Examinatoris post biduū, à die intimati termini. *Lista Examinatorum*, aut *locorum*, vel *Officialium suspectorum* est danda infrà dies duos, à die notificationis termini; & ideo Examinatoris electio fit post biduum, ut dictum est, *prag. 4. §. 10. de dilation.* In S. C. Examinator eligitur, prævia busfula, In Regia Camera Summaria, & in M. C. V. & in alijs Tribunalibus inferioribus hujus Regni eligitur à Commissario causæ, nam in dictis Tribunalibus non adsunt Examinatores, sicuti in S. C. Ubi Officium Examinatorum est particulare; Et creantur à Catholica Majestate. Non possunt Officium exercere, sine approbatione S. C. Præstant cautionem

nem de fidelitè exercendo . Numerus est quinquaginta . Scribere debent manu propria , per extensum , & *integrè* depositiones testium , sub pœna unciarum auri decem , & privationis Officij , *prag. 34.55.64.67. & 75. de Offic. S.C.* Examinatores , etiam in causis criminalibus scribere tenentur depositiones testium *integrè* , scilicèt , tam prò , quàm contrà Fiscum , *prag. 6. de actuarijs. Broya, in pract. crimi. c. 1. num. 28.* Interrogare debent testes semotim , & in secreto , nè unus alium instruat . *Menoch. de arbitr. judicum, lib. 1. q. 29.* Circa examen testium Examinatori creditur . *Castrens. in leg. via, ff. si cert. petatur.* Si Examinatoris culpa , terminus decursus fuerit , tunc iudex Aëtori *restituet terminum* ad examinandum decursum , & suo *arbitratu* Examinatorem punit , *prag. Et si per Examinatorem, de ordi. judic.* Quando in loco iudicij testes examinantur , tunc ad Examinatorem prò quolibet teste spectant *grana decem* . Sed si
testes

testes examinentur extrà judicij locum, & causa est infrà summam ducatorum mille, mora ad Examinatorem attinet, sine accessu, & recessu, *prag. 9. eod. tit. prag. 74. sub tit. De Officialibus*. Ad Examinatorem unicus pertinet accessus, si eodem tempore accedat in partibus ad instantiam *Actoris, & Rei*, nam Duæ causæ lucrativæ simul concurrere nequeunt. *Rov. in prag 63. de Offic. S. C.*

Examinator non valet alteri examen committere, etiam de partiū consensu, cum sit electa industria personæ. *Rov. in prag. 9. de ord. jud.*

C A P. XIV.

De testium nominatione.

Nominatio testium est actus, quo mediante, quis nominat habere testes, extrà judicij locum, v. g. Vincentius Parlato nominat habere testes in Civitate Tabernæ, pro quibus examinandis instat expediri litteras comissionales; dire-

nem de fidelitèr exercendo . Numerus est quinquaginta . Scribere debent manu propria , per extensum , & integrè depositiones testium , sub pœna unciarum auri decem , & privationis Officij , *prag. 34.55.64.67. & 75. de Offic. S.C.* Examinatores , etiam in causis criminalibus scribere tenentur depositiones testium integrè , scilicèt , tam prò , quàm contrà Fiscum , *prag. 6. de actuarijs. Broja, in pract. crimi. c. 1. num. 28.* Interrogare debent testes semotim , & in secreto , nè unus alium instruat . *Menoch. de arbitr. judicum, lib. 1. q. 29.* Circa examen testium Examinatori creditur . *Castrens. in leg. via, ff. si cert. petatur.* Si Examinatoris culpa , terminus decursus fuerit , tunc iudex Actori restituet terminum ad examinandum decursum , & suo arbitratu Examinatorem punit , *prag. Et si per Examinatorem, de ordi. judic.* Quando in loco iudicij testes examinantur , tunc ad Examinatorem prò quolibet teste spectant grana decem . Sed si
testes

testes examinentur extrà judicij locum, & causa est infrà summam ducatorum mille, mora ad Examinatorem attinet, sine accessu, & recessu, *prag. 9. eod. tit. prag. 74. sub tit. De Officialibus*. Ad Examinatorem unicus pertinet accessus, si eodem tempore accedat in partibus ad instantiam *Actoris, & Rei*, nam Duæ causæ lucrativæ simul concurrere nequeunt. *Rov. in prag 63. de Offic. S. C.*

Examinator non valet alteri examen committere, etiam de partifi consensu, cum sit electa industria personæ. *Rov. in prag. 9. de ord. jud.*

C A P. XIV.

De testium nominatione.

Nominatio testium est actus, quo mediante, quis nominat habere testes, extrà judicij locum, v. g. Vincentius Parlato *nominat habere testes in Civitate Tabernæ, pro quibus examinandis instat expediri litteras comissionales; di-*
re-

reſſas Officialibus Curia Civita-
tis prædictæ inſolidum. Litteræ
comiſſionales notificandæ ſunt
Procuratori partis adverſæ, qui
replicabit, v3. *Procurator, &c. pro-*
teſtatur contra teſtes numero tot,
& dicenda per eos, inſtando non
recipi affines, conſanguineos, alios-
quæ de jure prohibitos, reſervando
sibi repulſam, & repulſam repul-
ſa, & tempore receptionis teſtium
inſtat notificari ejus principalem,
vel N.N. ad videndum juramenta
teſtium examinandorum. Et in hoc
caſu ſubſtitutus citandus eſt, aliàs
examen erit nullum. Sunt conce-
dendæ ex juſta cauſa; & ſemèl cõ-
ceſſæ ampliùs non conceduntur,
Mantic. dec. 6. nu. 5. In dictis litte-
ris commiſſionalibus apponitur
clauſula; quod ſervetur Regia
Pragmatica ſuper refrenatione nu-
meri teſtium examinandorum, ſub
pœna privationis Officij aëtorum
magiſtris, pragm. 48. de Offic. S. C.
Non conceduntur in cauſis feu-
dalibus. Nec in S. C. ob intereſſe
Examinatorum, aliter prævia co-
run-

rundem renūciatione, aut in causis modicæ summæ, verum etiam in causis Neapolitanorum. *Const. Regni. In pecuniarijs, prag. 74. eod. cit. tit.*

Nominatio testium fit infrà quinque dies, post termini dationem, *prag. 4. §. 9. de dilation. prag. 62. de Off. S. C.* Terminus dictæ nominationis in *Regno* est viginti dierum; pro primis viginti miliaribus, & pro quacumque dieta (quæ est spatium viginti miliarium) est quinque dierum, *prag. 7. de ordi. judic.* Si nominatio esset in *Regni confinibus*, tunc nominationis terminus excedere non debet tres menses, *prag. 77. de Off. S. C.* Si verò esset *extrà Regnum*, tunc terminus nominationis est iudici bitrarius, dummodò non excedat sex menses, *prag. 7. de ordi. judic.* At si Nominatio esset *ultrà maria*, excedere non debet menses novem; qui reintegrantur propter legitimum impedimentum. *Afflic. dec. 50.* Præceptor meus *semper benemerit. lib. 4. inst. civ. nu. 1780.*

Te-

Testium nominatio; per Procuratorem in actis constitutum, fieri debet, sub pœna unciarũ auri quinque actorum Magistris. Et nominatione non utens punitur in ducatis duodecim, *prag. 57. de Offic. S.C. prag. 7. cit. tit. & prag. 1. & 3. de dilation.* Evitatur pœna prædicta, si Nominationi apud acta eodem, vel sequenti die (in scriptis) renunciatur, *prag. 59. cit. tit. de Offic. S.C.*

Nominatio *extra Regnum* fit; Cum expressione Loci, Nominis, Cognominis, & Numeri testium, ac cum deposito ducatorum quindecim, pro quolibet dilationis mense, pro pœna Nominatione non utentis, etiam si Procurator nominatione uti vellet, tanquàm in confinibus Regni; & id ad calumnias vitandas, *prag. 3. & 4. §. 9. sub d. tit. de dilation.* Tandem, pendente Nominationis termino, non proceditur in causã; qui terminus currit, à die notificationis decreti Audientiæ testium, per *text. in leg. 3. Cod. de dilation.* Et ita in *praxi* servatur. Ad-

Adde) Nominatio testium facienda est sine aliqua conditione. *Petra, rit. M.C. 140. nu. 5.* Nec etiam sub
 * conditione ; Si , & in quantum ei indigebit, *prag. 5. §. 9. de dilation.*
 & *prag. 62. de Offic. S.C.*

C A P. XV.

De Probationibus.

Probatio est ostensio alicujus rei in judicio. Alia plena; & est illa cui nihil deficit. Ut in probatione per duos testes; omni exceptione majores. Alia semiplena; & est illa cui aliquid deficit, ut in probatione per unum testem, licet omni exceptione majorem.
Mascard. de probat. lib. 1. q. 4. n. 12.
 & 17. Alia evidens; & est illa, quæ nullum admittit dubium. Alia præsumpta; Et est illa, quæ ex medio probabili aliquid inferitur, ut in probatione per juris præsumptionem. *Per testes fit Probatio.* Et testes sunt rerum gestarum probatores. Depositiones testium

D

sunt

sunt

sunt ipsorum attestaciones. Testes citari debent in termino, aliàs non probant, etiam si fuerint mille, nam hæc citatio est de substantia formæ judiciariæ. Et coguntur ad deponendum, virtute Citationis testium. Pars ex adverso etiam est citanda ad videndum juramenta testium, in, vel post terminum. *Petra, rit. 105.* Deponere debent assignata causa scientiæ. Debent esse contestes. Prò forma jurare tenentur de veritate dicenda, secùs si per partem juramentum remittatur. *C. tuis, de testi. l. 3. Cod. de testibus. Afflict. dec. 240.* Clericus tacto pectore; Laicus tactis scripturis, loco Libri Evangeliorum, jurat. *C. fin. de jure jur.* Testes singulares nō probant. *Prat. resp. 29.* Nec etiam probant testes super negativa vaga deponentes, aliter super negativa coartata, de loco tempore, &c. *Gram. dec. 56.* Testes immiscentes veritati aliquid falsitatis minimè probant, nam utile per inutile vitatur, *C. pura, 3. q. 9.* Allegantes alium in contestem, &
Con-

Contestis allegatus interfuisse neget, non probant. *Alex. conf. 90.* Nec probant testes examinati in iudicio Summario, si postea in iudicio ordinario non reproducantur. *Serafin. dec. 270.* Post conclusum in causa, non admittuntur testes, propter subornationis suspicionem, aliter in testibus legalissimis, *prag. 14. de ordin.*

Additio) Probatio dubia est illa, quæ infertur ex medio dubio ad aliud medium æquè dubium. *C. forus, de ver. signi. C. licet, de testibus, l. 12 ff. de testib. Mascard. de probat. lib. 1. g. 4.* Probatio per evidentiam facti dicitur omnium probationum potissima probatio; & definitur: Est indubitata probatio, nulla indigens discussione, Et est, quando iudici delictum constat per visionem. *C. evidentia, extrà, de accusation. Bald. in l. contrà, Cod. ad l. aqu. Mascard. l. c. g. 8.* Testis singularis de visu, cum fama, aliisque adminiculis, sufficientem facit probationem, in factis antiquis, & in delictis occultè patratis, *l. 2. ff. de*

excu. Abb. in C. præterea, de test. Bart. in l. 1. ff. de quæst. Testes in criminalibus esse debent omni exceptione majores, l. optimam, 14. Cod. de contrahen. & com. stipulat. ibi: liquidis, & manifestissimis probationibus. Bal. in l. cunctos populos, Cod. de sum. Trinit. & Fid. Catho. col. 6. Hinc; impuberes non sunt idonei testes ad probationem plenam, quia non sunt omni exceptione majores. Inno. in l. fin. C. de his, qui, &c.

Præsumptio est indicium (quandoquæ) movens ad aliquid suspicandum. Alia probabilis; & est illa, quæ inducitur ex indicijs verisimilibus. Alia violenta; & est illa, quæ inducitur ex indicijs certis. Alia necessaria; & est illa, quæ inducitur ex indicijs indubitatis. Præsumptio probabilis dicitur ab Homine; Et semiplenam facit probationem. *Menoch. 1. de præsumpt. q. 5.* Præsumptio violenta dicitur à jure. Lex enim præsumit rem ita esse, vel non esse. Unde; Semel malus, semper malus in eodem genere

nere mali, præsumitur à jure. *C. semel, de reg. jur. in 6. Bal. in l. fin. ff. de hære. instituen.* Excipe ; si per triennium proximum (continuò) conversatus fuerit cum hominibus integre Famæ, ait De nigris, in *C. Regni, incip. Si justè, nu. 78.* Ego tamen (tempus) remitto arbitrio docti, & prudentis Viri, per dictionem illam; *Semper.* Præsumptio transfundit onus probandi parti adversæ. *C. ex insinuatione, de probat.* Non facit indicium ad torturam, nam ad faciendum tale indicium plùs quàm semiplenam requiritur probationem, *arg. text. in l. 19. Cod. de rei vindic. ibi;* indicia certa, quæ in jure nō respuuntur, non minoris probationis, quàm instrumenta continent fidem.

Præsumptio necessaria dicitur juris, & de jure; Et regularitèr non admittit probationem in contrarium, quia ex indicijs indubitatis inducitur. *C. qui contra, de reg. jur. in 6. l. 31. ff. de usucap. Roman. cons. 38. Capyc. dec. 126.* In facto pro-

prio errare, quis non præsumitur.
Boer. cons. 41. nu. 3. Qui cons. 4. nu. 44. inquit, quod Fama à doli præsumptione excusat. In incertis, non verò in certis est locus præsumptioni, C. asserte, de præsumpt. argu. text. in l. continuus, ff. de ver. oblig. Sanfelice. dec. 60. to. 2. n. 150. Differt præsumptio à fictione juris, quia fictio non est probatio, præsumptio est probatio. Præsumptio cedit veritati, fictio non cedit veritati. Gigante, de pensionibus, q. 81. Sebastian. de Neapoli, incit. C. Regni. Si justè, n. 7.

Ex dictis insertur I. si quis visus fuerit exire à domo, ubi furtum commissum reperiretur; & quod sub pallio aliquid tullebat, contrà Talem (si malæ esset famæ) habetur præsumptio de furto; *De Nigris, in d. C. Regni; Si justè, nu. 64.*
II. vicinus præsens scire præsumitur facta vicini, præsertim; Si factum esset notum in remoto loco, *C. quanto. C. quosdam, de præsumpt. l. si ita, ff. de fide instrum. l. 3. ff. de testibus.* **III.** Familiares do-

domus scire præsumuntur, quæ in domo fiunt. Limita, in Familiari-
bus absentibus, *l. 1. §. hoc autem, ff. ad Syllan. l. fin. Cod. de Sicarijs.*
Bal. in l. in adulterij questione, Cod. de adulterijs. IV. Extraneus
vir stans solus, cum sola muliere,
præsumitur coitum exercuisse;
Limita, in Sene. *C. cum juventute, de præsumpt. V.* qui ex duobus il-
latis, alterum neget, præsumitur
reliquum affirmare. *C. Nonnè, de præsumpt. VI.* ex præteritis præ-
sumitur de futuris. *C. mandata, de præsumpt. VII.* Homo semper præ-
sumitur Sanæ mentis, Nam natu-
ra, cum sit perfectissima, abor-
ret ab infania, *l. fin. Cod. de hæ- red. inst. VIII.* per signa exte-
ra, quis præsumitur bonus sit fu-
turus. *C. ex studijs, de præsumpt. IX.* Nemo præsumitur malus, sed
bonus. *C. unico, de scutrinio. X.* dā-
num datum in agro, potiùs da-
tum præsumitur à vicinis, quàm
à longinquis, *l. meritò, ff. pro socio. XI.* iudex ex præsumptionibus ad
condemnationem poenæ ordina-

riæ procedere nequit, cum agatur
de toto asse. *C. 20. de præsumpt.*

XII. Homo mortuus repertus ju-
xtà domum Titij, præsumitur à
Titio occisus, si Titius solitus sit
homicidia patrare, *glo. in l. in ci-
vilem, Cod. de furtis. Bart. in l. fin.
ff. de via publi.*

XIII. Posterior
præsumptio tollit priorem præ-
sumptionem *l. divus, ff. de in in-
tegr. restitut.*

XIV. Pares præsum-
ptiones (ad invicem) se confun-
dunt, *l. non solum, ff. de ritu nupt.*

XV. illa præsumptio censetur po-
tior, quæ proximior reperitur, *l. fi-
lium, ff. de his, qui sunt.*

XVI. Plu-
res suspiciones unam inducunt
præsumptionem, *glo. in l. 2. §. ætas,
ff. de excu. tuto. Bal. in auth. si quis
Cod. de adulter.*

Fama publica in
probationibus plurimum valet,
nam inducit justam credulitatis
causam, *Boer. cons. 4. & cons. 12.*

In testimonium admissis homini-
bus vilis conditionis, tunc non
adhibetur tanta fides, quanta alijs
non vilis conditionis, *l. 3. ff. de
testi.* Tandem, qualisquisque dele-

cta-

Etatur consortio talium, nam omne simile appetit sibi simile, ait Philosophorum Princeps.

Repelluntur ad testificandum.

Falsarij, *l. qui falsum, ff. de testibus.*
Periuri. C. quicumque 6. q. 1. Concubinarij. Gram. conf. 30. nu. 5. Lenones, l. humiles, Cod. de incest. nup.
Lusores publici. Afflict. in Const. Mores. Debitores. Viv. dec. 389.
Inimici, l. testem, ff. de testib. Consanguinei, Affines, Domestici, Minores, l. 19. ff. eod. Franc. dec. 22.
Testes falsum deponentes, falsi pœna puniuntur, Const. Regni.
Qui falsum, prag. 3. & 4. de falsis.
 Attamen proponens per calumniam contra testes quærelam de falso, punitur pœna ducatorum sex, & alia pœna arbitraria, *prag. 34. de Offi. S. C.* Testes citati in termino (examine non viso) examinari possunt post terminum, præcedente iudicis decreto, cum clausula, quod de testium depositionibus habeatur ea ratio, quæ

de jure habenda erit in decisione
 Causæ. *Muscatell. in pract. civ.*
lib. 1. p. 5. glo. citati, nu. 4. Possunt
 testes examinari in die feriata, si
 juraverunt in die juridica, *l. om-*
nes, Cod. de ferijs. Magistratus de-
 ponunt cum licentia Proregis, ut
 practicum vidi, & habetur in
prag. 63. de Offi. S. C. Clericus te-
 stificat cum licentia sui Ordina-
 rij. *Petra, rit. 143. & 148.* Testiū
 depositiones si possunt concor-
 dari, concordandæ sunt, nè periur-
 ri dicantur. *Rota, dec. 321. num. 4.*
p. 4. recent. In modicis causis, unus
 testis (omni exceptione major)
 cum juramēto suppletorio Acto-
 ris, plenè probat. *Petra, rit. 115.*
nu. 7. Et ita in dies practicatur, &
 practicavi in Curia Illust. Bayu-
 li hujus Civitatis, ubi, anno Do-
 mini 1689. Consultor Ego fui.
 Unus testis contrà producentem
 plenè probat. *Sanfelix. dec. 163.*
 Probationes actoris prius reci-
 piuntur. *Specul. de probat. §. 1.*
ver. 11.

C A P. XVI.

Depositio principalis.

ETt quidam actus, quo median-
te, actor de facto informatus,
cū juramento, respondet positio-
nibus Rei, *Rit. M.C. 79. Actor, tri-*
bus citatus vicibus, nō respondens
pro confessio (ipso jure) habetur,
prag. 8. §. decernentes, de ordi. judi-
ci. Principalis depositio, his ver-
bis, in calce termini offertur. *Actor*
offert deponere. Facienda est per
verbum *Credo, vel non Credo*, à
Principali, vel à Procuratore,
cum speciali mandato, parte ta-
men consentiente, sed absque præ-
sentia Advocati, *cit. prag.* Respon-
sionum copia notificanda est (in-
frà biduum continuum) à respon-
sionis d'e, ut cognoscatur, in qui-
bus reus fuerit ab onere probandi
relevatus, *ead. prag. 8. Et in dies*
præstatur. Veritatem negans in
depositione, punitur pœna à S.C.
declaranda, aliter si illam *intra*

triduum fateatur, *cit. prag.* Depositio principalis scribenda est, propria Examinatoris manu, sub pœna unciarum auri decem, & privationis Officij, *prag. 55. de Offic. S.C.* Peti potest usquè ad conclusionem in causa, si depositio, ut dictum est, in calce termini ab actore oblata, à Reo acceptata fuit, & ita obtinui à quondam Doctissimo Regio Consiliario D. Vincentio Raetano, postea meritisimo Regente. Ratio. Finis depositionis est, ut reus relevetur ab onere probandi. Sed usquè ad conclusionem reus ab onere probandi relevatur; Ergò depositio prædicta petit valet usquè ad conclusionem. Non verò post conclusionem, nam, ut infra dicemus, Conclusio claudit os parti, ut inquit perdoctus practicus Ricca, in ejus prax. civ. nu. 90.

Adde) Ab ultimo præcepto judicis, quod actor deponat super positionibus Rei, alias habeatur prò facta, prò ut deterius, denegatur appellatio, nam esset appellatio mani-

nifestè calumniosa; *Observa prag. incip. Quinta die.* Notificato decreto termini, sine oblatione depositionis prædictæ, si ea à reo petatur his verbis: Instat pro depositione principalis, tunc necesse est, ut ab actore iterum dictum decretum notificetur cum prædicta oblatione ipsius depositionis, & interim ad actum aliquem non proceditur in causa. *glo. in Clement. sapè, de verb. signi. cit. prag. 8. de ordi. judic.* Depositio actoris peti valet à Cedente, & à Cessionario. *Novar. in cit. prag.* Diximus suprà, quod depositio fieri potest per Procuratorem cū mandato speciali (parte tamen consentiente) Nam fieri nequit mandatum speciale, nisi visis prius Positionibus Rei, quæ Positiones observari nequeunt parte contradicente, ad evitandum evitanda, *glo. in C. positionibus, de jure jur.* Et ità in S. C. practicum vidi. Depositio prædicta fieri valet cū præsentia Advocati, quando actor est persona idiota; nè propter illius

lius simplicitatem deciperetur. *C. Pastoralis, de iudic. cit. prag. Quinta die.* Depositione petita ab Universitate, tunc deponunt Syndicus, & Electi ejusdem. *Rov. in d. prag.* Respondens Positionibus potest (incontinenti) ejus confessionem revocare, etiam non docto de errore, nam; quæ statim fiunt censentur in se, *Gabriel, de confessis, concl. 6. Tusc. lit. P. concl. 391* Tutor deponere tenetur, nomine impuberis; & Curator, nomine minoris, *l. 2. ff. de calumn. Rov. in d. prag. Quinta die.*

Qui semel deposuit, non tenetur iterum deponere, nisi adsit in positionibus clausula; Cum potestate addendi, &c. Actor respondere non tenetur Positionibus juris continentibus articulum, ut colligitur ex definitione depositionis. *Galeota, in Margarita, c. 18. num. 7.* Cujus Authoris, ejusque Successoris *quanta sit doctrina, & integritas*, per totum currit Orbem.

C A P. XVII.

ARTICULI.

Sunt partium intentiones, circa quod probare intendunt. A? Reo producuntur, quando Actor, per verba *non credo*, deponit. Desumuntur articuli à primo libello. Esse non debent cum verborum involucrio, *prag. 30. de Offi. S.C.* Nequeunt esse contrarij articulis partis ex adverso; Nec impertinentes, scilicet ad causam minimè facientes, *prag. 12. de ordi. judic. Capyc. dec. 62.* Rejectionis articulorum impertinentium exceptione opposita, tunc decernit iudex, quod recipiantur articuli; *Salvo jure non admittendorum, ex nunc pro tunc facta publicatione in causa. Capyc. dec. 28. nu. 9.* Per quemlibet impertinentem articulum punitur *principalis* quinque tarenorum pœna. *Procurator* verò decem tarenorum pœna, *prag. 30. de Offi. S.C.* Articuli esse debent bre-

ves,

CS, 122

ves, clari, verisimiles, factumquē
continentes, *Rota, dec. 177. p. 6. re-*
cent. Ad cautelam, cauti Advocati
ponunt in articulis salutare clau-
sulas; *Non se adstringens, &c. Cum*
potestate, &c. Omni meliori modo,
&c. In Tribunalibus hujus Civi-
tatis, ad evitandam testium subor-
nationem, non datur copia arti-
culorum, ante examen; *prag. inci-*
pit. Quinta die. Articuli Articuli
lanti non restituuntur, sub pœna
unciarum auri viginti quinque
actorum Magistris, *prag. 5. de Off.*
S. C. Articulus, omissa clausula,
cum potestate, &c. probare nequit,
quod in articulis minimè deduxit,
Bart. in l. Divus, ff. de re judicata.
Adde) Articulus dictus, quia articu-
lans articulatè, scilicèt distinctè,
per capita loqui debet. Si depo-
nens fateatur in positionibus, tūc
Rei probatio non requiritur, cum
actor confessus sit, & nulla major
probatio, quam oris proprii con-
fessio, *l. 1. ff. de confessis.* Articuli
nequeunt esse impossibiles, *Rota,*
l. cit.

C A P. XVIII.

Compromissum.

ET remissio differentiae utriusque partis in alterius arbitrium. Unum necessarium, Et est necessaria differentiae remissio. Aliud voluntarium; Et est voluntaria differentiae remissio. *Bal. in l. fin. Cod. de judic.* Compromissum necessarium in Regno accidit inter Consanguineos, vel Affines legitimos, usque ad quartum gradum inclusivè, secundum *jus civile* numerandum, *prag. Odia litium; de arbitris*, ibi; *Odia, quae inter Coniunctos ex litibus occurrunt cessare volentes, praesenti nostra Constitutione statuimus, & ordinamus Compromissum fieri debere, &c.* Compromissum non petitur *ultra duas vices*, ad infinitatem vitandam, pluriès *decisum* per S. C. refert *Cons. Afflict. dec. 46.* Contra *Jasonem, in leg. si quis ex argentarijs*, ff. de edendo; Sustinentem;

Com-

Compromissum milliès peti posse.
 Aliquando *Homerus dormitavit etiam*. Nam Juristæ sunt imitatores veræ philosophiæ, & apud Philosophos, processus in infinitum vitandus est; præter quam quod *Jasonis Opinia est, contrà text. in l. properandum, Cod. de judicijs*, in quo apertè disponitur, quod *expedit reip. lites citiùs fini-ri*. Citò terminarentur lites, si milliès compromissum peti posset? Quandoque etià dormitavit *Homerus. Sed parcite tanto Viro*, nam scire omnia Divinitatis potius est, quàm humanitatis. *Judicia tua Domine semper recta, semperquè justa sunt; nè Homines propter Sapientiam Superbi fierent. Superbia, prima transgressio in Cœlo. Prima transgressio in Terra. In Cœlo, similis ero Altissimo Lucifer dixit. In Terra, scientes bonum, & malum Serpens dixit. O Superbia, vitiorum sedes, primum Capitale peccatum, Nostræ mortalitatis causa. Per te Lucifer, Angelus lucis, Princeps Ange-*
 lo-

lorum conversus fuit in tenebrarum Demone, in Diabulorū Principe. Et Adam ab immortalī, in mortale, à Sapiente in ignaro, à Felice in infelice; Undè meritò Deus, iudex iustus eum damnavit ad panem vescendum cum sudore suo, & illum damnando, Nos quoquē damnavit, nam peccavimus in Adam. O' Superbia, maledicta Superbia, causa tanti mali. Per te. Antigo à Junone commutata fuit in Ciconea. Et Aracnis in Aranea. Ovid. 6. Metam. Hinc, Marinus noster inquit. Chì sorta in alto gl' infimi disprezza) Confessa altrui l' antica sua bassezza. Et Guarinus, actū 5. scen. 5. ita exclamavit. O' Superbo costume) De le grand' alme, d' pertinace ingegno! Che vinto anco non cede. O' Superbia, maledicta Superbia! cum sis nostra inimica; longè, longè à Nobis. Sit Humilitas chara, & jucunda amica nostra, dum qui se humiliat exaltabitur. Hæc sit nostra Cupiditas, hæc sit nostra Superbia. Qui se exaltat humiliabitur

tur dixit Dominus ; *Humilitatis exemplum, & exemplar.* Superbiæ *punitor, & castigator.* Denegatur compromissum necessarium in causa alimentorum , nam Venter non patitur compromissi dilationem. *Staiban. to.2. centu.2. resol. 124.nu.12.* Vel quando Coniunctus non Coniuncto suam cessit actionem, quia mutata tunc qualitas est, *Imo. in l. si post, ff. solut. matrim.* Similitèr, in privilegiata causa tutelæ, *Bart.in l.Prætor, ff. de tuto. & curat.* Aut in Causa feudali, vel Vitæ militiæ. *Afflict. dec.49.ubi Conf.Ursill.nu.2.* Nec conceditur in mero juris articulo. *Bal.in l.cum proponas, Cod.de reb. cre.* Vel in instrumentis liquidis, & in obligationibus pænes acta Curia, aut in apoca bancali, & in Sententijs, *cit. prag. Odia litium, ibi; Locum non habeat compromissum, ubi essent instrumenta, obligationes liquidæ, sententiæ, &c.* Et ità *decisum per S.C.sub die 21. Octobris 1690. Me patrocinate.* Compromissum necessarium peti
de-

debet *ante* litem contestatam, vel *immediatè post*, nam inesse censentur, quæ statim fiunt. *Ursill. ad Afflict. dec. 185.* Est Compromissum ab Arbitris acceptandum; & illud acceptatum, possunt partes cogi facere Arbitros causam terminare, *prag. 1. de arbitris.* Arbitr, alius juris, alius non juris. Datur etiam Arbitrator, & Amicabilis compositor. Electio Arbitri juris ad Procuratorem litis pertinet, etiam *decisam per S. C.* in anno 1694. Me patrocinate. Tertio Arbitro electo, novum dicitur Compromissum. *Afflict. dec. 148.* Arbitr tenetur juris ordinem servare. Et in compilatione processus relinquit actum ad publicandum, & ad concludendum. Quando propter temporis lapsum compromissum est extinctum, tunc Causa redit in illo Tribunali, ubi introducta erat; à quo proceditur in illis terminis, in quibus reperitur causa, *decisam per S. C.* sub die 3. Martij 1691. Me patrocinate, in causa magnifici

fici D. Fulvij Pagano , in *Banca de Palermo* . Si discordes in Laudo Arbitri essent , tunc eligitur tertius arbiter non suspectus , *vocatis partibus* , quæ in promptu debent suspectos nominare, secus Arbitrarius jam electus eligit tertium Arbitrum ; & id, ut lites celerius terminentur. Qui tertius Arbitrarius electus infra unum mensem , unâ cum dictis Arbitris, vel altero ex eis causam expedire debet , sub pœna dupli Salarij , per quemlibet Arbitrum, *cit. prag. 1. de arbitris.*

Ex Compromisso nascitur Laudum, quod si feratur per horam post Compromissi diem nō valet, quia tempus compromissi (quod est mensium duorum spatium) currit de momento ad momentum , *cit. prag. Odiâ litium.* Pro Laudo Arbitris debetur quinta pars trigesima, dividenda inter illos, qui concordēs in laudo fuerint: Et per solutionem prædictam, tacite, à partibus acceptatur laudum, *cit. prag. 1. sub tit. De Arbitris.* Et ita *decisum*

sum vidi per S. C. junctis duabus
Aulis.

Additio) Laudum prolatum per duos
ex tribus arbitris electis, *absque*
interventu tertij Arbitri interpel-
lati, seu vocati est validum, tam in
* compromisso necessario, quam in
voluntario, ut semper lites *citiùs*
finiantur, quod *Magnoperè* Nea-
politano Regno expedit, ubi lites
à Clientibus æternari solebant;
Præsertim, si tempus dictorum
duorum mensium à *Regia Prag-*
matica statutum, esset proximè
terminaturum, nam tunc præsu-
mitur fraus, cavillatio, atque dila-
tio. Et *Pragm. prædicta* pro bono
publico intendit litium quamprimum
determinationem, ex quibus
Odia occurrunt, idcirco præcepit
Arbitris causam definire duorum
mensium spatio; Et nunquam vo-
luit novam dilationibus aperire
januam. Enim verò quis negare
poterit, quod ex litibus *Odia non*
nascantur, scandala non oriantur,
& quod lites non ferant magna
incommoda, atque detrimenta, cit.
prag.

pragm. Odi litium. Laudum ex compromisso necessario prolatum ab Officiali electo cum licentia Superioris Officialis, non habet paratam exequutionem, adeoque peti potest à Reo reductio laudi, arbitrio boni Viri, secùs dicas in laudo, ex compromisso voluntario prolatum, nam in hoc casu censetur renunciatum appellationi.

Rovit. in cit. prag. 1. De arbitris.

Reus non nominans Dominum in authorem, succumbens in iudicio, venditori non præjudicat, *Soccin. cons. 18. vol. 1.* Pendente termino concesso ad denunciandum auctori, non proceditur in causa, *prag. Dubitationem.* Valet pactum, quod venditor non teneatur de evictione, *l. emptorem, §. qui autem, Cod. de pericu. & como. rei ven.* ut diximus, in *add. præf. Procuratorum, num. 365. pag. 149. Undè.*

C A P. XVIII.

De Autore laudatq.

L Audare in authorem est aliquē in iudicio vocare, ad finem agēdi contra promittentem eviētione. Et Author dicitur ille, a quo causam quis habet, *l. emptor, C. de eviēt.* Laudandus est Author per libelli notificationem; ante litem contestatam; & etiam post, si de notorio Evincentis jure constet, *l. non solum, ff. de nov. oper. nunc. Prag. 2. de dilation.* Emptori minimē competit eviētio, quando jure congrui rem amittit. Nam scire debebat, quod vicinus evincere poterat, *Affliēt. de jur. prot. bon. §. 2. nu. 37.* In contractu emptionis ex natura sua venit, quod venditor teneatur de eviētione, *l. in venditione, ff. de contrahen. empt.* Hæreditatis venditor de eviētione non tenetur. *C. quod semel, de regu. jur. in 6. leg. 12. Cod. de contrab. empt.* Author laudatus, licet Clericus,

E

utrūm

utrūm comparere teneatur in foro laudantis in authorem? Et è contrā, si Laicus in authorem laudatus sit in foro Ecclesiastico à Clerico, pro eviçtione; convento coram iudice Ecclesiastico? Et quid si conventus esset Fiscus? Vide *Affliçt. dec. 2. Ricca, in prax. civ. nu. 133.*

Additio) Formula libelli erit. *S. R. M. Sup. hum. M. V. Nicolaus de Natale* dicens, *qualiter in anno 1700. sub die 3. mensis Januarij emisse à Francisco Pascha quodam rus, situm, & positum in Civitate Capuæ, juxtà, &c. præ convento pretio ducatorum termille, qui venditor promisit, & se obligavit de eviçtione, ut ex instrumento, quod in promptu producitur; Et quia Joseph de Stephano, ad præsens petit in Vestro S. C. assistentiam sibi præstari super rare prædicto, Et licet dicto Josepho nullum jus, nullamquè actionem competat super dicto rare; Attamen supplicās cautiùs agendo, laudat in authorem & principalem defensorem dictum?*

Fran.

Franciscum venditorem, ut in casu quo prædictus Joseph obtineret, quod non credit, assistentiam per ipsum petitam; eo casu simultaneo processu, unicaquæ sententia condemnari dictum venditorem ad restitutionem pretij ruris prædicti, per supplicantem soluti, unà cum omnibus damnis, expensis, & interesse, passis, & patiendis. Idcirco recurrit ad M. V. cui supplicat causam prædictam committere, &c. Omni modo meliori, &c.

Committitur causa. Expeditur contra supplicata, quæ notificatur personalitè venditori, ut dictum est. Datur postea terminus in causa, qui compilatur, ad hoc ut simultaneo processu decidatur, tam causa Assistentiæ, quàm causa laudationis in authorem, ut suprà.

Author laudatus non tenetur subministrare expensas, pendente iudicio; nisi alitè in instrumento venditionis fuerit conventum, *l. venditores, ff. de ver. obli.* Emptor denunciare potest litem auctori sui authoris, si actiones sibi cessæ

100 *Procuratorum*
fuerint, & constitutus fuerit in
venditionis instrumento, procu-
rator in rem propriam, *l. si res, ff. de*
eviēt. Bal. in l. 1. Cod. de jur. dot.

C A P. XIX.

Mutua petitio.

ETt Rei reconventio; & intenta-
tur cum libello reconventio-
nali, *C. 1. de mutuis petition.* Lo-
cum non obtinet in causa deposi-
ti, nec in interdicto; Undè vi, *l. fin.*
Cod. depo. C. ultimo, de origi. cognit.
Nec in causis executivis, aut in
causa appellationis. *Mastrill. dec.*
136. Carav. rit. 62. Procedit re-
conventio coram iudice ordina-
rio, & delegato, ac etiam coram ar-
bitro juris, *cit. C. 1. Abb. in C. cum*
dilecti, de arbitr. Procedit etiam in
causis Summarijs. Similitèr, in cau-
sis civilibus ad causas civiles; & in
causis criminalibus ad causas cri-
minales, verùm etiam in causis ci-
vilibus ad causas criminales, *l. ne-*
ganda, Cod. qui accu. poss. Constit.
Re-

Regni, incip. Exordientes. Rit. M. C. 193. Est petenda ante, vel incontinenti post litem contestatam, nam censentur (ut dictum est) inesse, quæ statim fiunt. *Marant. in prax. civ. p. 4. tit. an sit iudicium. v. redeo.* In reconventionis iudicio proceditur *simul* cum iudicio conventionis, scilicet pari passu, simultaneo processu, & unica sententia: Et Iudex conventionis cognoscit etiam causam reconventionis. *C. 2. de ori. cogni. Maranta, loc. c. n. 7.*

Additio) In iudicio conventionis, & reconventionis in M. C. fit comparitio ab Actore, *instando condemnari, e. g. Marcum Pisanum ad solvendum in ejus beneficium ducatos quatuor mille, unà cum omnibus damnis, expensis, & interesse.* E' contra à Reo fit alia comparitio, *instando absolvi ab impetitis per, &c. & per viam reconventionis, ac mutua, & principalis petitionis, simultaneo processu, & unico diffinitivo decreto condemnari, &c. ad solvendum in ejus be-*
E 3
nesi-

*beneficium ducatos , &c. und cum ,
&c. Citatis partibus, datur terminus , tam in causa conventionis, quam in causa reconventionis .
Compilato termino , si reconventio non militet, tunc reus condemnatur ad solvendum quantitates petitas in aëtoris beneficium ; & absolvitur aëtor ab impetitis per reum . Si tamen reconventio non militet , è converso fit decretum .
Postea, præcedente aëtoris instantia, conceditur terminus super liquidatione interesse , ut in praxi servatur.*

C A P. XX.

Restitutio in integrum

Est repositio enormitèr læsi in pristinum statum , *Rota , decis. 124. lib. 3. diversor. Puteus, dec. 11. de restitut. in integr.* Una restitutio est gratiæ ; Et est repositio enormitèr læsi in pristinum statum , à Principe ex sua clementia concessa . Alia est justitiæ , Et est

re-

repositio enormiter læsi in pristinum statum , à jure concessa .

Spec. de restit. in integrum, §. 2. nu.

34. Peti valet principaliter, & incidenter, intra quatuor annos, *leg.*

fin. Cod. ubi, & app. Quæ restitutio impedit sententiæ executionem,

l. 1. Cod. de in integr. restit. Pragm.

53. *de Offi. S. C.* Conceditur minoribus, etiam ratione affectionis in

re suorum Majorum, *Oddo, de rest. in integr. q. 2.* Similiter, conceditur

Ecclesiæ, Fisco, Universitati, Viduæ, Pauperi, *Guid. Papa, decis.*

302. Conceditur etiam Majori absentis, aut ignorantis, *Const. Regni,*

Obscuritatem. Rota, dec. 164. p. 2. recent, Affl. dec. 114. Petitur à

principali, vel à Procuratore cum speciali mandato. *De Marin. to. 3.*

resol. jur. alleg. 65. nu. 8.

Additio) Conceditur restitutio in integrum pijs locis, Capitulo Colle-

giato alicujus Ecclesiæ, collegijs, & Congregationibus, Rustico, qui

non potuit peritiores consulere, vel si Rusticus sequutus fuerit

consilium indocti Doctoris. *Joan.*

Andr. in C. 2. de restit. in integr. lib. 6. Alex. cons. 14. vol. 2. Similiter, minori. Et minor ætas, tam in mari, quàm in fœmina (de jure Regni) est annus decimus octavus non completus. *Constit. Regni; Minorum jura.*

Restitutio in integrum concessa in causa principali, non datur in accessorijs. Non impedit executionem decreti affirmativi, puta; præstetur assistentia. *Isern. in Constit. Regni: Licentiam.*

C A P. XXI.

Terminus ad denunciandum

Et spatium competentis termini, à judice concessi Procuratori generali, ut se informet à suo principali absente, de meritis causæ, *prag. 2. sub tit. de delation.* Peti valet à Consanguineo, vel ab amico Rei absentis, *C. constitutum, de procu.* Terminò ad denunciandum concessò, interim cursus causæ impeditur, *cit. prag. 2. ibi;* Et pen-

pendente termino, cum Reo superfedendum esse decernimus.

Additio) Terminus ad denunciandum semel conceditur, ut lites citius
 * finiantur, & ita in anno 1695. decrevit olim Regius Consiliarius D. Carolus Brancacius B. M. in causa Ill. Ducissæ Lauriani. Cum hæredibus Ill. Marchionis Acayæ, in Banca de Bambace, me patrocinate, per *famigeratum text. in l. properandum, Cod. de judic.* Conceditur terminus ad denunciandū, etiam in causis executivis; nam in his causis informandus etiam est procurator à suo principali de meritis causæ. *Sanfelic. dec. 306. tom. 2.*

C A P. XXII.

De Exceptionibus.

EXceptio est jus repellendi in iudicio intentionem actoris, *l. 4. §. hac autem, ff. de damn. infect.* *Minfinger. centur. 2. observ. 28.* Triplex est, alia dilatoria, alia pe-

E 5 rem-

remptoria, alia modificativa, *Rit.*
M. C. cujus est initium. Excep-
 tione.

Dilatoriæ exceptiones

Sunt, v3. Exceptio legitimationis
 personæ, puta hæredis, cessionis,
 legati, donationis, filiationis, tuto-
 ris, curatoris, syndici, procurato-
 ris. Et legitimatio personæ in cau-
 sa Summaria, etiam necessaria est.
Petra, rit. 181. nu. 4. in fin. Item, ex-
 ceptio Senatus Consulti Velleja-
 ni; Exhibitionis scripturarum in
 libello mentionatarum, obscurita-
 tis libelli, discussionis bonorum
 principalis, cedendarum actionū,
 recusationis judicis, declinatoriæ,
 & incompetentiæ fori, cautionis
 expensarum, litis pendentis, com-
 promissi, carentiæ, & incompeten-
 tiæ actionis, notorij juris agendi
 defectus, inhabilitationis ad agen-
 dum, veniæ à filio, vel à genero,
 aut à liberto non petitiæ, recon-
 ventionis, termini ad denunciand-
 um, laudationis in authorem.

Rit.

Rit. M.C. 290. Prag. 1. in fin. de Senat. Cons. Velle. Afflict. dec. 185. Menoch. de arbitr. cas. 134. Galter. de instr. liqui. rubr. unica, nu. 11. Et per solam citationem dicitur lis pendere, secundum Afflict. dec. 220.

Exceptio discussionis bonorum; locum non habet in patre pro filio fidejubente; Nec in fidejussore; negante se fidejussorem esse, *l. 1. §. ne filius pro patre, & l. 11. §. fin. ff. de fideiuss.* Exceptio declinatoriæ fori; competens principali debitori, non competit fidejussori, aut cessionario, *l. 1. ff. de judic.* Non admittitur exceptio hæc in Apocæ bancali, nisi illa prius fuerit recognita, vel verificata, ac deposito facto, aut in vinculis debitor fuerit constitutus. *Prag. 2. de remis. causa. prag. 63. §. 6. De Offic. procu. Cæsar.*

Exceptio dilatoria impedit litis ingressum; & opponenda, atque discutienda est ante, vel post dationem termini, quando causa exceptionis noviter emergit, clareque liquet. *Constit. Regni, incip. Exceptio*

tiones. Procuratores *dolose* opposcentes dilatorias exceptiones puniuntur pœnis statutis in *Regijs pragm. ut infrà, & in pragm. 3. de Offi. S. C.* Utinàm pro solutione harum poenarũ invigilassent Magistratus!

Peremptoria exceptio

Est illa, quæ in totum perimit litem.
De Leonard. in præf. Offic. cap. 11.
 Peremptoriæ exceptiones sunt,
 v3. Exceptio rei judicatæ, transac-
 tionis, pacti de non petendo, pe-
 riurij, præscriptionis, satisfactio-
 nis, rei non traditæ, non numera-
 tæ, pecuniæ, exequutionis in bo-
 nis alienis, *Macedoniani, l. 2. §. hoc*
sanè, ff. ad Macedon. leg. 10. Cod. de
transact. l. 2. Cod. de sentent. rescind.
non poss. In exceptione rei judica-
 tæ concurrere debent, eadem per-
 sona, eadem causa, ac eadem res,
l. & tandè, l. quantitas, ff. de ex-
cept. rei judi. Præscriptionis ex-
 ceptio locum obtinet in Regno,
 nè rerum dominia essent in occul-
 to,

to, *pragm. 1. & 2. de præscript. Absentia præscriptionem non impedit, cit. prag. 1.*

Macedoniani exceptio filijs familias in quibusvis onerosis contractibus competit, vigore Pragmaticæ unicæ, *de Sena. Con. Macedo.* Cessat, si Filius familias peculium habeat Castrense, vel quasi Castrense, vel si solvere Pater fam. coeperit, aut si pecuniam filius fam. converteret in res sibi necessarias, ad quas pater tenebatur, ut sunt alimenta causa studij, Calandaria Lectori, &c. *l. 2. & 9. §. si filius fam. ff. ad Macedon.*

Pœna non probantis (saltèm semiplenè) exceptionem transactionis, vel jurisjurandi est tarenorum decem, *prag. 1. de except.* Pœna non probantis exceptionem solutionis est ducatorum duodecim, applicanda Fisco, & Parti prò medietate, *prag. 44. de Offi. Magistri Justit.* Pœna non probantis exceptionem exequutionis in bonis alienis similiter est ducatorum duodecim, *prag. 44. §. 4. de dilationibus.*

In

In satisfactionis exceptione exprimenda non est species solutionis, *cit. prag. 44.* Et ita in anno 1689. fuit decisum per S. C. Et quando à Procureatore opponitur, tunc ab illo subscribi comparitionem; in M.C. practicatur. Est opponenda peremptoria exceptio ante sententiam, ac etiam post sententiam, per in integrum restitutionis viam, *l. præscriptio, Cod. de except. prag. Cursu dilationum.*

Modificativa exceptio

Et illa, quæ sententiam modificat. Exceptiones modificativæ sunt, v3. Exceptio confessionis inventarij, vel illius discussionis. Exceptio compensationis. Novæ conventionis. Cessionis bonorum. Et inventarij confessione pendente, non molestatur hæres, per *text. in l. fin. Cod. de jure delib.* Opponens inventarij discussionem, tenetur suis sumptibus inventarium, unà cum solemnibus apud acta exhibere, ut *domi provisum vidi à quodam*

dàm Consiliario Paulo Staibano, B.M. Inventarium hæredi conservat omnia jura, omnesquè actiones. *Clar. §. feudum, q. 42. nu. 14. & q. 43. num. 2.* Compensationis exceptio locum minimè habet adversùs Fiscum, nec in causa depositi, aut alimentorum; nam venter non recipit dilationem compensationis. *Afflic. dec. 121. 163. & 381.*

Nova conventio à principali, vel à procuratore opponi potest, cum expressione loci, temporis, & personarum, coram quibus conventum fuerit, *prag. 1. de procu. Sarn. in prax. civ. col. 1. secunda pagina.* Pœna non probantis novæ conventionis exceptionem est duc. *12. cit. prag. 44.*

Qui opponit cessionis bonorum exceptionem, dare debet suis Creditoribus listam fidelem omnium ipsius bonorum, jurium, & actionum. Et quantitatem confiteri ejus creditoribus debitam; Et eisdem cedere jura, actiones, & bona omnia suprà lapidem Curtis M. C. alta, & intelligibili voce, & in die

die, qua Curia regitur; & à Præcone publicatur cedentis nomen, *prag. 1. & 3. D. Petri de Toledo, sub tit. de cess. bonor.* In Nobilibus verò personis practicatur in Carceribus M.C. absquè ignominia, & reservantur alimenta. *Petra, rit. 160. nu. 21.* Persona, ad cessionē bonorum admissa (instantibus Creditoribus) gerere debet pileum; cum victa viridi, ut ab omnibus cognoscatur, *prag. 4. eod. tit.* Cessionis bonorum beneficio minimè gaudet, qui jam impetravit quinquennalem dilationem, vel aliud contraxit debitum; intrà annum, à die decreti cessionis, *prag. 2. eod. tit.*

Exceptio modificativa est opponenda infrà triginta dies, & tunc debitæ exequutioni demādatur sententia, præstita priùs cautione; de restituendo in casu succumbentiæ, *prag. 4. §. 25. & 26. de dilationibus.*
Additio) Quod servatur in hac inclyta Civitate Neapolis in Cessione bonorum, quæ more ignobilium fit, servatur etiam in Regno Siciliae, Flandriæ, Romæ, & Lugduni.

duni. *Petra, d. rit. 160. num. 21.* Regularitèr, in obligationibus ex delicto descendentibus non potest quis cessionis honorum uti beneficio. *Alber. in rubr. Cod. qui bon. ced. poss.*

C A P. XXIII.

P U B L I C A T I O

E St actus, quo mediante, testium depositiones propalantur. *Rit.*

M. C. 72. Continet terminum ad examen percontandum, *prag. Cur-*

su dilationum, de ordin. judic. Ante

publicationem in S. C. & in Re-

gia Camera fit actus ad publican-

dum. Publicatio necessaria non

est in causis civilibus, in quibus

ipso jure facta intelligitur, secus

in causis criminalibus, *prag. 11.*

eod. tit. Clar. lib. 5. §. fin. q. 48. Visis

testium depositionibus, parte op-

ponente, recipi non possunt te-

stes, licet instantia perempta esset,

propter subornationis timorem,

prag. 14. eod. tit. Etsi testes produ-

cens

cens esset rusticus, nam in servandis formis judiciarijs, Rusticus nō est tutus ignorantia juris. *Oddo, de restit. in integr. p. 1. q. 9.* Aliter in probatione per evidentiam facti, quia tunc cessat subornationis finis. *Gregor. dec. 583.* Testium subornationis timor erit, si haberetur suspicio testium instructionis, ad hoc ut testes veritatem celent, aut falsitatem propalent, *cit. pag. 14.*

Additio) Publicatione facta, de voluntate partium, minimè validantur depositiones testium, non rite examinatorum. *Bal. in Auth. si quis, Cod. de eden. Marant. in prax. civ. p. 6. nu. 5. pag. 442.*

C · A · P. XXIV.

Declaratio circa usum

E St quidam actus, quō mediante, una pars ab altera petit, si uti velit scripturis, aut testium depositionibus. Petenda est infra quindecim dies, à die notitiæ scripturæ.

rarum, & notificationis publicationis, respectu testium, *prag. 4. §. 8. de dilation.* Attamen ad rescandandas dilationes expedit principali, vel procuratori, cum speciali mandato fieri declarationē hāc, semper ac petatur, & sine conditione aliqua, *cit. prag. 8. Nicolinus, in prax. nu. 113.* Declarans velle uti, vel non uti, &c. recedere nequit à declaratione jam facta, ob jus alteri parti quæsitū, *Muscattell. in prax. civ. glo. terminus repulsæ.* Produ-cens scienter falsum testem, in pœnam, causam amittit, licet justa sit, & falsi pœna etiam punitur, *dict. prag. cujus initium est. Testem falsum, sub tit. de falsis. Boer. dec. 291.*
Additio) Circa testes potest falsitas committi, subornando testes; ad falsum deponendum, vel utendo falsi testis depositione. Adverte, quod utens falso instrumento, dicitur etiam falsum committere, *l. majorem, Cod. de falsis. Barb. conf. 34. lib. 3.* Aperiens alienas litteras, ut adversario illas ostenderet similiter committit crimen falsi, *Bart.*

in l. Titio, ff. ad municip. Observa
Broya, in ejus pract. crimin. Ean-
dem rem duobus vendens, in falsi
crimen incurrit, *leg. si duobus, ff. de*
fals. Producens scienter scriptu-
ram aliquā falsam, si ea usus fue-
rit, ultrā amissionem causæ, licet
justæ (ipso jure) arctius punitur;
prag. 1. de falsis. Excipe, si intra
octo dies, post processus publica-
tionem, continuo sequentes, spe-
cificè in judicio ei renunciaverit;
cit. prag. 1. In causis pupillorum,
minorum, tantum eorum Tuto-
res, & Curatores ad pœnam falsi
incidisse, disponit *dict. prag. 1. de*
falsis. Falsitatis testium prætextu,
aut scripturarum, cursus causæ
principalis non impeditur; aliter,
si ex eisdem actis falsitas Judici
causæ civilis innotesceret, *prag. 2.*
D. Raimundi de Cordua, de fals.
ibi; Veruntamen, si pars de falso ac-
cusans, falsitatem allegaverit, ex
actis ipsis, procedatur; nihilominus
in causa principali, juxta juris
formam, supersedeatur: & super
falsitate prædicta (justitia median-
te)

te) *provideatur, &c.* Testis falsus (in civilibus causis) manu obtruncatur, cum perpetuo exilio: sin autem (iterùm) in falsi crimen inciderit, tunc pœna mortis puni-
tur, *prag. 3. & 4. eod. tit. ibi; Adden-
tes, quod falsus testis, qui de falso
condemnatus fuerit si (iteratò) in
crimen falsi inciderit, pœnam mor-
tis naturalis (irremissibilitèr) in-
currat.* Eadem pœna, & qui con-
suluerit, vel instruxerit falsum te-
neri (itidèm) decernentes, atquè
mandantes. Exhibentes Schedulas
falsas, aut inscripta falsa, vulgari-
tèr; Bollettini falsi, licèt non sint
principales falsarij, coram Nūmu-
larijs in Bancis, & in Arca Regiæ
Thesaurariæ, puniuntur pœna
mortis, sine personarum exceptio-
ne, *prag. 4. 8. & 9. de falsis.* Hæc
falsitas probatur, sola depositione
principalis, cum comparatione
manus, *cit. pag. 8.* Eadem pœna pu-
nitur adulterans (tantùm) cessio-
nes falsas in apccis, vulgaritèr di-
ctæ (girate false) Nummularijs in-
scriptis, *d. prag. 8.*

Debitum satisfactum, si petierit iterum, punitur poena statuta in *prag. 7. de falsis. ibi; Placet*, quod contra petentes debitum alias satisfactum, si Nobiles sunt, imponatur poena relegationis per triennium; & si Ignobiles, poena triremium, dummodò Actores sint principales, cum quibus debitum est contractum, & dummodò de satisfactione constet per scripturas publicas, vel apocas de jure validas. Et de poena Falsarijs infligenda, habetur etiam in *Cap. Regni 31. Regis Caroli primi. B. M. Adverte*; quod Notarij subditi Baronum conficere nequeunt instrumenta ad beneficium eorum Dominorum, ob falsitatis timorem. *Cap. Regni, 289. Regis Ladislai. Afflict. in Const. Regni: In locis demanij.*

C A P. XXV.

De primo, & secundo beneficio.

IN Regno, beneficium restitutio in integrum nuncupatur; Quæ
in

in integrum restitutio denegatur
adversus beneficia non petita; nam
esset restitutio in integrum resti-
tutionis in integrū, in jure prohi-
bita; Etenim aperiretur via proces-
sui in infinitum; qui negatur à
Juristis; Sēctatoribus veræ philo-
sophiæ, *prag. 31. de Offi. S. C. prag.*
16. de ordi. judic. Beneficium est
terminus extraordinarius, qui cō-
ceditur personis privilegiatis, ad
non probata probandum. Tertium
non conceditur beneficium, ad in-
finitatem vitandam. *Afflict. dec. 35.*
nu. 2. Peti debet à Procuratore, si-
ne clausula aliqua, sub pœna un-
ciarum auri 25. actorum magi-
stris, *prag. 57. & 62. cit. tit. de Offi.*
S. C. Beneficio non utens, punitur
pœna ducatorum 12. Quæ vita-
tur, si in actu intimationis electio-
nis Examinatoris renunciatur be-
neficio, quia terminus tunc inci-
pit currere, *prag. 13. eod. tit.* Est pe-
tendum primum beneficium; infra
dies triginta, post notificationem
publicationis, aut conclusionis,
quando in causa publicatio mini-
mè

mè fit, puta quando in causa examen factum non fuit, *prag. 16. de ordin. judic.* Secundum verò beneficium est petendum; infra triginta dies, immediatè decurrendos à triginta diebus primi beneficij, *d. prag. 16.* Terminus primi, & secundi beneficij (hodiè) est judici arbitrarius. *Ursill. ad Affliet. dec. 124.* Beneficia competunt Pupillis, Minoribus, Ecclesijs, Fisco, Universitatibus, Pauperibus, Mulieribus omnibus, licèt usæ fuerint testium repulsa, *prag. 2. eod. tit. Staibanus, to. 2. resolut. 155. Roccus, resp. 82.* Si Rei duo essent, & ambo privilegiati, si Correat beneficium petat, tunc Actori expedit concedi facere beneficium petitum utrique Reo; nè Correat postea idem petat beneficium.

Additio) Primum, & secundum beneficium, etiam conceduntur Senibus omnibus, absquè limitatione pretensæ sanitatis. O vos pauperi Senes, qui in Beneficijs invenitis restrictionem, tempore quo ipsa senectus morbus est. Doctores

res limitantes; à Senibus firma recipite consilia; Venerate Senectutem, juxtà illud *Ovidij, lib. 5. de Fast.* Magna fuit capitis quondam reverentia cani) Inquè suo pretio ruga senilis erat) Jura dabat Populo Senior, finitaquè certis) Legibus est ætas, undè petatur honos) Et mediùs juvenum non indignitatibus ipsis) Ibat, & anterior si comes unus erat. Cujus occasione agamus.

C A P. XXVI.

De Privilegijs Senum.

P Robitas, prudentia, scientia, & gravitas in Senibus. Plato, cæterarum virtutum Senectutem Reginam appellavit. *C. fin. dist. 84. l. 1. ff. de just. & jur. Afflict. in præfatione decisionum S. C. nu. 70.* Senectus incipit ab anno quinquagesimo quinto. *l. si pater familias, ff. de adopt. §. fin. inst. civ. de adopt.* Datur Senis sexagenarius, & septuagenarius. *Bajardus tamèn ad Jul. Cla.*

q.60.nu.28. Judicis arbitrio Senectutem remittit. Habens annum quinquagesimum examinari valet ad futuram rei memoriam, quia periculum est in mora, secundum *glo.in Cap.quoniam frequenter. Ut lit. non contest.* Et nè Discursus in hoc senescat, fluat nunc Oratio ad materiam. Senes mitius puniuntur, *Gram.conf.63. nu.9.* In tortura, à Juvene, non à Sene incipiendum, *leg.unius facinoris, ff.de quaestionibus.* Et Senex septuagenarius torqueri non potest, *l. 3. §. ignoscitur, ff.ad Syllan. Bajard. q. 64.num.71.* Præsumptio superstitionis removenda est in Senibus. *C. fraternitatis, dist. 34.* Similiter cessat suspicio fugæ, *l. si ut certò, §. custodiam, ff.commodati.* Senis aggressus à Juvene, non modò æqualia arma habentes, si Senis Juvenem occiderit, à pœna ordinaria veniret liberandus. *Gram.conf.29.* In causis criminalibus, Senis in ejus Domo deponere valet, ad differentiam Juvenum, qui deponere debent coram Judice, & in illius

Domo, sub pœna carcerum, *C. si testimonium extrâ, de testibus, leg. inuiti, ff. de testi. Hippo. sing. 198.* Senis excusatur à tutela, à cura, & ab omnibus alijs muneribus personalibus, *l. manifesti juris, Cod. qui æta. lib. 10.* Si duo essent hæredes, & inter ipsos controversia oriretur, quis nam retinere deberet claves bonorum hæreditatis; erit respondendum pœnes hæredem Senem, *l. cum pater, ff. de lega. 2. Bal. in l. procuratore, Cod. de eden.* Testis senex præfertur juveni, *Hippo. sing. 82.* Seniores corrigere possunt Juniores Seculi venturi; & præponendi sunt Juvenibus. *C. de quibus, dist. 20.* Et excusantur à pœnis judicum, *C. placuit, dist. 18.* Non præsumuntur contumaces. *C. egrotans, 5. q. 3.* In dubio præsumitur Juvenem, & non Senem esse primum aggressorem. *Gram. cons. 24.* Tandem, Senes septuagenarij pro debito carcerari nequeunt. Et advertat Judex, ut fides baptismi authêtica sit. *Gratia. lib. 2. for. c. 328. Pascal. de patr. pote. p. 6. c. 9. n. 83.*

CAP.

C A P. XXVII.

Repulsa.

E St actus, quo mediante, quis repellit testes examinatos, quo ad personas, vel quo ad dicta, *pragm. Cursu dilationum, de publicat. processus*. Repulsa olim petebatur infra decem dies, à die publicationis. *Rit. M.C. Item quod*; Nunc petitur infra octo dies, à die publicationis insinuativæ, absque clausula aliqua; & à Procuratore in actis constituto, sub pœna ducatorum duodecim actorum Magistris, *prag. 11. de ordi. judic. prag. 57. & 62. de Offi. S.C.* Repulsa non utens, punitur pœna ducatorum sex, *prag. 1. de dilat. prag. 31. de Offi. S.C.* Quando protestatum fuit de repulsa; in actu notificationis citationis testium, tam in causa appellationis, quam in causa attentatorum, quam etiam in causis Summarijs, & non executivis, conceditur repulsa. *C. præsent. de testibus.*

*bus. Ifern. in Const. Regni. Jurisperi-
torum.* Nemo repellere potest te-
stes à se productos, tanquam à
se ipso approbatos. *Cupyc. latr. de-
cis. 62.* Terminus repulsæ est me-
dietas termini probatorij, *Prag-
matica; Cursu dilationum.* Sup-
ponimus, quod terminus probato-
rius, saltèm sit dierum quatuor, se-
cùs terminus repulsæ erit dierum
duorum; Qui terminus repulsæ,
cum odiosus sit, currit de momen-
to ad momentum. *De Leonard. in
pract. Offic. c. 11.* In articulis repul-
sæ, est apponenda clausula: Non
animo injuriandi, sed defendendi
causa. *Carav. rit. 72. n. 10.* Com-
mittitur audientia prò duobus te-
stibus tantùm. *Ursill. ad Afflict. dec.
351. num. 3.*

C A P. XXVIII.

Repulsa repulsæ.

E St actus, quo mediante, quis re-
pellit testes in causa repulsæ
examinatos. Petitur intrà octo
F 3 dies,

dies, à die publicationis in causa repulsæ. *Rit. M.C. 74.* Conceditur, si protestatum fuerit de repulsa repulsæ in notificatione citationis testium, factæ in causa repulsæ. *Afflict. dec. 351.* Terminus repulsæ repulsæ (hodie) est biduum, & currit de momento ad momentum, cum sit odiosus, *C. 2. de testibus, cit. prag. Cursu dilationum.* Ad infinitatem vitandam tertia denegatur repulsa, §. *quia verò, auth. de testibus*. Si tota litis defensio in testibus examinandis (in partibus) existeret, tunc committitur audientia testium in causa repulsæ repulsæ; pro duobus testibus dumtaxat. *Rit. M.C. 146. glo. in Const. Regni. In pecuniarijs.* Levis repulsa reprobatorios repellit testes. *Grammat. cons. 12.*

C A P. XXIX.

De Conclusionē in Causa.

Conclusio est actus, quo mediante, clauditur os partibus, in produ-

ducendis testibus, etiam cum clausula, quod testium depositiones extrà processum ponantur, propter subornationis suspicionem, *prag. 14. de ordi. judic.* Alitèr dicas, si Pars in termino testes citavit, & examen partis adversæ minime percontavit, nam Conclusio tunc fit cum reservatione, quod si venerit examen recipiatur, & de testium depositionibus habeatur ea ratio, quæ de jure habenda erit, *d. prag. 14.* Ante conclusionem fit in S. C. & in Regia Camera Summaria, actus ad Concludendum. Post conclusionē admittitur probatio per evidentiam facti. *Mele, ad Gizzar. dec. 41.* Infra quindecim dies, post conclusum in causa, peti possunt Judices adjuncti, in causis in S. C. excedentibus summam ducatorum mille, nisi in aula Judicum supervenerit deficientia, *prag. 29. Capitum, c. 3.* Per solam Adjunctorum petitionem, decisio causæ non impeditur, ut lites citius finiantur, quod multum expedit in Parthenopæo Foro, ubi

Syrenes diù , noctuquè canunt,
prag.4. de dilat.num.3.& 6. Ante
 conclusionem possunt testes de
 falso accusari, & accusatione pen-
 dente proceditur, ut dictum est, in
 civili, & criminali causa. *Ursill.ad*
Afflict. dec. 229. Attentata post
 conclusum in causa revocantur,
 nam post conclusionem adhuc lis
 pendet. *Afflict. dec. 352. nu.3.& 5.*
 Per conclusionis omissionem pro-
 cessus non vitatur, quia Conclu-
 sio habetur prò facta, *cit. prag. 14.*
 Conclusio est finis compilationis
 processus. *Afflict. dec. 336.* Post
 conclusionem possunt privilegia-
 tæ personæ Forum variare. *Carav.*
rit. M.C. 231.

Additio) Variatio Fori est actus, quo
 mediante, quis litem ex uno ad
 2 alium Forum competentem trans-
 fert; Electio verò fori est actus,
 quo mediante, quis ex pluribus
 competentibus foris unum eligit.
Carav. rit. 233. Hinc, quod dicitur
 de electione, intelligitur etiam de
 variatione fori, nam ipsa variatio
 includit electionem fori. *Gallup.*

p.2.prax.S.C.cap.6. Eligens forum esse debet privilegiata persona, cum juramento; perhorrescendo potentiam adversariorum, *l.unica, Cod. quando Imperator.* Procurator constitutus ad eligendum forum, jurare valet ipsius principalem perhorrescere adversarij potentiã. Vult enim finem, qui media vult. *Merlin.to.1.forens.c.86.* Licet forum pluriès variare, *de Marin.to.2.c.47.* In dubio, electio fori admittenda est, favore pietatis. *Castill.lib.3.controv.c.25.* Renunciari nequit electioni fori, cum publicus sit favor; nè scilicèt Homines adversariorum potentia opprimantur, *Giurba,dec.42.Masul.ad Capyc.dec.9.* Nova superveniente causa, judex nequit terminum præfigere privilegiato ad eligendum forum, *Franc.dec.192.* *T'hor.p.2.comp.v.renunciari an possit.* In extraneum privilegium hoc minimè transit, cum personalissimum sit privilegium, *Roman.conf.135.Olea,de cess.jur.tit.6.q.3.* Eligant, & variant forum Pupili-

li, viduæ, virgines, minores, orphani, rustici, infirmi, pauperes, damnati ad trimeres, studentes (modesti) juris civilis, & canonici; Senes, prodigi, nautæ, peregrini, Clerici, Ecclesiæ, Confraternitates, Communitates, Loca pia, Confortes litis cum privilegiato, Neapolitani, Meretrices, & aliæ miserabiles personæ. Et Meretrix dicitur (secundum *Abb. in C. cum decorum, de vita, & hone. Cle.*) quæ duos tantum admittit. Electio fori cessat in causis executivis, modicis, feudalibus, in causa reconventionis, in causis Administratorum Universitatis, & aliorum, qui computa reddere tenentur. Cessat denique in hac fidelissima Civitate, cum in ea cessat perhorrescentia, propter Proregis præsentiam, *Auth. Habita, Cod. nè filius pro patre. Petra, ad Gram. dec. 21. Roccus, to. 2. resp. 79. Capiblanco de Baronibus, super prag. 8. n. 47. Franc. dec. 193.* Post Conclusionem peti valet restitutio in integrum; Et deferri iuramentum suppletorium, ante conclusionem.

clusionem petitem. Similitèr, admittitur probatio per confessionem partis. In termino Summario non fit Conclusio, sed fit facultas ad dicendum. *Marant. in prax. civ. p. 6. pag. 449. Et ità praticatur.*

C A P. XXX.

Terminus ad concomitandum.

E St actus, quo mediante, quis intendit corroborare per testes, scripturas publicas, novitèr in iudicio productas. *Caraz. rit. 238.* Ex æquitate, post conclusum in causa, peti valet terminus ad concomitandum, nè Rei indefensi remaneant, *Afflict. dec. 115. §. 272.* Contrà quem æditæ sunt scripturæ, conceditur terminus ad impugnandum, *Rit. M.C. 75.* Undè, qui concomitatur, tendit ad conservationem, qui verò impugnat, tendit ad scripturarum destructionem. Adversùs scripturas forenses (si videbitur Judici) conceditur terminus ad impugnandum. *Pe-*

tra, rit. 238. Non utens termino adconcomitandum, aut ad impugnandum, punitur pœna ducatorum sex, *prag. 6. de Offi. S. C.* Scripturæ in S. C. præsentandæ sunt infra viginti quatuor horas, post notationem causæ in lista causarum expediendarum, posita per Consiliarium Commissarium in ejus aula, salvo jure partibus contra Defensores dolosè non producen-tes scripturas apud acta, *prag. 52. eod. tit.* Hodie, lista prædicta non semper in aula à Commissarijs apponitur.

C A P. XXXI.

Monitio ad dicendum.

E St actus, quo mediante, ad instantiam actoris monetur reus (etsi contumax) ad se in aula defendendum; Undè, Reo non monito, sententia erit nulla, tanquàm indefenso. *Vant. de nullitat. ex defectu citationis, n. 59.* aliter erit, parte præsentate tempore ferendæ sen-

sententiæ, *l. de unoquoque, Col. de re judic. l. fin. Cod. de procu.* Facta monitione, processus originalis ab Advocato percontatur, licet prius temporibus concedebatur copia processus; Et melius, ut Magistræ practicæ Experientia docet, *prag. 77. de Offi. S. C.* Infra dies quindecim, post monitionis notificationem peti valet Aularum unio, in causis excedentibus summam ducatorum bis mille; Secus requiritur Proregis dispensatio, *prag. 65. eod. tit.* Per solam petitionem unionis aularum, non impeditur causæ decisio, *pragm. 4. de dilation. §. 6.* Antiquitus una erat aula S. C. Postea fuerunt duæ. Postea tres, & nunc sunt quatuor, *pragm. 2. & 41. de Offic. S. C.* Mutantur Aulæ in S. C. quolibet bimestri; & uniuntur in diebus Martis, & Veneris, *cit. prag. 2. & 41.*

C A P. XXXII.

Sententia.

E St judicialis definitio , finē controversiæ imponens; condemnādo , vel absolvendo , secundū id quod in jure Judex sentit, *l. 1. ff. de re judic.* Triplex est, scilicet definitiva , habens vim definitivæ, & interlocutoria. *Menoch. lib. 1. de arbitr. q. 45.* Quot sunt capita separata sententiæ, tot sunt sententiæ. *Boer. dec. 73.* Sententia est stricte interpretanda, *l. 1. Cod. si plures unic. sent.* Interpretari debet uniformiter ad libellum. *Felin. in C. qualiter, de accusat.* Proferenda est in scriptis à judice, pro Tribunali sedente (in ejus territorio) vel ab Actuario causæ. *Const. Regni,* cujus est initium. Ab omnibus. Et in die juridico , non noctu , nec contra mortuum , nec etiam ad favorem mortui, nam judex in mortuis jurisdictione caret, *l. quæsitum, §. fin. ff. de re judic. Franc. dec. 145.* ten

tentia esse debet certa, & non generalis. Afficere debet litigatores, *d. l. de unoquoque*. Ex actis justificari debet, *l. prolatam, Cod. de sent. & interloq.* Continere debet invocationem Divini nominis, & Nomen regium, *prag. 6. de Offic. S. C.* In dubio pro valore Sententiæ pronunciandum est, *l. quoties, ff. de rebus dubijs*. Lata adversus Fiscum (ipso inaudito) est ipso jure nulla, unà cum actis omnibus; & pœna judici, est arbitrio Suxæ Catholicæ Majestatis, *prag. 36. cit. tit.* In Sententia S. C. si vota paria essent, tunc non promulgatur Sententia, in qua Præses S. C. votavit, sed Vice-Regi fit relatio, sub pœna ducatorum mille. In incidenti verò datur alius Consiliarius, pro paritate dirimenda, *prag. 1. §. 6. de cau. decid.* In Sententia S. C. ducatorum biscentum esse debent tria vota conformia. In Sententia verò infra dictam summam sufficiunt duo vota conformia, *prag. 31. §. 6. de Offic. S. C.* Sententia judicis à quo, confirmata per S. C. non re-

videtur, *prag. 61. eod. tit.* Tribunal S.C. olim erat in regali monasterio S. Claræ, *prag. 6. cit. tit.* In Sententijs non reservatur expensarum condemnatio, *prag. 1. de appellat.* Sententia manifestè iniqua est ipso jure nulla. Et in una causa lata non præjudicat alijs, *l. nominatio, Cod. de appe. Afflict. dec. 28.*

Additio) Sententia dicitur eventus Fortunæ, nam causa à casu dicta, ideoquè dicimus; Dubius est litis eventus. Habent sua Sydera causæ; Sententia transacta in rem judicatam, executioni demandatur, parte tamèn citata, *§. pen. aut b. de aqua. Dot.*

C A P. XXXIII.

Reclamatio.

E St provocatio ad idem Tribunal, ratione gravaminis illati, ut evenit in Sententia S.C. ubi causa reclamationis committitur à Præsidente alio Consiliario ejusdem Aulæ; à quo datur terminus
ad

ad non posita ponendum, & non probata probandum. Et in termini compilatione servandum est, quod in appellatione servatur. *Giurba, dec. 30. nu. 7.* Quilibet, reclamationi inherendo, valet se juvare reclamatione à tertio proposita, uti litis consortem, ad instar relationis Philosophorum. *Peguera, dec. 194.* Proponitur in S. C. Reclamatio intra decem dies cum comparitione; Et tunc exequitur Sententia cum cautione; in casu retractationis sententiæ. Proponitur etiam intra biennium cum supplicatione reclamationis; & exequitur tunc sententia S. C. absque cautione prædicta, *prag. 5. de Offi. S. C. Capyc. dec. 28.* Reclamatio gratiosum est remedium, adeoque conceditur semel, *leg. si quis, Cod. de tempo. appe.* Revidetur per eosdem aulæ iudices, *prag. 41. §. 2. & 9. de Offi. S. C.* Potest reclamari à decretis admittentibus nullitates, per verba; Nullitates ob stare, *pragm. 4. §. 23. de dilation.* A duabus sententijs conformibus
S. C.

S.C. non reclamatur, *pragm. 5. & 41. §. 4. de Offi. S.C.* Nec reclamatur, si sententia in rem judicatam fecerit transitum, *l. fin. Cod. de errori. Advo.* Similitèr, reclamatio non conceditur in illis causis, in quibus appellatio denegatur, *Dec. in l. fin. Cod. de edict. Divi Andr. toll.* Est proseguenda reclamatio infrà unius anni spatium sine causa, & cum causa infrà alij anni spatiū, secùs ob lapsum fatalium, reclamatio deseritur, ut in praxi servatur. Et Fatalia currunt in S.C. & in Regia Camera, *Capyc. dec. 100.* Attamèn in S.C. ex æquitate, sententia semper revidetur ex eisdem actis. *De Marin. ad Revert. decis. 178.* A decreto admittente, vel reiciente suspensionem Judicis, non competit reclamatio, nec aliud remedium, nè causæ æternentur. *Petra, rit. M.C. 19. num. 9.*

C A P. XXXIV.

Nullitas Sententiæ.

E St actus, mediante quo, sententia S.C. declaratur nulla, quia lata contrà expressum casum juris, aut contrà publicam scripturam, in processu ante Sententiam productam, *pragm. 4. §. 20. de dilation.* Per viam actionis (in Regno) proponitur nullitas iustitiæ intrà decem annos, exequuta tamèn sententia, *cit. pragm. 4. §. 27.* Sed per viam exceptionis, nullitas proponitur intrà sex dies, cum deposito ducatorum duodecim pro pœna, si lis esset infrà summam ducatorum mille, si ultrà; depositum erit ducatorum nonaginta. Et depositum irremissibiliter liberabitur Secretario S.C. si nullitates non obstant; Nec remitti valet ob quamlibet causam, etiam pietatis, vel minoris ætatis, *d. pragm. 4. §. 22. & pragm. 5. de Offic. S.C. Marcian. disput. 18. nu. 45. to. 1.* Nullitates imp-

pe-

pediunt sententiæ exequutionē;
 & terminus concessus ad nulli-
 tates proponendas currit de mo-
 mento ad momentum, cum sit
 odiosus, *cit. prag. 4. §. 18. & prag. 5.*
§. 2. Clarè proponenda est nulli-
 tas, cum causæ Advocati subscrip-
 tione, *dist. pragm. 4. §. 16.* Et sub-
 scriptio erit. Dominicus Cerillus
 V. J. D. omni qua decet reveren-
 tia, pro observantia Regiæ Prag-
 maticæ. Nullitates discutiendæ
 sunt infrà duos menses, à die quo
 illæ proponuntur; secùs nullita-
 tes sunt ità, ac si rejectæ fuerint;
 Et iudex ob ullam causam dispen-
 sare valet dicto termino, *prag. D.*
Petri ab Aragonia, §. 3. In dubio
 pronunciandum est; nullitates nō
 obstare: cum nullitates justitiæ
 odiosæ valdè sint. *Valenz. lib. 1.*
conf. 72. Franc. dec. 228. Post sen-
 tentiam dici nequit de nullitate
 actorum, *cit. prag. 4. §. 17.*

Additio) Pauperes non tenentur
 facere depositum prò pœna nulli-
 tatum, ut in dies in practica ser-
 vatur. *Petra, rit. 19. no. 9.* Hoc mo-
 do.

do. Porrigere debent memoriale Regio Collaterali Consilio, in quo exponendo eorum paupertatem, supplicant pro receptione nullitatum sine deposito. Regia decretatio in calce memorialis erit. S. R. C. constituto de paupertate, & adimpletis adimplendis, servata forma Regiæ Pragmaticæ, super supplicatis de justitia provideat. Deindè à Præside S. C. fit decretatio, v3. Idem magnificus causæ Commissarius supplicata recognoscat, partes audiat, provideat, & in S. C. referat. N. N. Postea datur terminus Summarius super allegata paupertate; quo termino compilato, proponitur causa in S. C. A' quo, visis testium depositionibus, si eidem videbitur recipi nullitates, absquè deposito, decretum erit; recipiantur nullitates absquè deposito. Deindè, servatis servandis, discutuntur in S. C. nullitates. At si non obstant, tunc fit decretum; Nullitates non ob stare, vel non militare. Advertendum est, quod si nullitates

ef.

essent notoriè calumniosæ , tunc non conceditur terminus super allegata paupertate, sed per S. C. fit decretum, quod reiciantur nullitates, ut practicum vidi, ad relationem olim Regij Consiliarij Pauli Janettasij. At quia Advocatus post decretum dixit in Aula; Esse novā practicam. S. C. rationabiliter practicavit illius incarcerationem ; Qui postea fuit excarceratus, cum clausula; dummodò nō accedat ad S. C. donèc aliter. Foro parendum est, juxtà Catonianum dictum. Attamen, si depositum factum fuerit, & nullitates minimè obstarent, tunc per S. C. declaratur, v3. Nullitates non obstare, & proindè depositum liberetur magnifico Segretario S. C. servata forma dictæ Regiæ Pragmaticæ .

C A P. XXXV.

De Appellationibus.

Appellatio est provocatio de minori ad majorem judicem , ratio-

tione gravaminis (licet levis) illati. Diximus, licet levis, nam Justitia in gravamine levi, etiam læditur, *l. 19. & 20. Cod. de appe.* Appellatio, una devolutiva, & suspensiva, alia devolutiva tantum, *l. 6. ff. de appe.* A' Curijs Baronali-
bus appellatur ad Regias Audiē-
tias, & à Regijs Audientijs ap-
pellatur ad M. C. Vicariæ, vel ad
S. C. prag. 7. 16. & 41. de Offi. S. C.
Appellatio interponenda est in-
frà decem dies continuos, qui à
die intimationis decreti diffinitivi
incipiunt. *Capyc. latro, dec. 165.*
In Regno, appellatio justificari
valet ex alia causa, quàm ex cau-
sa in libello appellationis expref-
sa, quia in Regno proceditur sola
facti veritate inspecta, *prag. 1. de
ordin. judic. prag. 3. de appe.* Appel-
lari valet in die fœstivo, propter
vim naturalis defensionis; & ap-
pellatio defensio est. *Muscatell.
p. 1. prax. glo. potest, nu. 41.* In causa
appellationis peti nequit compro-
missum necessarium. *Ricca, in prax.
civi. nu. 82.* Copia omnium acto-
rum,

rum, Judicis mandato, & appella-
 tionis sumptibus transmittenda e-
 judici ad quem, infra quinqu-
 ginta dies continuos. *Const. Ro-*
gni; Appellationum tempora. *Pa-*
risius, in prax. civ. p. 3. c. 64. Infra
 quos quinquaginta dies, in causis
 decisis extra hanc Civitatem, fit
 apertura processus. In Causa ap-
 pellationis datur terminus ad ne-
 posita ponendum, & non proba-
 probandum. *Carav. rit. 260.* A' de
 cretis definitivis, in causis inf-
 summam ducatorum decem A-
 dientiarum Calabriæ, Hydrunt-
 Barij, Aprutij, & Basilicatæ ne-
 appellatur ad M. C. A' decre-
 verò aliarum Regiarum Audie-
 tiarum infra summam ducatorum
 quinquaginta non appellatur
 M. C. sed causæ remittuntur
 Gubernatores locorum, ut pro-
 dant cum voto Ordinarij Con-
 toris, non suspecti, *prag. 7. §. 2.*
Offi. S. C. Principalis appellare
 test, si procurator non appella-
 rit. Et Pater pro filio appella-
 valet. *Pascal. de virib. patriæ*

te.p.1.c.2.num.3. Appellatio non impedit exequutionem assistentiae, quo ad caput adjudicationis. *Franc.dec.120.* Nec impedit exequutionem decreti M. C. juxta, vel infra summam ducatorum centum quinquaginta, praestita tamen cautione, de restituendo in casu retractationis, *prag.3. §.4. de Offi. S. C.* Et ita practicatur. Appellatio exequutionem non impedit in causa alimentorum futurorum, propter vitae periculum, nam venter non recipit dilationem appellationis, *l.si neget, ff. de libe. agno.* Prosequenda appellatio est intra annum sine causa, & cum causa intra alium annum; Quae tempora dicuntur fatalia, quae augeri nequeunt a partibus, licet minui, aut ab eisdem renunciari possint, ut lites citius terminentur. *Auth. ei qui, Cod. de tempo. appe. l. fin. Cod. eod.* Non currunt fatalia, quando per Judicem stetit. Et Judex tunc tenetur in Syndicatu, de justitia denegata, §. *hoc quoque,* *auth. ut spons. largitas, col. 9.* Ap-
G pel-

pellans ad S. C. ab indebita citatione M.C.V. in criminalibus, puta à citatione ad deponendum, ad informandum, vel ad informandum, & ad Capitula, curare debet decissionem causæ per S. C. infra mensem, aliàs M.C. procedere valet ad ulteriora in causa, *pragm. D. Petri Giron, sub tit. de Offic. S.C.* Per calumniam appellans à duabus sententijs conformibus, aut à decretis diffinitivis, punitur poena ducatorum sex, *pragm. 33. eod. tit.* Si appellatio intercesserit, vel appellare quis potuerit, transactio post rem judicatam valet. Et Beneficia concessa in prima instantia, denegantur in causa appellationis, *l. & post rem, ff. de transact. ubi Bart.*

Additio) Clausula, appellatione remota, non tollit recursum ad Superiorem, sed tantum tollit appellationem frivolam, secundum *P. Fragosum, de regim. reip. to. 1. p. 1. lib. 8. disp. 24. §. 12.* Appellatio devolutiva, & suspensiva est, quæ impedit executionem sententiæ,

tiæ, aut decreti definitivi ; Et devolvit causam à iudice à quo , ad iudicem ad quem appellatum fuerit . Devolutiva tantum est , quæ non impedit executionem sententiæ , sed causa discutienda devolvitur ad iudicem ad quem , ut evenit in sententia lata in causa possessorij plenarij, *l. unica, Cod. si de momenta. posse.* Appellatio fieri valet tribus modis, scilicet verbo, scripto , & facto, nempe iter arripiendo ad Superiorem, appellationis causa, *l. non verè, ff. qui. ex cau. mayo.* Appellatio unius, prodest alteri, ratione relationis, *l. 10. ff. de appe.* Appellatio non impedit executionem in causa syndicatus in beneficium iudicis , secus contra iudicem, *pragm. 3. de Syndi. Officia.* Ab Archidiacono appellatur ad Episcopum , qui est iudex superior. *C. romana, de appe. in 6. A'* Vicario generali Episcopi appellatur ad Archiepiscopum, *C. 3. de Offic. Vicarij in 6.* Ab Auditore Camere, Ab Auditore Papæ, & à Gubernatore Urbis appellatur ad

Summum Pontificem. *Ridolfi. p. 1. prax. c. 13.* A' iudice primarum causarum Baronis appellatur ad Iudicem secundarum, nè jurisdictionis ordo turbetur. *Capyc. dec. 9. Hodierna, ad Surdum, dec. 147.* A' Curia Magni Admirati appellatur ad S.C. & à Curia Artis Serici appellatur ad M.C. *prag. 14. de Offic. Procu. Cæsa. Sanfelice. dec. 419. to. 3.* A' Regia Dohana Menepedum Apuleæ appellatur ad Regiam Cameram Summarie, *prag. 61. §. 4. cod. tit.* Ab Auditore Regij Castri novi, & aliorum Castrorum, & ab Auditoribus Exercitus Provinciarum Regni appellatur ad Regiam Audientiam generalem Exercitus. *prag. 10. §. 10. & 12. sub tit. de militibus.*

C A P. XXXVI.

De executione Sententia.

Sententiæ executio est actus, quo mediante, sententia, per litterarum executiorum exped-

ditionem, suum sortitur effectum, *glo. in tit. Cod. de exequat.* Vigore quarum litterarum exequutorialium, exequutio fit in bonis minus lædentibus debitorem, nam æquitas præfertur rigori. *Bal. in l.ordo, Cod. de exeq. rei judi.* Post exequutionem expeditur mandatum ad reluendum: Quo notificato, & biduo elapso, licentia de vendendo expeditur, tribus tamen subhastationibus præcedentibus, & appretio, partibus auditis, facto, Et demùm bona exequuta liberantur ultimo licitatori in extinctione candelæ. Depositum ex venditione perventum liberabitur Creditori. Aliquandò bona exequuta adjudicantur, juxtà appretium creditori, etiam nolenti, quando emptor non invenitur, præcedentibus præceptis creditori, quod procuret oblationem pro venditione, aliàs, &c. *d. l.ordo, & l. 15. §. pignora, ff. de re judicata.* Litteræ exequutoriales suspendi nequeunt à judice ex quovis colore, vel pretextu, & illas suspendens

in ejus Syndicatu tenebitur, *prag.*
 79. §. 14. *de Offi. S. C.* Pro bono pu-
 blico, exequutio fieri nequit, etiā
 ad instantiam Fiscī, *super genere*
Bubulo, licet in specie obligatum
 fuerit. *C. Regni. Pridem, & pragm.*
 46. *eod.* Tandem, in exequutioni-
 bus faciendis contra Feudatarios,
 apponenda est clausula; Dummo-
 dō per exequutionem, nullo mo-
 do inducatur feudi divisio, *pragm.*
 45. *cit. tit.*

Additio) Formula decreti adjudica-
 tionis erit. Die, &c. Per, &c. provi-
 sum est, quod pro exequutione Sen-
 tentiæ assistentiæ S. C. præstita ad
 beneficiū Nicolai Nardilli, adju-
 dicetur eidem rus in actis dedu-
 ctum pro ejus credito ducatorum
 bismille, juxta appretium factum
 per Tabularium Ingrescella, ei-
 demquē Nicolao consignetur pos-
 sessio ruris prædicti per Scribam
 Cause, hoc suum, &c. *Pansuto.*
De Martino.

C A P. XXXVII.

DE CAUSIS.

CAusa dicta est à Chaos, vel à Casu; Est origo, principium, seu fons litis, *l. 9. ff. si cert. pet. Viv. lib. 1. decis. 136.* Hinc est, quod Causa non est idem, ac lis; Nam lis fundatur in Causa, *l. litis, ff. de ver. signi.* Et quando causa confunditur cum lite, tunc causa non sumitur rigorosè: Et confunditur causa cum lite, quando discutitur iustitia litis; quando terminatur lis, per sententiam, aut per decretum definitivum. *Ridolfin. part. 2. prax. cap. 1. num. 3.* Dividitur causa, in civilem, criminalem, & mixtam. Civilis est, quæ partis commodum respicit. Criminalis est, quæ respicit punitionem Inquisiti. Mixta respicit utrumque, ut est causa furti, crimen injuriarum, &c.

Prima causa criminalis fuit in Paradiso Voluptatum, *Gen. cap. 1. &*

3. ibi : *Adam ubi es. Deus citavi*
Adam, ut se defenderet. Defensio
Adæ hæc fuit. Mulier, quam dedi
sti mihi sociam decipit me, & co
medi. At quia Domino defensio
hæc valida visa non fuit, ideoque
illum damnavit his verbis. In su
dore vultus tui, vesceris pane tuo
O sudor! O sudor.

Insupèr dividitur causa, in ordinari-
 am, & summariam. Ordinaria
 est, in qua juris ordo servatur
 Summaria est, in qua non serva-
 tur ordo juris, sed in ea procedi-
 tur summam, & de plano. Et hæc
 causa dicitur summaria, quo ad
 ordinem, non quo ad probatione
 plenas. *C. tua nos, de sponsa. l. pr*
latam, eod. de sentent. & interloq
Rot. part. 2. divers. decis. 351. Man
rica, decis. 254. Datur denique
 causa summaria, non solum quo
 ad ordinem, verum etiam quo a
 probationes plenas, ut est caus
 alimentorum, causa debitoris su
 specti de fuga, *Mart. part. 1. c*
claus. clau. 18.

Si Reus præveniat per viam ordi-
 na-

nariam , utrùm possit impedire
viam summariam? Nega; Nè sit in
debitoris facultate eludere credi-
torem , impediendo calumniosè
viam summariam. *Bald. vol. 1. conf.*
261. Giarb. decis. 100. Cancer. par.
2. var. cap. 3. nu. 19.

An electa via ordinaria, possit dein-
dè deveniri ad viam summariam?
Nega, *l. si quis, l. eum, qui, ff. de ver.*
obligat. Nam ex duabus viis eli-
gens unam, censetur alteri renun-
ciasse, *l. si mulier, 21. §. fin. ff. quod*
met. cau. l. si creditores, ff. de separa.
ibi ; ei , quod semel postulerunt
stare debent. Cypic. dec. 33.

Quando intentans viam ordinariam,
possit ab illa recedere , & ingredi
viam summariam? Responde , in
multis. Primò, si Reus fuit contu-
max, & id in pœnam contumacię.
Gattierez. lib. 3. practicar. cap. 3.
II. Si reservata sit in libello pote-
stas agendi summarie. *Scacc. de*
appellat. lib. 3. cap. 29. qu. 17. III. Si
adsit pactum in instrumento , ut
possit creditor variare , *Sacc. l. c.*
Tandem , si actio hypothecaria

intentetur à creditore per viam ordinariam, contra tertium possessorem tantum, tunc actor agere potest via summaria, contra principalem debitorem, nam hoc iudicium novum censetur. *Buratt. dec. 574.*

An intentans viam ordinariam, refectis expensis, possit incipere viam summariam? Nega, lite tamen contestata. Nemo enim potest recedere ab obligatione, altera parte invita. Sed per contestationem litis jam orta est obligatio. Ergo, ab ea recedere nequit, altera parte reluctante, etiam expensis refectis. *Carleval. de judic. lib. 1. tit. 3. disput. 14.*

Causa furti est causa mista, ut dictum est; Hinc, criminali actione electa, nequit quis civilem intentare actionem, durante causa criminali, l. 1. §. hoc adiecto, ff. de vi bon. rapto. l. interdum, ff. de publ. judic. *Thesaur. decis. 18. Muscatell. in prax. lib. 1. part. 3. glos. Actorem, num. 36.* Si Actor instituat actionem civilem, vigore instrumen-

ti,

ti; & Reus postea deducat in criminalibus actionem de falso instrumento, tunc de *jure comuni*, supersedetur in causa civili, viso exitu causae criminalis; Ex ratione praedicti, *l. 3. Cod. de ord. judic.* Secus de *jure Regni*, per *Pragm. 2. de falsis*: nam in Regno per *Const. incip. Exceptione filiationis*, praedicta sublati sunt. Enim vero post jus commune (ad summum) crevit litigantium malitia; Et lites hoc casu redderentur, sine dubio, immortales. Causae praedictae sunt; Causae servitutis, ingenuitatis, & filiationis. *Gratian. forens. cap. 394. num. 25. Mistrill. decis. 240.* Reus à duobus accusatus de duplici delicto, tunc prior causa est decidenda, ratione praeventio-
nis, *l. 2. ff. de privat. delict.*

CAUSA IN S. R. C.

Incipit à supplicatione, & in M.C. Vicariae, aliisque Tribunalibus inferioribus ejusdem à Comparisone; nam Tribunalia

inferiora regulantur juxtà Praxim M. C. quia Tribunal hoc dicitur *Luminare majus*, respectu Tribunalium inferiorum hujus Regni. Et à Bove majori discit arare minor.

Supplicatio postea *cum signo* porrigitur ab Actore Spectab. Præsidi S. C. nomine Cefareæ, & Catholicæ Majestatis invictissimi Caroli tertii, semper Augusti, ideoquè dicta Supplicatio *incipit Sacræ Regiæ Majestati*. Supplicat humiliter M. V. talis de tale dicens, qualiter in anno, &c. Leggitur Supplicatio prædicta dicto Præsidi ab uno ex quatuor magistris actorum hæbdomadæ S. C., qui Præses committit causam uni ex Regiis Consiliariis sibi melius viso, qui Consiliarius vigore dictæ Commissionis appellatur postea Commissarius causæ.

Postea; præsentatur supplicatio Commissario, qui jubet Scribæ causæ, ut faciat contra supplicata; *hoc est*, ut dicta supplicatio *intinetur Reo*; ad hoc, ut compareat; si
ha-

habeat quid opponere valeat adversus supplicata. *Advertite*, quod in dicta contra supplicata *inseritur tenor supplicationis, & commissionis*, quando est notificanda in partibus, sed quando est intimanda in Civitate hac, tunc contra supplicata *potest fieri in dorsū supplicationis, & commissionis*. Et hoc, ut in *processu* constet de iudice legitimo: Nam Regius Confiliarius, tanquam Judex delegatus, sine commissione, nullam haberet jurisdictionem, nec valeret contra supplicata expedire; Et ita *Praxis observat*, & est etiam de jure *Comuni*, per text. in leg. 1. ff. de edendo. *Commissio intelligitur facta juxta petitionem*, scilicet summarie, simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta, & sine figura, & strepitu judicii. Sunt isti, termini Synonimi, idem significantes.

Dicta supplicatio cum contra supplicata, & commissione causæ est *intimanda Reo personaliter*, & non domi solitæ habitationis; Et ita in

Praxi recepta est Pragmatica 2. sub tit. de ordine judicior. ubi dispositum invenitur, quod notificatio fieri valet personaliter, vel domi; verba Pragmaticæ sunt; Quilibet agere volens adversarium citare faciat personaliter, vel ad habitationis domum, per citatorias litteras. Intellectus enim Pragmaticæ præfatæ est, v3. Personaliter in prima citatione: Domi, aut personaliter in aliis subsequentibus citationibus. Et consilium est semper dare copiam ad intimandum, nè protrahatur lis, dando originale ad notificandum; per dilationem restitutionis citationis faciendæ Porterio. Reus citatus, potest constituere procuratorem cum replicatione, v3. N. N. sà istanza notificarsi il magnific. Dottor D. D. suo procuratore, il quale con la presente replica costituisce, etiam cum juramento, altrimenti si protesta di nullità, intimato hoggi li, &c.

Similiter constituere valet procuratorem per epistolam, aut per publi-

blicum instrumentum, vel apud acta cause. Verùm si Reus absens erit à loco iudicii, tunc coggitur, ut constituat in iudicio ejus procuratorem, instructum, & matriculatum, Neapoli degentem, alias proceditur contra reum in contumaciam.

Procuratore in termino citationis constituto, tunc contra supplicata est notificanda Procuratori in actis constituto, qui replicabit; *Procurator Talis de Tale opponit parti adversæ omnes exceptiones dilatorias, & peremptorias in forma; carentiæ, & incompetentiæ actionis, defectus juris agendi, legitimæ personæ, exhibitionis scripturarum in libello mentionatarum, quibus non adimpletis, instat ad actum aliquem non procedi, alias de nullitate protestatur, salvois omnibus aliis, &c. Formula relationis Porterii S. C. erit.* Gioseppe Dati Portiero del S. C. refesso havere notificato N. M. personalmente, e lasciatali nota della Banca.

Erit

Erit

Erit consilium *ponere* semper *in replicatione* diem, mensem; & annū notificationis, nè Porterius faciat relationem cum antidata, in præjudicium Rei.

Advertite primò, quod *exceptio legitimæ* Personæ opponitur sēper, ac Aëtor uti hæres, aut donatarius, vel cessionarius, aut legatarius, &c. comparet, *leg. si quamvis, ff. de testam. Rit. M. C. incipit. Exceptio filiationis*: secundò quod *exceptio exhibitionis* scripturarum opponitur, quando in libello fit mentio scripturarum, & illæ non sunt in actis præsentatæ. Tertiò, quod per intimationem inducitur *pendentia litis*, ita ut ex tunc nihil innovandum sit, coram alio Judice, & omnia forsàn innovata reduci(tunc) debent ad pristinum, uti actentata, ex dispositione juris; lite pendente nihil innovandum. *Cons. Matthæus de Afflictis, decis. S. C. 220. num. 3.*

C A P. XXXVIII.

*De Causa Ordinaria Assistentie in
S.C.*

Locus signi. S. R. M. Supplicat
humiliter M.V. Doctor Cyriacus
leggiadri Civitatis Ariani dicens,
qualiter in anno 1708. die verd
2. mensis Januarii Dominicum Lu-
ciano vendidisse supplicanti an-
nuos duc. 30. pro capitali preter duc.
600. ad rationem duc. quinque pro
quolibet centenario, cum clausula
constituti, & precarii, cum pacto
de capiendo propria auctoritate,
aliisque pactis, & hypothecis re-
rum stabilium, ut ex instrumento
manu publici Notarii, quod in
promptu producit; Et quia factus
est casus rescissionis prædicti con-
tractus, ob non solutionem annuo-
rum introituum à dict. anno 1708
usque ad præsentem diem. Inten-
dens propterea supplicans de suis
juribus experiri in vestro S.C. &
resciso prius contractu, condemna-
re

ri facere dictum Dominicum ad
 solutionem dictorum ducatorum
 600. capitalis, unà cum aliis du-
 catis 150. tertiarum decursarum;
 Et pro eisdem quantitatibus assi-
 stentiam sibi prestari, super infra-
 scripta domo, in specie obligata,
 cum facultate adjudicandi, vel
 vendendi in forma. Idcirco recur-
 rit ad M. V. eique supplicat cau-
 sam prædictam, unà cum omnibus
 annexis, connexis, emergentibus,
 & dependentibus ex ea committe-
 re unum ex vestris Consiliariis M. V.
 melius viso, qui in prædictis, &
 circa prædicta omnia, jus, & ju-
 stitiam supplicanti ministret sum-
 mariè, simpliciter, & de plano, sola
 facti veritate inspecta, ac sine stre-
 pitu, & figura iudicii, cum facul-
 tate inhibendi Vestram M. C. &
 ita supplicat, præmissa protestatio-
 ne expensarum, salvo omnibus
 aliis, & c. omni modo meliori, & c.

Supplicatio prædicta est subscri-
 benda in dorsum ab aliquo Do-
 ctore, servata forma dispositionis
 Regiæ Pragmaticæ, v. 3. Doctor Lu-
 gdo-

dovicus Paternò) Regia decreta-
tio Spectab. Præsidis S.C. erit: ma-
gnificus V.J.D.D. *Philippas Cara-*
vita Regius Consiliarius, suppli-
cata recognoscat, partes audiat, pro-
videat, & in S. C. referat. De *A-*
guirre Regens, & *Præsides*. Pro-
visum Neap. die 15. mensis *Fe-*
bruarii 1714. Hic ad presens
est meritiſſimus Præsides S.R.C.
Vir doctiſſimus, & in Sacro Su-
premo Aragonum Consilio Re-
gens digniſſimus.

Bona super quibus petitur assisten-
tia sunt, v3. Una Casa, consistente
in uno intrato coverto, con quattro
appartamenti, astrico à Cielo, con
una Taverna à pontone, & un bas-
so con forno, & altre commodità, si-
ta, e posta in questa Città nella
Giodega grande, & propriè nel lar-
go della Porta piccola di S. Biaſo
de Taffettanarij, via publica, & al-
tri confini, quale sù, & al presente
è in bonis, & de bonis del detto Do-
menico Luciano debitore.

Contrà supplicata in dorsum sup-
plicationis erit) De Mandato Re-
gio

ato

gag

gio. Ex Provisione facta per Militem
V. J. D. D. Philippum Caravita, Re-
gium Consiliarium, & causæ Com-
missarii, ad instantiam retrospecti
Supplicatis, sive &c. Regiis Porte-
riis S. R. C. insolidum presentem
retroscriptam supplicationem, om-
niaque in ea contenta intimetis, &
notificetis infrascripto ex adverso
principali, quatenus prima die ju-
ridica, cum sequentibus compareat,
coram prefato Domino causæ Com-
missario, ad dicendum, quæ volve-
rit contra, & adversus supplicata,
& quare ea fieri, & exequi non
debeant, alias, &c. Datum Neap.
die, &c. Palermus. Procuratio A-
ctoris penes acta causæ erit.

Die, &c. Constitutus pænes acta S. C.
Magnificus V. J. D. Cyriacus Leg-
giadri, qui spontè &c. in hac cau-
sa tantum constituit ejus procura-
torem magnificum Doctorem Ste-
phanum de Joanne presentem, & ac-
ceptantem, & promisit habere ra-
tū, &c. renūciavit, & juravit. Pa-
lermus. Ego Cyriacus Leggiadri
constituo, ut supra. Diximus in
pro-

procuracione præsentem, & accep-
tantem, quia hoc casu Procurator
nequit postea renunciare procu-
rationi, per acceptationem manda-
ti. Si Procurator fuerit absens
tempore procurationis, tunc dici-
tur à Scriba in procuracione, v3.
constituit Procuratorem N.N. ab-
sentem, tanquam præsentem, & hoc
casu, Procurator in prima notifi-
catione poterit renunciare Man-
dato; v3. N.N. non intendit inter-
venire, & ex officio instat notifica-
ri ejus principalem, aliàs de nulli-
tate dicit, & protestatur. Et iterum
notificandus est Reus, qui si alium
constituerit Procuratorem; tunc
erit notificandus. Replicatio Rei,
notificata ei contra supplicata e-
rit. Dominicus Lucianus instat no-
tificari magnificum Doctorem Ca-
rolum Retolo suum Procuratorem,
quem cum præsentem constituit,
etiam cum juramēto, aliàs de nul-
litate protestatur. Notificatus, &c.
Hæc dicitur procuratio per repli-
cationem, ut dictum est, Postea fit
relatio à Porterio.

Re-

Re-

Replicatio Procuratoris Rei conventi erit, v3. *Doctor Rutulus Procurator Dominici Luciani opponit parti adversæ omnes exceptiones dilatorias, & peremptorias in forma, &c. ut supra dictum est.*

Cautio expensarum actoris erit. *In causa, &c. Die, &c. Constitutus pænes acta S. C. & præsentis causæ U. J. D. Stefanus de Joanne, laicus, & sine patre, ut dixit, qui spontè, ex promittendo, & fidejubendo nomine, & pro parte magnifici Cyriaci Leggiadri ejus principalis, promisit, & se obligavit reficere parti adversæ omnes, & quascunque expensas in præsentis causa erogatas, seu erogandas in casu succumbentiæ, & proindè obligavit se, hæredes, & successores, bona omnia, &c. præsentia, & futura, &c. ad pœnam dupli, &c. medietate, &c. cum potestate, &c. Et sic cum juramento renunciavit, & juravit, &c. Ego Doctor Stephanus de Joanne fidejubeo, ut supra. Palermus.*

Hæc dicitur Cautio expensarum per viam expromissionis, scil. obligatur procu-

rator nomine principalis, & uti fidejussor. Quando principalis obligatur, & alius fidejuset, tunc dicitur *Simplex cautio expensarum*, nam fidejussor est, qui obligatur principali debitore non solvente.

His peractis, datur à Judice *terminus in causa*, stantibus adimpletis, hoc est stante procuratore constituto, & stante etiam cautione expensarum præstita. *Formula decreti termini erit. In causa, &c. Die, &c. fuit in præsentì causa datus terminus dierum quatuor utrique parti ad probandum eorum incumbentia, stantibus adimpletis, hoc suum, & Intimetur. Caravita. Palermus.*

Dicitur in decreto *dierum quatuor*, quia hodiè terminus est Judici arbitrarius. In calce termini dicitur ab actore, v3. *Actor offert deponere; Vel Actor offert ejus depositionem, & protestatur de expensis. Procurator Rei replicabit. Rutulus acceptat oblatam depositionem, recipiendam per non suspectum. Electio Examinatoris in*

S.C. fit per bussulā) *Die, &c. Neap.* præsens causa tetigit per sortem Regio Examinatori Aversa, servata forma Bussulæ. Pollastro Segretarius. Acampora Hebdomadarius. Dixi in S. C. nam in M.C., & in alijs Tribunalibus electio Examinatoris fit à Commissario causæ: at in S. C. fit per Bussulam virtute dispositionis Regiarum Pragmaticarum, suprà enunciatarum. Et olim etiam in S.C. eligebatur Examinator à causæ Commissario, ut legitur in dict. Regijs Pragmaticis. Segretarius supradictus, est Segretarius Præsidentis S.R.C. Hebdomadarius est unus ex Examinatoribus S.C. hebdomadæ, cui solvuntur grana quinque, pro bussula facienda.

Fit postea *citatio testium*, sequentibus verbis. *De Mandato Regio. Ex provisione facta per Militem, &c. ad instantiam, &c. sive, &c. Per unum ex Regijs Porterijs S.C. citentur, & requirantur subscripti testes, quatenus sub pœna unc. auri 25. Fisco Regio, &c. comparere debeant*

beant coram *Examinatore S. C.* in
præsenti causa electo, dicturi, & de-
posituri testimonium veritatis. su-
per his, de quibus interrogati fue-
rint, super articulis præsentatis in
causa vertente inter *N. N.* ex una,
& *M. M.* ex altera, aliàs, &c. Et
insupèr citetur pars adversa ad
videndum juramenta testium. Da-
tum Neap. die, &c. *Palermus.* No-
mina testium sunt, v3. *N. N. & D.*
D. non subscribitur citatio hæc à
Comissario causæ. Et ità dictum
ex nūc sit vobis, in omnibus acti-
bus, in quibus in præsenti judicio
non observatur subscriptio Co-
missarij causæ.

Ab Examinare electo fit *requisito-*
ria, v3.) *Requiratur pars adversa,*
quatenus prima die juridica, cum
sequentibus comparere debeat co-
ram subscripto Examinare electo
ad videndum juramenta testium
examinandorum, quoniam inten-
dit procedere ad receptionem di-
ctorum testium, aliàs, &c. Neap.
die, &c. Aversa *Examinator S. C.*

Procurator Rei replicabit dictæ Ci-

tationi, & Requisitoriae, v3. *Rutulus procurator Dominici Luciano*. protestatur contra supradictos testes, numero duorum, dicta, & dicenda per eos, instando non recipi affines, &c. ut dictum est supra. Instando requiri ejus principalem ad videndum juramenta testium, alias, &c. Die, &c. Nap. Antonio Sallo Portiero del S.C. hò notificato il Magn. Carlo Rutolo personalitè. *Principalis notificatus replicabit*, v3. *Dominicus Luciano instat audiri tempore receptionis testium*, statuta die, & hora, alias de nullitate dicit, & protestatur. Notificatus, &c. Die, &c. Gio: Galluccio portiero del S.C. hò notificato li sopradetti testimonij, numero due personalitè. Et anche il Magnif. Domenico Luciano similmente personalitè.

Articuli Actoris erunt. *Super quibus examinandi sunt testes ad instantiam Cyriaci Leggiadri, Civitatis Ariani, in causa in S.C. vertente inter dictum C. L. ex una, & magnificum Dominicum Luciano*

ex altera, super deductis, ut ex actis, non se adstringens, &c. deducens, &c. omni modo meliori, &c.

In primis intende provare, come nell' anno 1700. sotto la data de' 25. Febbraro il Magnifico Domenico Luciano se vendita à beneficio di d. Ciriaco articolante d'ann. doc. 30. per capitale prezzo di docati seicento, à ragione di docati cinque per cento, mediante istromento, rogato per mano di Notar Pietro d'Amelio di Napoli, con il patto esecutivo, e rescissorio in forma, come dal detto istromento, in actis presentato, al quale, &c. quod est verum, &c.

2 Item, &c. come dal detto anno 1700. sino la presente giornata il sudetto, &c. benchè più, e più volte richiesto, non hà mai pagato annualità alcuna, per causa di detto capitale di docati 600. à beneficio di esso articolante, quod est verum, &c.

3 Item incende provare, come stante il pagamento, e sodisfazione non seguita di detta annualità; E' già fatto il caso della rescissione del

detto contratto, quod est, &c.

Item, come la Casa, &c. consistente, &c. sita, &c. nell'anno 1700. à 25. del mese di Gennaro era in bonis, & de bonis di detto Magnifico Domenico Luciano debitore, & al presente si tiene, e possiede dal medesimo, pacificè, & quietè, con esigersi tutti li piggioni di quella, con affittarla, come vero Signore, e Padrone, quod est verum, &c.

Item hac, & alia, &c. Item cum potestate, &c. hoc est addendi, vel minuendi. Item omni modo meliori, &c.

Productis testibus coram Examinatore, illisque examinatis, fit ad instantiam Actoris actus ad publicandum, sequenti modo, v 3.

De mandato Regio, &c. Ex Provisi-
ne facta per militem, &c. ad in-
stantiam magnifici Cyriaci leggia-
dri, sivè, &c. hoc est sivè alterius
ejus nomine scilicet Procuratoris)
Per unum ex Regijs Porterijs S.
C. citetur, & requiratur subscri-
ptus ex adverso Procurator, quate-
nùs prima die juridica cum se-
quen-

quentium continuatione legitime comparere debeat coram prefato Domino causa Commissario in ejus domo, & in S.C. processurus ad ulteriora, aliàs ad publicandum, in causa in dicto S. C. vertente inter dictum, &c. ex una, & Dominicum Lucianum ex altera, super deductis, ut ex actis, aliàs, &c. Datum Neap. die, &c. Palermus. Replicatio procuratoris Rei erit, v3. Procurator Magnifici Domini Luciani, viso examine reservat sibi repulsam, notificatus, &c. Porterij relatio Die, &c. in Nap. Felice Palumbo Portiero del S. C. hò notificato il Magnifico, &c. personaliter. Dicitur in replicatione, viso prius examine, nam terminus dierum octo concessus ad petendam repulsam currit, viso prius examine, scilicet didicitis attestationibus, si- vè depositionibus testium; ut supra diximus.

Elapso biduo, fit *Publicatio in causa*, v3. Die, &c. Neap. Per Dominum Militem, &c. Visis actis, fuit in presenti causa facta publicatio,

174 *Procuratorum*
cum termino juris, in forma S. C.
hoc suum, & intimetur. Caravi-
ta. Palermus. Dicitur cum termino
juris, scilicet cum termino dierum
duorum; & hic est terminus juris
in praxi S. C. Replicatio Procura-
toris Rei erit, Doctor N. N. viso
examine, iterum reservat sibi re-
pulsam, notificatus hac die 10. Fe-
bruarii 1714.

Alio biduo elapso, fit actus ad
Concludendum in causa. Ex pro-
visione facta, &c. ad instantiam,
&c. sive, &c. Per unum ex Re-
gis Porterijs S. C. citetur, &
requiratur subscriptus ex adverso
procurator, quatenus prima die ju-
ridica cum sequentibus comparere
debeat coram prefato Domino cau-
sæ Commissario in ejus domo, & in
S. C. processurus ad ulteriora (hoc
est pro compilatione termini) aliàs
ad concludendum, in causa in S. C.
vertente inter, &c. ex una, & Do-
minicum Lucianum ex altera, su-
per deductis in actis, aliàs, &c.
Neap. die, &c. Palermus. Doct. N.
reservat jura, notificatus hac die,
&c.

&c. Postea biduo elapso, fit *Conclusio* in causa, hoc modo; *Die, &c. Per, &c. visis actis, fuit in presenti causa facta conclusio, & habitum pro concluso in forma S.C. hoc suum, & intimetur. Caravita. Palermus. Doctor, &c. reservat jura, notificatus, &c. Die 20. Februarij 1714. in Napoli Michele Sessa Portiero del S. C. hō notificato il magnifico, &c. personalitèr.*

Tandem, alio biduo elapso fit *Monitio* super expeditione causæ, seu citatio ad sententiam, seu *Monitio* ad dicendum, & ad informandum in jure, & in facto, v3.

*Quoniam Miles V.J. Doct. D. Philip-
pus Caravita, Regius Consiliarius,
& causæ Commissarius* intendit præsentem causam, justitia mediante, expedire, & in S.C. referre, idè moneantur partes, quatenus prima die juridica, cū sequentibus comparere debeant coram præfato Domino Causæ Commissario in ejus domo, hora audientiæ, & in S.C. hora causarum, ad dicendum quæ voluerint, aliàs, &c. Neap.

die, &c. Doctor, &c. instat pro
actis. Fit postea relatio Porterij.
Actis ab utraque Parte perconta-
tis, asportatur Processus à scriba
causæ Domino causæ Commissario
pro illius expeditione. Causa po-
stea relata in S. C. si eidem justè
videbitur, promulgabit Senten-
tiam Assistentiæ, ad beneficium
Actoris, sequenti modo. *In Dei*
nomine, Amen. Carolus III. Dei
Gratia Rex, &c. Visa supplica-
tione Majestati nostræ, Nostroquè
S. C. oblata, pro parte Cyriaci leg-
giadri contra Dominicum Lu-
ciano, cujus tenor talis est, *S. R.*
M. Visis deniquè videndis, &c. Per
hanc nostram definitivam Sentē-
tiam dicimus, pronunciamus, sen-
tentiamus, decernimus, & declara-
mus; Contractum annuorum du-
catorum triginta, pro capitali pre-
tio aucatorum sexcentum, in actis
deductum, rescindi petitum, rescin-
dendum esse, & rescindi debere,
pro ut presenti nostra diffinitiva
sententia rescindimus, rescindi vo-
lumus, & mandamus; Et proinde
præ-

prædictum Dominicum Lucianum conventum, condemnandum esse, & condemnari debere, præ ut præsentis nostræ definitivæ sententiæ condemnamus, condemnari volumus, & mandamus ad dandum, solvendum, & assignandum dicto Cyriaco prædictum capitale ducatorum sexcentum, unâ cum tertijs decursis, usquè ad diem litis contestatæ, & illarum interesse usquè ad integram satisfactionem tertiarum, liquidandis omnibus tempore executionis præsentis nostræ definitivæ sententiæ; Prò quibus quantitatibus assistentiam, petitam præ parte dicti Cyriaci legiadro esse eidem præstandam, & præstari debere, præ ut præsentis nostræ definitivæ sententiæ præstamus, præstari volumus, & mandamus super Domo, in iudicio deducta, cum adiudicatione, & facultate vendendi in forma. Verùm si dictus Dominicus Luciano solverit tertias petitas, & huc usque decursas, supersedeatur in executione præsentis nostræ definitivæ

178 *Procuratorum
sententiæ præ Capitali. Caravita.
Hanc eandem, &c. Lecta, lata, &c.
die, mense, & anno. N. Actorum
Magister.*

Ex formula hujus *sententiæ habes*,
quod sententia S.C. continere de-
bet invocationem Divini nomi-
nis. Nomen Regium. Nomina li-
tigantium. Mentionem primæ pe-
titionis, & tandem subscriptio-
nem Commissarij causæ. *Verallus,*
dec. 139. part. 3. Dixi, invocatio-
nem Divini nominis, nam tracta-
tur de decisione causæ, adeoque
recurrendum est Divino auxilio,
ad hoc ut Judex sententiet (*justi-*
tia mediante) condemnando, vel
absolvendo reum conventum. Et
in rebus omnibus est imploran-
dum divinum auxilium, præfer-
tim in sententia præferenda, ut
diximus in anno 1708. in præmio
inst. civ. pag. prima. Dixi, nomen
Regium, quia S.C. profert senten-
tiam nomine Regis.

Dixi nomina litigantium, nam per
sententiam imponitur finis litis,
ideoque facienda est mentio liti-
gan-

gantium, scilicet Actoris, & Rei.
 Dixi, *mentionem primæ pëtionis*,
 quia sententia debet esse unifor-
 mis libello de jure communi, *l. ut*
fundus ff. communi dividundo, Af-
fectus, dec. 95. Caravit. rit. 288.
 Dixi, *subscriptionem Comissarij*
causæ, nam talis subscriptio au-
 thenticat sententiam. *Verallus, di-*
cta dec. 139. cujus occasione tan-
 tispër agamus.

DE ASSISTENTIA

Assistentia est associatio Curie peti-
 ta, & implorata, ad evitandas ri-
 xas; Et pro rixis evitandis fuit (ex
 necessitate) inventum judicium,
 ut dictum est, & *diximus etiam, in*
anno 1688. in prax. civ. pag. 2. n. 4.
per tex. in l. nullus, cod. de judicijs.
Ex dictis adverte, quod quatuor
 copulativè requiruntur ad obti-
 nendam Assistentiam; primò pa-
 ctum de *capiendo* propria autho-
 ritate, secundò *hypotheca*, seù obli-
 gatio bonorum stabilium, tertio
constitutum, & *precarium*, quarto

instrumentum in forma probante. Pragm. 1. de assistentia. ibi: Assistentiam, contra tertium possessorem pro executione instrumenti continentis obligationem bonorū, pactum de capiendo, cum constitutione precarij peti posse, & per Judicem cōcedi, absquē aliqua bonorum discussione contrā principalem facta, alijs concurrentibus, quæ de jure necessaria sunt in assistentia, vel hypothecaria causa, declaramus.

Animadversiones. Qui assistentiam petit (rigorosè) non agit; sed implorat, ut diximus, auctoritatem judicis, seu implorationem Curix; Et hoc per dictum pactum *de capiendo* propria auctoritate, *Rovit. in cit. pragm. 1. de assistentia.*

Judex tanquàm *mistus Exequutor* debet cognoscere causam, circa requisita necessaria in assistentia dumtaxat. *Alderisius, de assistentia, quæst. 2.*

Requiritur (ex usu) *citatio* in petitione Assistentiæ, *Anna, singulari 269.* Assistentia peti valet, ut dictum est, ad finem *vendendi*, vel
ad iu-

adiudicandi in forma. Et *adiudicatio* fit præcedente appretio, & *juxta* appretium. Et in venditione sub hasta Curix sextæ pars pretij *appretiatæ* tantum deducitur in beneficium emptoris, offerentis in accensione candelæ, in aula. *Rov. l.c. nu. 37.*

Creditor principalis, & ejus *hæres*, ac etiam *cessionarius* petere possunt Assistentiam, contra principalem debitorem, ejusque hæredem, & contra *tertium* possessorem rei; Qui tertius possessor excipere valet de *meliorationibus* factis. Nemo enim *locupletari* debet *cum aliena jactura*. *Sanfelic. dec. 115. De Ponte, dec. 3. num. 33.*

Demum adverte, quod debitor principalis *non habet jus offerendi*, sequuta adiudicatione, quia res tunc non est integra. *Carlevalius, lib. 1. de judicijs, par. 2. tit. 3. q. 23. Cujus occasione agamus.*

C A P. XXXIX.

De Pactis.

P Actum à pactione, vel à pace dictum; nam pacisci est actus concordiae, *l. pactum, ff. de pact. ibi; pactum autem à pactione dicitur, unde etiam pacis nomen appellatum est, C. 1. de pact. ibi; servetur pax;* hinc dicimus; pacta servanda, *l. 3. ff. eod.* Definitur; Est plurium consensus in idem placitum, obligans, *cit. leg. 1. ibi; Est pactio duorum, pluriumve in idem placitum obligans.* Et consensus esse potest spontaneus, verum etiam non spontaneus, secundum *glo. in d. l. 1. per text. in l. si mulier, ff. quod met. cau.* Pactum obligat; nam quod semel placuit, amplius displicere non potest, *cit. Cap. 1. de pact.*

Differt pactum à contractu, quia pactum est genus latius patens, quam contractus, qui est species obligationis, puta contractus locationis, & conductionis, &c. Genus latius

pa-

patens, e.g. *Animal. Homo. Petrus.*
Conventio. verò, sed Pactio magis latè patet, quàm pactum, *cit. l. 1. ibi; Conventionis nomen generale est.* Pactum in omnibus contractibus. Contractus verò est species obligationis.

Differt pactum à promissione; Etenim, promissio haberi valet sine pacto. Differt deniquè pactum à pollicitatione; nam pollicitatio est solius offerentis promissio, *l. 3. ff. de pollicitat. ibi; pollicitatio est promissum solius offerentis.* Et pollicitatio, si est cum causa obligat, *l. 1. §. non semper, ff. eod. ibi; sciendum est, si quidem ob honorem promiserit, decretum sibi, vel decernendum, vel ob aliam justam causam, tenebitur ex pollicitatione, l. 6. ff. eod. tit. ibi; si quid ob honores pollicitatæ sunt, debere implere sciendum est, & ita rescripto Imperatoris nostri continetur.*

Pactum, aliud informativum, aliud reformativum, & aliud transformativum. Primum, dat formam qualificativā actui, ratione cujus
actus

actus principalis magis se extendit, juxta illud; *forma dat esse rei*, l. 13. *Cod. de pact.* ibi; *in bonæ fidei contractibus*, ita demum ex pacto actio competit, si fiat incontinenti; nam quod postea placuit, id non petitionem, sed exceptionem parit.

II. Pactum est, quando retenta eadem specie contractus aliquid illius moderatur, l. 7. §. *adde*, ff. *de pact.* ibi: *Si igitur in totum potest, cur non, & pars ejus pactione mutari potest.*

III. Est pactum mutans obligationem ex una in aliam, l. *aquissimū*, §. *prædictum*, ff. *de usufru.* e.g. *Nisi debeo, quod solvo, eo casu, dono, &c.*

Insupèr pactum, aliud est personalissimum, aliud personale, & aliud reale, l. 7. §. *pactorum*, ff. *de pact.* Personalissimum indigitatur per dictionem taxativam; *tantum*; Et non egreditur personam paciscentis, l. 25. ff. *cod.* ibi, *ad alium non pertinere, quemadmodum, nec ad heredem.*

Personale est, quod afficit personam, eamque sequitur, & transit ad hæ-

* redes, & successores, ut *promitto non petere à te, l. 18. §. pactum, ff. de pactis*. Reale est, quod afficit rem, eamquè sequitur, & cum re transit ad singularem successorem, v. g. *Promitto tibi aliquid daturum, vel facturum, leg. etiam, ff. de jur. jurando, l. 7. §. 27. ff. de pactis*.

Pactum, aliud utile, aliud inutile.

Utile habet esse, adeòq; parit actionem, aut exceptionem. Inutile caret esse, adeòquè non parit actionem, nec exceptionem, *l. 7. Cod. de pactis; ibi: pacta, quæ circa leges, vel contra bonos mores fiunt, nullam vim habere, indubitati juris est*.

Præterea pactum dividitur in pactum publicum, & privatum. Publicum est de re publica, puta de Pace inter Reges. Privatum fit à persona privata, *l. 6. ff. de pactis*.

Datur etiam pactum de retrovendendo; Et est pactum redimendi, seu de novo vendendi rem venditam ab emptore eidem venditori, eodem pretio, *l. 2. Cod. de pactis; ibi: Si fundum Parentes tui ea lege ven-*

vendiderunt, ut emptori pretium obtulissent, restitueretur res, &c.

Et hoc pactum *subdividitur in quandocumquè, & ad certum tempus*, cit. l. 2. Cod. de pactis. Bal. in Cap. 1. tit. de feud. dato, &c. Jason, conf. 753. lib. 4. Ursill. ad A. dec. 65.

Dividitur insuper pactum in *contractum, & distractum*. Primum est pactum *ex se productivum actionis*; aut exceptionis. Secundum est pactum *ex se productivum obligationis destructive*, præfistentis alterius obligationis, leg. 7. ff. de pactis.

Datur deniquè pactum *nudum, & pactum vestitum*. Nudum est pactum *productivum exceptionis per se*. Hinc, *solutum ex pacto nudo*, non repetitur, vi exceptionis ex pacto nudo circa solventem. Pactum *verd vestitum est productivum exceptionis, & actionis*, leg. 21. Cod. de pactis.

In contractu emptionis; pactum de retrovendendo *quandocumquè durat usquè ad 20. annū*, secundum Affl. de jure probom. §. 3. nu. 20. & Ange.

Ange. conf. 55. Nam dictio, quando-
documque, secundum eosdem non
excludit prescriptionem 30. an-
norum. Valdè minor de hac ratio-
ne, quia si verbum (quandocum-
què) 30. annorum prescriptionem
non excluderet; Cùm Doctores
prædicti dicunt durare usquè ad
annum vigesimum, & non ad an-
num 29. quæ annus nec exclude-
ret prescriptionem annorum 30.
Sustinemus, cum *Reg. de Marin.*
ad Revert. dec. 573. quod dictum
pactum de retrovendendo apposi-
tum, absq; temporis præfinitione
non præscribitur spatio annorum
30. sed tempus remittitur arbitrio
prudentis judicis. Nam dictio il-
la, quandocumquè debet aliquid
operari, per *text. in l. 2. Cod. de pact.*
inter; Et ità decisum per *S. C. ait*
Novar. in prag. 1. de pact. de retrov.
Volēs ex dicto pacto rem redimere,
tenetur deponere in publico bāco
pretium, si pars oblationem pretij
recuset, *l. nec creditoris, Cod. de pi-*
gnorat. action. l. acceptam, Cod. de
usuris, l. 2. Cod. de jur. emphyt. Nec
ob-

obstat *text. in dict. l. 2. Cod. de pact. inter*. Nam negatur (ibi) necessariam esse pretij depositionem, relutante adversario; Et contrahentes in ea specie pacti sunt, ut quādocumq; venditores pretium offerrent, fundus ei restitueretur.

Donans rem, cum pacto; Nè res donata alienetur; adhuc alienari valet, quia pactum illud afficit dumtaxat personam; Secus si superaddatur; At si alienaveris, donatio sit ipso jure, ipsoquè facto irrita, nulla, & cassa. *Giurb. dec. 79. Viv. dec. 471. Capolla, cautela 32.*

Pactum inutile; est pactum contra bonos mores naturales, aut civiles, *lex empto, ff. de act. empt.* Unde, inutile erit pactum continens dolum, aut culpam futuram; secus dolum, aut culpam præteritam. Enim verò in dolo, vel culpa, præterita intrat juris regula; *Unusquisquè renunciari potest favori suo, l. quod nequè, ff. de po.*

Et turpitudine tribus contingit modis. I. si res promissa sit mala, ut in re furtiva, *l. si à reo, §. fin. ff. de fideiusso.*

fo. II. si turpitudine sit ex parte recipientis promissionem, *l. 7. ff. de pact.* *III.* si turpitudine sit ex parte interponentis se inter contrahentes, ut illos decipiat, *l. metum, §. sed licet, ff. quod met. cau.* Attamen in pari causa turpitudinis, melior est conditio possidentis, *l. 8. ff. ob turp. cau.*

Similiter, inutile erit pactum sine causa; causa namque specificat pactum, sicuti finis specificat actum, *C. si cautio, de fid. instru.* *II.* inutile erit pactum rei impossibilis, puta; promitto tibi mille, si digito Cœlum tangas, *l. 145. ff. de regu. jur.* *III.* inutile erit pactum à filio familias factum cum debitore patris, sine consensu ejusdem, *l. 23. Cod. de pact.* *IV.* inutile erit pactum inter debitores insolvidum inhitum, ut unus debitor, non alter solvat creditori; Etenim res inter alios acta tertio non nocet, *l. 2. Cod. eo.*

Sed si creditor recipiat ab uno medietatē summæ debitæ, tunc tacite censetur renunciassē obligatio-

ni insolidum, *l. liberam, Cod. de fi.
deusso. l. creditores, Cod. de pact.
Thesaur. dec. 203.*

Demum, inutile erit pactum Judicis,
promittentis Reo impunitatem, si
delictum fateatur; Nam judex jus
dicere debet secundum justitiam,
juxta illud. *Diligite justitiam vos,
qui judicatis Terram, l. quemad-
modum, Cod. de agri. & cens. lib. 11.*

Pactum nudum est reciprocus con-
sensus inhitus inter partes, volen-
tes se ex justitia obligare, *l. 1. Cod.
de pact. conv.* Et ex tali pacto na-
scitur naturalis obligatio, verum
etiam exceptio, *l. naturalis, ff. de
prescript. ver. l. sticum, §. naturalis,
ff. de solut.* Actio tamen ex tali pa-
cto, etiam in Regno non oritur;
Etenim in Regno; Exceptio, quod
tua non interest locum habet. Sti-
pulatio firmat pactum nudum, &
illi communicat actionem, *l. 5. ff. de
ver. oblig.* Pactum nudum aliquan-
do vestitur assistentia legis; & tunc
dicitur pactum legitimum, ut ac-
cidit in dote, *l. ad exactionem, Cod.
de dot. promiss.*

Utrum

Utrum valeat pactum futuræ successionis? Distinguas, vel est futura successio certæ personæ, vel incertæ personæ. Si primum, nega. Nam tale pactum contineret votum captandæ mortis. Sed votum captandæ mortis est à jure reprobatum. Ergò, non valet pactum futuræ successionis certæ personæ. *C. nè captandæ, de concess. præben. in 6. Bolognet. in l. fin. Cod. de pact.* Si verò agatur de successione incertæ personæ, affirma; quia cessat tunc finis prohibitionis, nimirum; votum captandæ mortis, *l. cum tale, ff. de condit. & demon. l. 3. §. de illo, ff. pro soc. ubi tenet societas omnium bonorum præsentium, & futurorum.* Sed in societate omnium bonorum comprehenduntur futuræ successiones. Ergò pactum futuræ successionis incertæ personæ valet. *Bart. in l. stipulatio, ff. de ver. oblig. Gratian. forens. c. 692.*

Pacta solita apponi in instrumento, censentur apposita, etsi non expressa. *Rov. in pragm. 1. de censi. de Marin. lib. 1. c. 281. Verde, lib. 3. insti.*

insti.civ.lem.23. Valet pactum, ut instrumentum liquidetur, si tertiæ non solvantur per tot annos, *l. si quis major, Cod. de transact.* *Mastrill.dec.95.* Tandem, pactum exequutivum præscribitur per annos triginta, adeoque in practica, post annos triginta datur terminus ordinarius in causa, illoque compilato, devenitur ad decisionem causæ, prout de jure, *Capyc. latr.dec.58.*

C A P. XL.

De alijs Judicijs ordinarijs.

Judicium devolutionis, & Reivindicationis sunt similiter judicia ordinaria. *Formula supplicationis judicij devolutionis in S. C. erit, v3. S. R. M. Supplicat humiliter N. N. dicens qualiter in anno 1679. concessisse in emphyteusim M. M. quodam territorium palmarum, &c. situm, & positum in hac Civitate extra Januam Realem, in loco dicto Olimpiano, juxta bona talis*

lis de tale, &c. ad rationem carule-
norum, &c. pro quolibet palmo, qui
M. M. promisit super eo con-
struere ædificium domus plurium
appartamentorum, & se obligavit
solvere ad beneficium supplicantis
annuos ducatos 15. in fine mensis
Augusti, intrantis anni 1680. &
sic continuare in futurum, cum
pactis emphyteuticis in forma, ut
apparet ex publico instrumento,
quod à supplicante producitur, su-
per quo territorio dictus M. M.
ædificavit quandam domum, con-
sistentem in tribus appartamentis,
cum quatuor bascijs supràs,
& intratu; Et quia ob non solu-
tionem Canonum à dicta die pro-
missionis, & obligationis prædictæ
de jure factus est casus devolu-
tionis domus prædictæ, cum dictis
bascijs, intratu, ejusque integro
statu ad supplicantis favorem: in-
tendens propterea supplicans ipse,
declarari facere per vestrum S. C.
dict. domum, unà cum, &c. devolu-
tam in beneficium supplicantis, &
proindè condemnari facere præ-

dictum M. M. possessorem ad illam relaxandum in ejus favorem . Ided recurrit ad M V. cui supplicat causam predictam , una cum omnibus, &c. committere , &c. salvis, &c. deducens, &c. omni modo meliori, &c.

In dicta supplicatione , prius ponitur signum , & postea comittitur causa; & à causæ Commissario expeditur contra supplicata, quæ intimatur personaliter parti adversæ, cum sit prima citatio, *pragm. 2. de Ordin. judic.* Quæ pars adversa si constituerit procuratorem in termino , notificabitur tunc procuratori constituto , qui replicabit, v3; *Opponit omnes exceptiones dilatorias , & peremptorias in forma , &c. ut dictum est supra , in causa judicii Assistentiæ.*

Biduo elapso , ac exceptionibus dilatorijs adimpletis, datur terminus in causa ; Qui notificatur, cum oblatione depositionis principalis , v3. *Aëtor offert deponere . Et procurator ex adverso replicabit;*

Ac-

Acceptat oblatam depositionem recipiendam per nō suspectū. Elapso biduo, fit electio examinitoris per bussulam, qua notificata, expeditur citatio testium cum requisitoria Examinitoris. Producentur postea testes, illisque examinatis, fit actus ad publicandum. Post lapsum bidui, fit publicatio. Alio biduo elapso, fit actus ad concludendum. Post aliud biduum, fit conclusio in causā; Et tandem fit monitio super expeditione causæ. Actis ab utraque parte percontatis; Scriba asportat processum Commissario, pro causæ expeditione causa relata in S. C.: ab eodem S. C. Auditis Advocatis in aula, decidet causam devolutionis prædictæ, prò ut de jure S. C. videbitur.

*Formula Judicij Rei vindicationis
in M.C.*

*Vella G.C.della Vicaria compare N.
N.berede del quondam D. D. e di-
ce, come frà li beni hereditarij la-*

sciati al comparente dal detto qz.
 D.D. vi è una casa consistente, &c.
 sita, &c. giusta li beni, &c. via pu-
 blica, & altri confini. E per che
 detta casa minùs justè cum reve-
 rentia si possiede da più anni da Ci-
 rriaco Percuoco, il quale più volte
 richiesto, sotto varij, & aerei prete-
 sti repetita reverētia ricusa quella
 restituire, in grave danno, pregiu-
 ditio, & interesse del Comparente,
 al quale omni jure li spetta, che pe-
 rò ricorre in detta G.C. e fa istan-
 za condannarsi detto Cirriaco à
 quella rilasciare, una con tutti li
 frutti indebitamente percepiti,
 danni, spese, & interessi, deducens,
 &c. omni, &c. Notificata compa-
 ratione, & concesso termino in can-
 sa, illoque compilato; eodem modo,
 ut suprà, sine tamēn actu ad publi-
 candum, & ad concludendum, cum
 simus in M.C.

Si aetori competat actio per ipsum
 intentata, tunc per M.C. fit decre-
 tum, v3. Die, &c. Fatto verbo, &c.
 Condemnetur conventus ad rela-
 xandum in beneficium Nicolai
 Ni.

*Nicodemo domum in actis deduc-
tam, unà cum fructibus liquidan-
dis.*

Postea, mediante alio iudicio, dato termino ordinario, proceditur per eandem M. C. ad liquidationem fructuum.

Ex supradictis habes, quod Causæ ordinariæ civiles, aliæ sunt reales, aliæ personales. Reales sunt, quando realis actio auctori competit, ut est actio hypothecaria. Personales sunt, quando personalis actio auctori competit. Unde, causa recuperationis dotium, causa assistentiæ, causa devolutionis, causa Salviani interdicti (in Curijs Ecclesiasticis) sunt causæ reales. Causa verò recuperationis crediti, puta mutui, absquë instrumento, est causa personalis, quia Creditor non habet hypothecam, quæ est obligatio bonorum debitoris.

Adverte, quod causa devolutionis in censu emphyteutico est, *in pœnâ*, Canonum non solutorum, spatio trium annorum, in censu laicali. Spatio duorum annorum, in cen-

fu Ecclesiastico. Similitèr, ob alienationem rei stabilis, irrequisito domino directo, *l. 2. Cod. de jur. emphyt.* Etenim, in alienatione rei emphyteuticæ requiritur assensus, seu consensus domini directi, cui debetur laudemium. Sufficit tamèn, si dicatur in alienatione; *Salvo assensu impetrando à Domino directo.* Et laudemium debetur ad rationem ducatorum duorum, prò quolibet centenariò, *Jul. Clar. §. emphyteusis, q. 23.* Dominus directus ignorans caducitatem, si postea recipiat ignorantèr Canones, non censetur caducitatem remittere, ex privilegio ignorantie, ut sentit *Surd. dec. 203.* Alienans rem emphyteuticam, absquè consensu directi Domini, *ex eodem privilegio*, non incidit in commissum, si rem esse emphyteuticam ignoraverit. *Dec. cons. 58. Cravet. cons. 204.*

C A P. XLI.

De re judicata.

R Es judicata est sententia , quæ nullo ordinario juris remedio, ampliùs rescindi valet. Diximus; ordinario remedio, ad exclu- denda remedia extrà ordinaria , per gratiam Principis, aut per re- stitutionem in integrum. *Auth. hodie, Cod. de appe.*

Animadvertè , quod sententia lata contrà maritum , non exequitur in bonis dotalibus uxoris ; Nec in fructibus dotis, nisi prò ut fru- ctus excedunt onera matrimonij, & prò rata excessus. *Gama , dec. 200. Gallup. p. 3. prax. c. 2. n. 9. ubi Doctiss. Verde.*

Exequutio sententiæ fieri nequit super deposito facto , prò docto- rando , nec in Breviario Sacerdo- tis. *D. D. in C. quo ad consultatio- nem, de exeq. rei judi. Rov. in tit. De Scholari. doctor.*

In actione reali statim fit exequutio

sententiæ. In actione verò personali datur quadrimestre, à die rei judicatæ. *C. requirenti, de Offi. deleg. l. 2. Cod. de exeq. rei judi.* Secùs in S. C. ubi in utraque actione exequitur, illicò, ejus sententia. *Prag. 4. de Offi. S. C.*

C A P. XLII.

De Probatione per testes.

TEstes, si dixissent (tales) præsentibus fuisse, non per hoc inferatur, quod personæ præsentibus intellexerunt, quod testes deposuerunt, *Bar. in l. diem, §. coram, ff. de arbitris.* Testes producti à parte adversa, reproduci possunt contrà eandem, super articulis directò non contrarijs. *Cinus, in l. parentes, Cod. de testam.* Illegitimè natus nequit esse testis in causâ civili, cum sit infamis infamia facti; fallit si moribus, & honestate fulgeat, *l. fin. Cod. de natu. libe. Cap. sicut, 32. q. 4. C. si diligens, distint. 56.*

Procurator ad lites nequit testifica-

ri in illa causa, in qua exercuit procuratoris officium, propter affectionem, quam habere præsumitur ad causam *grati* Clientis; Secus in causa, in qua officium procuratoris non exercuit, quia cessat tunc præsumptio prædicta, *Roman. cons. 240.*

Domestici multum spectatæ fidei, testificari possunt in causa civili dominorum suorum; Maxime, si ageretur de probando aliquo negotio, in quo verisimiliter domestici habent maiorem notitiam: similiter, si tempore testificationis non essent domestici, *l. etiam, cod. de testibus. C. in litteris extrà, de testibus, Bart. in l. quotiens, cod. de naufrag. lib. 10. & in l. Titius, ff. de militari testam.*

Parentes pro filiis, parte reluctante, nequeunt esse testes, & è contra; Excipe, in causa difficilis probationis, vel quando agitur de probanda ætate filii, aut de probando, quod Consanguinei sunt conjuncti matrimonio, *l. Parentes C. de test. glos. in dict. l. etiam, Bar. in dict.*

dict. l. quotiens, Soccin. reg. 319.

Non est testis idoneus pater adoptivus, vel nutritor, durante domesticitate, nam iste appellatur pater. *Bald. in cit. l. parentes, col. 2.* Similiter; Socer non est testis idoneus pro Genero, sæculi venturi, quia obtinet vices parentis. *Alex. cons. 78.*

Frater multum notæ fidei deponere valet pro fratre in causa civili, *C. non æstimemus, 13. qu. 2. gloss. in d. leg. Parentes. Inno. in C. cum Canonicus, extra, de offi. delegat.* Similiter affinis probatæ fidei est testis idoneus pro affine. *Angel. in l. cui, ff. de postulati.* Non valet dictum testis, si diceret; *Ego testificor prout feci in alia mea depositione, vel dico, sicut dixit primus testis,* nam depositio testis non potest esse remissiva suæ depositioni, vel depositioni alterius testis. *Salicet. in l. fin. col. 2. cod. de testibus. Spec. in tit. de testibus, §. nunc videndum. Bart. in l. eos, ff. de fals.*

Ad probandas servitutes requiruntur tres testes, de jure speciali, *leg. 1. ff. de*

de ventr. inspic. Dixi, de jure speciali, nam regularitèr duo testes sufficiunt ad faciendam probationem plenam. *Deutoron. cap. 19. l. ubi numerus, ff. de testibus.* Vnus tamen testis, licèt omni exceptione major non probat plenè, *l. 8. C. de testi.* Testes debent esse contestes; Et dicuntur Contestes, quando concordant in principali negotio, & circumstantiis loci, temporis, &c. Testes verò deponentes eodem præmeditato sermone sunt suspecti de falso, *leg. 3. ff. de testib. Mascard. de probat. conclus. 745.*

Testes, qui requiruntur pro solemnitate actus debent esse habiles, quando *actus primò ponitur*, nā ab initio actus debet existere; Aliter, quando non requiruntur pro solemnitate actus, & tunc sufficit, quod testes *sint habiles tempore ipsorum depositionum.* *Felin. in C. ex litteris, de test. Bald. in l. h. g. 1. cod. de matrim.* Si dubitetur de habilitate testium, recipiuntur eorum depositiones, & discussio inhabilitatis reservatur *ad merita cause, Auth.*

Iterum non tenetur deponere, qui semel deposuit, nisi adsit in positionibus clausula; *cum potestate addendi, &c.* Publicatione facta, non validantur depositiones testium non ritè examinerunt, etiam de consensu partium, *Bald. in Auth. si quis, cod. de edendo. Marant. in prax. p. 6. n. 5.*

Si testes dicant, quod quis possidet per tot annos, & per totum ipsum possedit, tunc probatur possessio continuata. Similiter, si testes deponant N. N. possedisse tali anno, & alii dicant de sequenti anno, & alii de sequenti. *glos. in l. carmen, §. fin. ff. de test. Bart. in l. celsus, ff. de usucap.* Iudex solet ad domum egregiarum Personarum mittere examinatore, ut jurent de veritate dicenda, & tunc pars esse potest præsens juramento, *l. ad egregias, ff. de jur. jurando.*

Testes producti ad instantiam unius partis, possunt examinari ad instantiam alterius partis, sine alia citatione, *Rit. M. C. 155. ibi Item ser-*

servat Curia, quod si feci citare testes ad mei petitionem, potest adversarius meus, cum facio eos jurare pro se, sine alia citatione, de novo, &c.

Testēs citatī in primo termino possunt examinari post terminum, præcedente decreto causæ Commissarii, quod recipiantur testes in termino citati, verū de ipsorum depositionibus habeatur ea ratio, quæ de jure habenda erit, ut in dies practicatur, pro litigantium defensione. Reus interrogatus de juribus actoris, non tenetur respondere, *leg. speciali, ff. de rei vindicat. Bart. in l. cogi, cod. de petitio. heredit.* Testis interrogatus, utrū quis bona, vel mala fide possideat, non tenetur respondere. *Bald. in l. mala fide, cod. de condiēt. ex lege.* Clientulus non admittitur ad testificandum ad beneficium patroni sui. Similitèr, amicus pro amico, magna amicitia. *Specul. in rubr. de testibus, vers. item excipitur, & §. 1.* Similiter, Subditus pro domino. *Alberic. in tract. de test. p. 1. col. 17.*

Te-

Testis, qui primò deposuit, & postea juravit, non probat, nam juramentum *præcedere* debet depositioni. Secus quando post juramentum iteratò illud idem deponat, *leg. jurisjurandi, cod. de testibus. ubi Salicet. col. 1.*

Examinatus sine articulis non probat, aliter dicas, si super libello examinatus fuerit, nam libellus è loco articulorum, & articuli à libello sumuntur, *C. per tuas, el. 2. extra, de testibus. Specul. loc. c. §. nunc videndum.*

In civilibus, est per partem producendus. Et examinatus per Judicem ex officio, ejus depositio non valet. *Bald. in auth. presbyteri, Cod. de Episc. & Cleric.* Testis varius, vacillans, aut sibi contrarius non facit fidem, *Bar. in leos, ff. de falsis Jo: Andr. in C. praterea, de testibus.*

Vni testi non creditur, juxta illud; *Testis unius, testis nullius. Deuter. cap. 19. ibi; in ore duorum, aut trium stat omne verbum.* Testis morosus nempè *dubius in deponendo*

*nendo non admittitur C. cum
causam, de test. col. 9*

Non probant testes, si unus dicat de una persona, & alius de alia, vel si unus dicat de una re, & alius de alia. Item, si discordantes sint de loco. C. *licet, de probat. l. ad probationem, Cod. de probat. §. idem liberorum, instit. de inuti. stipu.* Limita, quando plures testes deponunt de uno loco, & unus solus de alio, tunc illo rejecto, statur dicto plurium. *l. ob carmen, §. si testes, ff. de test.* Similiter limita, quando varietas loci è circa aliqua non concernentia ipsam probationem, e.g. *Si unus testis dicat fuisse præsente M. M. qui habitat in tali loco, alius idem dicat, sed præsente M. M. qui habitat in certo alio loco, Salicet. in l. testium, ff. de testibus, col. 10.*

Testes discordantes de tempore non probant, *cap. nihil, 3. qu. 9.* Fallit primò, quando testis diceret, *je non recordari de tempore, & tempus longum est. DD. in l. testium, Cod. de testibus.* secundò fallit, quia

quia, si probare intendo præscriptionem quadriennalem, & duo testes deponunt de primo biennio, alii duo testes de secundo biennio, tunc ex conjunctione probationum est probata præscriptio. *Salicet. in dict. leg. testium, col. ult.* Fallit 3. quia si ad probationem mutui produco unum testem, qui sufficienter probet de visu in uno tempore, & alius de confessione debitoris in alio tempore probet, eo casu; isti testes probant plenè, quia *concordant in substantia*, *Bartol. in l. admonendi, ff. de ju. jur.* Pupillus factus pubes deponere valet de his, quæ ipse vidit in pupillari ætate, *glossa singular.* de confessione debitoris in alio *in l. 3. §. idem divus, ff. de testibus.* Testis si falsum dixerit in aliqua parte, tunc vitatur tota ipsius depositio, etiam si Capitula sint dividua, nam utile per inutile vitatur, *C. pura, 3. quas. 9.* Intelligas, quando falsitas tangit substantiam negotii, & testis scienter falsum deposuit. *Innoc. in C. fraternitatis, de testibus, Bald. in l. si ex falsis, Cod.*

Cod. de transactionib.

Si testis jurat in termino, examinari
valet post terminum. *DD. in l.
Damni, §. Sabinus, ff. de damn. in-
fct. Specul. loc. cit. §. qualiter.*

Testes sunt exhibendi in iudicio, sum-
ptibus producentis. Hinc est, quod
debentur testibus expensæ in eū-
do, & redeundo. *C. statutum, §. fin.
de rescript. in 6. Alber. in l. quoni-
am, C. de testibus.*

Testis concludere debet communem
valorem rei quò ad omnes. Sed
quando testes sunt varii circa
quantitatem, tunc intelligitur va-
lor rei in minori summa, *l. servura-
meum, ff. ad l. aqu.*

Si testis primò deposuit extrà iudi-
cium absquè juramento, postea
deponat contrarium in iudicio
cum juramento, tunc statur se-
cundæ depositioni, quando cum
primo dicto extrà iudicium non
concurrerent conjecturæ, *C. cum
causam, de testibus. Bart. in leg. eos,
ff. de fals. Bald. in l. nullus, Cod.
de test.*

Si testis deponat, quod res valet 30.
alter

alter 20. tunc ōnes vidētur in 20. concordare, quia in majori summa minor inest, *l. diem, §. si plures, ff. de arbitris*. Testis loqui debet secundum, idioma inter quos testificatur, undē *Anglicus deponens inter Latinos, loqui debet voce latina, leg. certa, ff. de re judicata, §. non agitur, auth. de non alienand.* Testis in probanda ætate sufficit si dicat; *Scio N. N. esse tot annorum, quia sum ei consanguineus, vel quia recordor de ejus nativitate. Bald. in l. 2. Cod. de temp. appel.* Creditor potest esse testis in causa sui debitoris, secus è converso, *Angel. in l. non solum, §. queruntur, ff. de procuratoribus*. Testis obscure deponēs potest post publicationem declarare depositionem suam, nam attenditur tempus primæ depositionis *C. cum clamor, de testibus*. Affinis probatæ fidei est testis idoneus pro affine. *Angel. in l. cui, ff. de postulando, glos. in C. accedens extra, ut lite non conte.* Particulares de Universitate testificari non possunt in causa ardua ipsorum

Uni-

Vniuersitatis. Vel quando Causa Vniuersitatis respiceret commodum singulorum, nam essent testes in causa propria. *Jo. Andr. in C. cum nuncii, extrà, de testibus*. Tenor instrumenti nequit probari, nisi per testes, qui fuerunt præsentes instrumento; *l. si deletum, ff. ad l. aqu. C. cum olim, extrà, de privi.*

Testes examinati in prima instantia faciunt fidem in secunda instantia, scilicèt in causa appellationis *leg. is apud quem, C. de eden. C. per tuas, de appell.*

Demùm, depositiones testium factæ coram arbitro probant coram Iudice, *leg. fin. Cod. de test. Card. in C. præsentata, extrà, de testibus.*

Formula comparitionis pro causa Assistentia in M.C.V.

Nella G. C. della Vicaria compare
Damiano Biondi, della Città d'A-
riano, e dice; Come Tomaso Cutillo
di detta Città nell'anno 1698. sò
vendita d'annui docati 9. 4. 17. à
beneficio del comparente, per capi-
ale

tale prezzo di docati 133. con ha-
 vere in specie obligata una sua
 Massaria, con casa, e vigna, sita, e po-
 sta nel loco detto li Palazzisi, perti-
 nenze di detta Città d' Ariano, giu-
 sta suoi notorii confini, come dall'
 istromento rogato, per mano di No-
 taro N. in actis presentato, al qua-
 le, &c. E dovendo il comparente
 conseguire dal detto Tomaso docati
 66. salvo meliori calcolo, per causa
 di terze decorse per tutto li 8. del
 passato mese di Ottobre 1713. il
 comparente comparve in detta G.
 C. per il pagamento predetto, e n' ot-
 tenne le debite provvisioni, quod sol-
 vat; E come che doppo la sped. tio-
 ne di dette provvisioni, se ne passò da
 questa à miglior vita detto To-
 maso, per la qual cosa non si man-
 dorno in esecutione dette provvisio-
 ni. Intendendo al presente il compa-
 rente recuperare detto suo credito,
 così di capitale, come di terze de-
 corse, & interesse, à die litis conte-
 standæ, usque ad integram satis-
 factionem, mediante giuditio d' As-
 sistenza, mentre in detto istromento
 vi

vi sono tutti li requisiti della Reg. Prammat. per l'effetto del giuditio predetto, cioè il costituito, e precario, il patto de capiando propria auctoritate, e l'hipotheca generale, e speciale. Per tanto ricorre in detta G. C. e citrà pra iudicium agendi via executiva. fa istanza, rescisso prius contractu condannarsi l'eredi di d. q. Tomaso al pagamento, così del d. capitale, come di d. terze decorse, & interesse, ut supra, usque ad integram satisfactionem, e per l'istesse quantità prestarli Assistenza, cum facultate adjudicandi, vel vendendi in forma sopra d. massaria, con Casa, e Vigna, in specie obligata, quale fù in bonis, & de bonis del d. q. Tomaso debitore, & al presente indebitè si tiene, e possiede da d. figli, & eredi del d. Tomaso, & ità, & c. praemissa protestatione expressarum, & c. omni modo meliori, & c.

AD DEI LAUDEM

F. I N I S.

IN

INDEX

Titulorum.

D *E Procuratoribus, cap. 1. p. 1.*
De Origine praxis judicaria, cap. 2. pag. 5.

De Iudice, cap. 3. pag. 10.

De Iudice suspecto, c. 4. pag. 13.

De Iudice adjuncto, cap. 5. pag. 16.

De Actore, c. 6. p. 17.

De Reo, c. 7. p. 21.

De Citationibus, c. 8. p. 27.

De Libello, c. 9. p. 46.

De Litis contestatione, c. 10. p. 58.

De Termino in causa, c. 11. p. 60.

De Causis summaris, c. 12. p. 62.

De Electione Examinatoris, cap. 13.
pag. 67.

De Testium nominatione, c. 14. p. 69.

De Probationibus, c. 15. p. 73.

De Depositione principalis, c. 16. p. 83.

De Articulis causarum, c. 17. p. 87.

De Authore laudato, c. 18. p. 97.

De Mutuis petitionibus, c. 19. p. 100.

De

De Restitutione in integrum, cap. 20.
pag. 103.

De termino ad denunciandum, cap.
21. pag. 104.

De Exceptionibus, c. 22. pag. 105.

De Publicatione in causa, cap. 23.
pag. 113.

De Declaratione circa usum, cap. 24.
pag. 114.

De primo, & secundo beneficio, c. 25.
pag. 118.

De privilegiis Senum, cap. 26.
pag. 121.

De Repulsa, c. 27. p. 124.

De Repulsa repulsæ, cap. 28. pag.
125.

De Conclusionem in causa, cap. 29. pag.
126.

De Termino ad concomitandum, c. 30.
pag. 131.

De Monitione ad dicendum, cap. 31.
pag. 132.

De Sententia, c. 32. p. 134.

De Reclamatione sententiæ S. C. cap.
33. pag. 136.

De Nullitatibus Sententiæ S. C. cap.
34. pag. 139.

De Appellationibus, c. 35. p. 142.

De

Ex Libris U. J. B. Brown
Sci. Am. 1844.

32-5

